

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 84 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 84 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

Innhold

1	Bakgrunn	5	Vedlegg		
2	Generelt om rettsakten	5	1	EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)	11
3	Nærmere om innholdet i rettsakten	6	2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012	13
4	Beslutningen i EØS-komiteen .	6			
4.1	Generelt	6			
5	Forholdet til norsk rett	8			
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	8			
7	Vurdering	8			
	Forslag til vedtak samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler	10			

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 84 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 10. april 2019,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 8. februar 2019 ved beslutning nr. 18/2019 å innlemme europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012, i EØS-avtalen.

Gjennomføring av verdipapirsentralforordningen forutsatte på tidspunktet for beslutningen i EØS-komiteen lovendring. Fra norsk side ble det derfor tatt forbehold om samtykke fra Stortinget, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Stortinget har etter dette vedtatt lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven) for gjennomføring av forordningen, jf. lov 15. mars 2019 nr. 6, jf. Prop. 7 L (2018–2019) og Innst. 166 L (2018–2019). Det bes nå om samtykke fra Stortinget til godkjenning av EØS-komiteens beslutning.

EØS-komiteens beslutning og forordningen i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om rettsakten

Verdipapirsentraler har vært svært ulikt regulert i EU-statene. Verdipapirsentralforordningen utgjør den første generelle, felles reguleringen av verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør i EU. Forordningen regulerer både verdipapiroppgjør og verdipapirregistre/verdipapirsentraler. Forordningen pålegger ikke bare verdipapirsentraler plikter, men også utstedere av finansielle instrumenter, markedsplasser, sentrale motparter, verdipapirforetak og visse kredittinstitusjoner. Forordningen kan også få virkninger for andre aktører, herunder investorer i finansielle instrumenter.

Et overordnet formål med forordningen er å fremme et sikkert, effektivt og velfungerende verdipapiroppgjør. Oppgjørssystemene som drives av verdipapirsentraler, er ifølge fortalen til forordningen systemviktige for et velfungerende verdipapirmarked, fordi de utfører viktige tjenester i forbindelse med utstedelse, oppgjør, sikkerhetsstillelse og oppbevaring av finansielle instrumenter. Videre er det ifølge forordningen ønskelig med et åpent indre marked for verdipapir-

sentraltjenester, der det skal være like enkelt for en investor å investere i finansielle instrumenter utstedt i andre EU-stater som i finansielle instrumenter utstedt i hjemstaten. Det er også et overordnet formål å redusere risikoen og kostnadene ved grensekryssende verdipapiroppgjør, samt å fremme konkurranse mellom verdipapirsentraler, blant annet for å gi markedsaktørene mulighet til å velge leverandør slik at avhengigheten av ett infrastrukturforetak reduseres.

3 Nærmere om innholdet i rettsakten

Forordningen består av to hoveddeler. Forordningens første del regulerer verdipapiroppjøret, og oppstiller plikt til å innføre nærmere angitte finansielle instrumenter i en verdipapirsentral, samt tiltak for å forbedre verdipapiroppgjørene.

Selskaper som utsteder omsettelige verdipapirer som er notert på regulert marked, må registrere disse i elektronisk form i en verdipapirsentral. Videre krever forordningen at omsettelige verdipapirer registreres i elektronisk form i en verdipapirsentral, før de handles på en handelsplass. Det er opp til utstederen selv å velge i hvilken verdipapirsentral de finansielle instrumentene innføres, herunder verdipapirsentraler i andre EØS-stater.

Etter forordningen kan verdipapiroppgjørssystemer bare drives av verdipapirsentraler, herunder sentralbanker som opptre som verdipapirsentraler. Verdipapiroppgjørssystemene må være godkjent i samsvar med finalitetsdirektivet, direktiv 98/26/EF, som i Norge er gjennomført ved betalingssystemloven. Verdipapirsentraler, regulerte markeder og handelsplasser pålegges plikt til å treffe nærmere angitte tiltak med sikte på å øke oppgjørsggraden i verdipapiroppgjørssystemene.

Andre del av forordningen regulerer virksomheten til verdipapirsentraler. En verdipapirsentral defineres som en juridisk person som driver et verdipapiroppgjørssystem, og som i tillegg tilbyr minimum én av følgende to tjenester: i) innføring av finansielle instrumenter i elektronisk form («notary service») og ii) føring av konti for kreditering og debitering av finansielle instrumenter på øverste nivå, dvs. verdipapirkonti som føres for reell eier av de finansielle instrumentene, eller for vedkommendes forvalter («central maintenance service»).

Forordningen stiller krav om at enhver juridisk person som faller innenfor forordningens definisjon av en verdipapirsentral, må ha tillatelse fra vedkommende myndighet i den medlemsstaten der den er etablert. Videre oppstilles det krav om at verdipapirsentraler skal være underlagt tilsyn. Forord-

ningen innfører felles organisatoriske og operasjonelle krav til verdipapirsentraler, herunder kapitalkrav, krav om egnede ledere og regler om adgangen til å utkontraktere oppgaver. Det følger av forordningen at verdipapirsentraler bare kan tilby tilleggstjenester som bidrar til å øke sikkerheten, effektiviteten og gjennomsiktigheten i verdipapirmarkedet, og de har begrenset adgang til å ha eierandeler i andre foretak.

Det følger av forordningen at verdipapirsentraler som hovedregel ikke kan tilby banktjenester i samme juridiske enhet. Oppgjørsbanker som er en del av samme konsern som en verdipapirsentral, kan kun tilby banktjenester knyttet til verdipapiroppjøret. Forordningen regulerer også forbindelser mellom verdipapirsentraler. Forbindelsene må godkjennes av tilsynsmyndigheten, og verdipapirsentraler får begrenset adgang til å nekte andre verdipapirsentraler å etablere link til seg, selv om dette nødvendiggjør utvikling av spesialfunksjoner for den andre verdipapirsentralen.

En verdipapirsentral som har fått tillatelse fra myndighetene i hjemstaten, kan tilby tilsvarende tjenester i andre medlemsstater direkte grensekryssende eller ved å etablere en filial. Tilsynsmyndigheten i verdipapirsentralens hjemstat kan nekte å samtykke til at verdipapirsentralen yter tjenester i andre medlemsstater dersom den har grunn til å tvile på at verdipapirsentralens administrative struktur eller finansielle situasjon er tilstrekkelig, hensyntatt de tjenestene som verdipapirsentralen ønsker å yte i andre medlemsstater.

Etter forordningen kan en verdipapirsentral kreve tilgang til transaksjonsopplysninger fra oppgjørssentraler og markeds plasser på ikke-diskriminerende og transparent måte. Videre skal en verdipapirsentral gi en sentral motpart eller en handelsplass tilgang til sine verdipapiroppgjørssystemer på en ikke-diskriminerende og transparent måte. Tilgang kan bare nektes dersom det ville påvirke finansmarkedenes ordnede virkemåte eller forårsake systemrisiko.

Forordningen inneholder avslutningsvis regler om administrative sanksjoner og andre tiltak.

EU-kommisjonen er i forordningen gitt myndighet til å vedta delegerte rettsakter.

4 Beslutningen i EØS-komiteen

4.1 Generelt

EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 endrer EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler. Fortalen angir rettsakten som blir innlemmet i EØS-avtalen.

Artikkel 1 lister opp endringene som gjøres i vedlegg IX til EØS-avtalen. Beslutningen gjelder punktene 16b, 29f og 31ba, og fastsetter at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 tas inn som nytt strekpunkt i nr. 16b og 31ba. I nr. 29f tilføyes forordning (EU) nr. 909/2014 som endringsforordning til dette punktet. Det legges til et nytt punkt nr. 31bf etter 31bea som viser til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014.

Artikkel 2 bestemmer at teksten til forordning (EU) nr. 909/2014 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastsetter at beslutningen trer i kraft 9. februar 2019, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Til nr. 31bf om innlemmelse av verdipapirsentralforordningen i EØS-avtalen er det inntatt en *tilpasningstekst* som inneholder 16 tilpasningspunkter. Den første tilpasningen (tilpasning a) klargjør at begrepene medlemsstater og vedkommende myndigheter også skal omfatte EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter. Videre er det tatt inn en tilpasning om at henvisninger til ESSB-medlemmer eller til sentralbanker også skal omfatte de nasjonale sentralbankene i EFTA-statene (tilpasning b).

Det er tatt inn en tilpasning om at Liechtenstein kan tillate tredjestatsverdipapirsentraler som allerede tilbyr visse nærmere angitte tjenester til finansformidlere i Liechtenstein, eller som allerede har etablert en filial i Liechtenstein, å fortsette å tilby nevnte tjenester i en periode på 5 år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteebeslutningen (tilpasning c).

Videre er det inntatt tilpasningstekster (tilpasning d og l i) om at henvisning i forordningen artikkel 1 nr. 3 og artikkel 55 nr. 5 og 6 til unionsretten erstattes med ordet EØS-avtalen, og at henvisning i artikkel 12 nr. 3 til unionsvalutaene erstattes med de offisielle valutaene til partene i EØS-avtalen (tilpasning e).

I tilpasning (f) til artikkel 13 og 14 nr. 1 første ledd er det presisert at EFTAs overvåkingsorgan skal tilføyes etter ordende vedkommende myndigheter.

I tilpasning (g) til artikkel 19 nr. 3, artikkel 33 nr. 3, artikkel 49 nr. 4, artikkel 52 nr. 2 og artikkel

53 nr. 3 skal ordene «ESMA, som» erstattes med ordene «ESMA. ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan». Bestemmelsene i forordningen viser til ESMA's kompetanse til å løse tvister mellom vedkommende myndigheter i grensekryssende situasjoner, jf. forordning (EU) nr. 1095/2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet). I tilpasningsteksten er det presisert at henvisninger for EFTA-statenes vedkommende skal forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgan.

I tilpasning (h) til artikkel 24 nr. 5 er det presisert at henvisning til ESMA skal for EFTA-statenes vedkommende forstås som henvisning til EFTAs overvåkingsorgan. Videre følger det av tilpasning (i) til artikkel 34 nr. 8 at unionens konkurranseregler skal erstattes med konkurranseregler som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen.

I tilpasning (j) til artikkel 38 nr. 5 annet ledd er det fastsatt at datoen i forordningen om skjærings-tidspunktet for når noe kreves i henhold til nasjonal lovgivning, skal erstattes med ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteebeslutningen. Tilsvarende er det i tilpasning (k) til artikkel 49 nr. 1 bestemt at for EFTA-statenes vedkommende, skal innen 18. desember 2014 forstås som innen tre måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteebeslutningen.

Det følger videre at i artikkel 55 nr. 6 skal eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan tilføyes etter ESMA (tilpasning lii).

Det er også inntatt tilpasningstekster som gir EFTA-statene like lange frister som EU-statene har hatt (tilpasning m og n). Den første gjelder frist for vedkommende myndigheter til å orientere ESMA om hvilke enheter som yter tilknyttede banktjenester i henhold til kravene i nasjonal lovgivning, jf. artikkel 58 nr. 3. Den andre gjelder frist for vedkommende myndigheter til å underrette ESMA om de institusjonene som driver verdipapirsentraltjenester, jf. artikkel 69 nr. 1, og den tredje gjelder frist for medlemsstatene til å underrette Kommisjonen og ESMA om nasjonale bestemmelser om administrative sanksjoner, eventuelt vedta at det ikke fastsettes bestemmelser om administrative sanksjoner, jf. artikkel 61 nr. 1.

I tilpasning (o) er det presisert at når det gjelder EFTA-statene, er det ikrafttredelsesdatoen i EØS som er den relevante for overgangsbestemmelsene.

Det er også inntatt tilpasningstekst (p) til forordningens artikkel 76 om ikrafttredelse og anvendelse.

5 Forholdet til norsk rett

Etter at EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av verdipapirsentralforordningen i EØS-avtalen ble truffet, har Stortinget som nevnt vedtatt en ny lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven) som gjennomfører forordningen i norsk rett ved inkorporasjon, jf. lov 15. mars 2019 nr. 6. Loven ble vedtatt etter forslag fra Finansdepartementet i Prop. 7 L (2018–2019) og innstilling fra finanskomiteen i Innst. 166 L (2018–2019). Det er derfor ikke nødvendig med ytterligere lovendringer.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Stortinget har allerede vedtatt en ny lov som gjennomfører verdipapirsentralforordningen i norsk rett. De økonomiske og administrative konsekvensene av forordningen, er omtalt i Prop. 7 L (2018–2019). Om konsekvensene for offentlige myndigheter fremgår følgende i Prop. 7 L (2018–2019) punkt 24.4:

«Lovforslaget utpeker Finanstilsynet som vedkommende myndighet etter forordningen, slik at det vil være Finanstilsynet som behandler søknader om tillatelse fra verdipapirsentraler. Forordningen har detaljerte krav til hvordan søknader skal behandles, konsultasjon med relevante myndigheter, hvordan tilsyn skal gjennomføres, og rapporteringskrav til ESMA. Som berørt myndighet vil også Norges Bank bli involvert i behandling av søknader fra norske og utenlandske verdipapirsentraler. For å sikre at saksbehandlingen hos norske myndigheter utføres i samsvar med tidsfrister og andre saksbehandlingsregler i forordningen, kan det være behov for å etablere nye rutiner mv.

Finanstilsynets nye tilsynsoppgaver etter forordningen forventes å kreve økt ressursbruk, og kan innebære økte kostnader eller omprioriteringer hos Finanstilsynet. Blant annet kan søknadsbehandlinger og detaljerte, årlige gjennomganger av om verdipapirsentralen etterlever forordningens regler, kreve økt ressursbruk. Nye rapporteringskrav for markedsaktørene kan gjøre det nødvendig med nye tekniske løsninger hos Finanstilsynet.

Skatteetaten vil kunne få økte kostnader til kontroll og oppfølging som følge av at forord-

ningen gir norske utstedere økt mulighet for å velge utenlandske verdipapirsentraler. Hvor betydelige Skatteetatens kostnadsøkninger kan bli, vil avhenge av hvor mange utstedere som velger utenlandske verdipapirsentraler, og av kvaliteten på informasjonen.

For Statistisk sentralbyrå (SSB) kan det foreslåtte regelverket vanskeliggjøre datainnsamlingen, ettersom SSB ikke har hjemmel til å innhente opplysninger fra utenlandske verdipapirsentraler. Dette kan svekke kvaliteten på statistikken, med mindre SSB får innhentet den nødvendige informasjonen på frivillig basis eller fra andre kilder, eksempelvis direkte fra den enkelte utsteder. Sammenlignet med dagens situasjon, der all etterspurt statistikk overføres fra Verdipapirsentralen ASA, kan SSB måtte bruke større ressurser på innhenting av informasjon.»

7 Vurdering

Verdipapirsentralforordningen utgjør den første generelle felles reguleringen av verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør i EU/EØS.

Oppgjørssystemene som drives av verdipapirsentraler, er systemviktige for et velfungerende verdipapirmarked, fordi de utfører viktige tjenester i forbindelse med utstedelse, oppgjør, sikkerhetsstillelse og oppbevaring av finansielle instrumenter. Videre er det ønskelig med et åpent indre marked for verdipapirsentraltjenester der det skal være like enkelt for en investor å investere i finansielle instrumenter utstedt i andre EU-stater som i finansielle instrumenter utstedt i hjemstaten. Det er også et mål å redusere risikoen og kostnadene ved grensekryssende verdipapiroppgjør, samt å fremme konkurranse mellom verdipapirsentraler.

Ved at verdipapirsentralforordningen innlemmes i EØS-avtalen og inkorporeres i norsk rett, vil Norge ha et oppdatert regelverk som kan bidra til et mer integrert marked for verdipapirsentraltjenester i EØS. Forordningen er trådt i kraft i EU, og det er viktig av hensyn til tilliten og virkemåten til det norske verdipapirmarkedet at tilsvarende regler kan tre i kraft i Norge.

Finansdepartementet tilrår at Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler, i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning

(EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012¹, rettet ved EUT L 349 av 21.12.2016, s. 8, i skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 16b (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF) og 31ba (europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU) skal nytt strekpunkt lyde:
 - «– **32014 R 0909:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1), rettet ved EUT L 349 av 21.12.2016, s. 8.»
2. I nr. 29f (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012) tilføyes følgende:
 - «, endret ved:
 - **32014 R 0909:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1), rettet ved EUT L 349 av 21.12.2016, s. 8.»
3. Etter nr. 31bea (Komisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014) tilføyes følgende:
 - «31bf. **32014 R 0909:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli

2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1), rettet ved EUT L 349 av 21.12.2016, s. 8.

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene «medlemsstat(er)» og «vedkommende myndigheter» også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Betydningen av henvisninger til ESSB-medlemmer eller til sentralbanker skal også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, de nasjonale sentralbankene i EFTA-statene.
- c) Liechtenstein kan tillate tredjestatsverdipapirsentraler som allerede tilbyr tjenester nevnt i artikkel 25 nr. 2 til finansformidlere i Liechtenstein, eller som allerede har etablert en filial i Liechtenstein, å fortsette å tilby tjenestene nevnt i artikkel 25 nr. 2 i en periode på høyst 5 år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019.
- d) I artikkel 1 nr. 3 skal ordet «unionsretten» erstattes med ordet «EØS-avtalen».
- e) I artikkel 12 nr. 3 skal ordet «unionsvalutaene» erstattes med ordene «de offisielle valutaene til partene i EØS-avtalen».
- f) I artikkel 13 og artikkel 14 nr. 1 første ledd skal ordene «, EFTAs overvåkings-

¹ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1.

- organ» tilføyes etter ordene «vedkommende myndigheter».
- g) I artikkel 19 nr. 3, artikkel 33 nr. 3, artikkel 49 nr. 4, artikkel 52 nr. 2 og artikkel 53 nr. 3 skal ordene «ESMA, som» erstattes med ordene «ESMA. ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan».
- h) I artikkel 24 nr. 5:
- i) i første og annet ledd skal ordene «og, i saker som berører en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA»,
 - ii) i tredje ledd skal ordene «ESMA, som» erstattes med ordene «ESMA. ESMA eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan».
- i) I artikkel 34 nr. 8 skal ordene «Unions konkurranseregler» erstattes med ordene «konkurranseregler som får anvendelse i henhold til EØS-avtalen».
- j) I artikkel 38 nr. 5 skal ordene «17. september 2014» erstattes med ordene «ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019».
- k) I artikkel 49 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «innen 18. desember 2014» forstås som «innen tre måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019».
- l) I artikkel 55:
- i) i nr. 5 og 6 skal ordet «unionsretten» erstattes med ordet «EØS-avtalen»,
 - ii) i nr. 6 skal ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA».
- m) I artikkel 58 nr. 3 og artikkel 69 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «innen 16. desember 2014» forstås som «innen tre måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019».
- n) I artikkel 61 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «innen 18. september 2016» forstås som «innen ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019».
- o) I artikkel 69 nr. 2 og 5, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene «i EØS» tilføyes etter ordet «ikrafttredelsesdatoen».
- p) I artikkel 76, når det gjelder EFTA-statene:
- i) i nr. 4, 5 og 6 skal ordene «EØS-komiteens beslutning som inneholder» tilføyes etter ordene «ikrafttredelsesdatoen for»,
 - ii) i nr. 5 skal ordene «til 13. juni 2017» erstattes med ordene «i seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning som inneholder direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014»,
 - iii) i nr. 7 skal ordene «3. januar 2017» forstås som «disse rettsaktene får anvendelse i EØS.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 909/2014, rettet ved EUT L 349 av 21.12.2016, s. 8, på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 9. februar 2019, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt².

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 8. februar 2019.

For EØS-komiteen
Claude Maerten
 Formann

² Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Verdipapirsentraler bidrar sammen med sentrale motparter i høy grad til å opprettholde infrastruktur etter handel, som beskytter finansmarkedene og gir markedsdeltakere tillit til at verdipapirtransaksjoner gjennomføres på riktig måte og i rett tid, herunder i perioder med ekstremt stress.
- 2) Oppgjørssystemer for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, har en nøkkelposisjon i oppgjørprosessen som gjør dem systemviktige for verdipapirmarkedenes virkemåte. Ettersom de spiller en viktig rolle i de systemene for verdipapirinnhav som deltakerne bruker for å rapportere om investorenes beholdninger av verdipapirer, er oppgjørssystemer for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, også et viktig verktøy for å kontrollere en utstedelses integritet, ved at de hindrer urettmessig utferdigelse eller redusert utstedelse av verdipapirer, og dermed i høy grad bidrar til å opprettholde investorenes til-

lit. Oppgjørssystemer for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, bidrar dessuten betydelig ved å stille sikkerhet for pengepolitiske transaksjoner og stille sikkerhet mellom kredittinstitusjoner, og er derfor viktige deltakere i sikkerhetsstillellesprosessen.

- 3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF⁴ reduserte forstyrrelsene i et oppgjørssystem for verdipapirer som følge av insolvensbehandling mot en deltaker i det systemet, men det er også nødvendig å ta hensyn til andre risikoer i oppgjørssystemer for verdipapirer samt risikoen for insolvens eller forstyrrelser i virksomheten til verdipapirsentraler som driver oppgjørssystemer for verdipapirer. Noen verdipapirsentraler er utsatt for kreditt- og likviditetsrisikoer som følge av at de yter banktjenester i tilknytning til oppgjør.
- 4) Det økende antallet oppgjør over landegrensene som følge av utviklingen av avtaler om forbindelser mellom verdipapirsentraler skaper tvil om verdipapirsentralers motstandsdyktighet når de, uten felles tilsynsregler, importerer de risikoene som andre medlemsstaters verdipapirsentraler utsettes for. Til tross for det økte antallet oppgjør over landegrensene har de markedsdrevne endringene i retning av et mer integrert marked for verdipapirsentraltjenester vært svært langsomme. På et åpent indre marked for verdipapiroppgjør bør enhver investor i Unionen kunne investere i alle unionsverdipapirer like lett og etter samme framgangsmåte som for nasjonale verdipapirer. Oppgjørsmarkedene i Unionen er imidlertid fortsatt oppdelt etter nasjonale grenser, og oppgjør over landegrensene er fortsatt

¹ EUT C 310 av 13.10.2012, s. 12.

² EUT C 299 av 4.10.2012, s. 76.

³ Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. juli 2014.

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir (EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45).

dyrere som følge av forskjeller i nasjonale regler for oppgjør og verdipapirsentralers virksomhet og begrenset konkurranse mellom verdipapirsentraler. Denne oppdelingen er til hinder for, og skaper ytterligere risikoer og kostnader ved, oppgjør over landegrensene. Ettersom verdipapirsentralene er systemviktige, bør konkurransen mellom dem fremmes for å gi markedsdeltakerne mulighet til å velge leverandør og redusere avhengigheten av én enkelt infrastrukturleverandør. I mangel av identiske forpliktelser for markedsdeltakere og felles tilsynsstandarder for verdipapirsentraler vil uensartede tiltak som sannsynligvis blir truffet på nasjonalt plan, få en direkte negativ innvirkning på sikkerheten, effektiviteten og konkurransen på oppgjørsmarkedene i Unionen. Det er nødvendig å fjerne de vesentlige hindringene for det indre markedes virkemåte, unngå konkurransevridding og hindre at slike hindringer og vridninger oppstår i framtiden. Det er nødvendig å opprette et integrert marked for verdipapiroppgjør uten skille mellom innenlandske og tverrnasjonale verdipapirtransaksjoner for at det indre marked skal virke på en tilfredsstillende måte. Rettsgrunnlaget for denne forordning bør derfor være artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) slik den tolkes i Den europeiske unions domstols rettspraksis.

- 5) Det er nødvendig å fastsette, i en forordning, en rekke ensartede forpliktelser som skal pålegges markedsdeltakere med hensyn til visse aspekter ved oppgjørssyklusen og -disiplinen, og å innføre et sett av felles krav for verdipapirsentraler som driver oppgjørssystemer for verdipapirer. De reglene i en forordning som får direkte anvendelse, bør sikre at alle markedsdeltakere og verdipapirsentraler omfattes av identiske forpliktelser, standarder og regler som får direkte anvendelse. En forordning bør øke sikkerheten og effektiviteten ved oppgjør i Unionen ved å hindre at det innføres uensartede nasjonale regler som følge av innarbeidingen av et direktiv. En forordning bør redusere regelverkets kompleksitet for markedsdeltakere og verdipapirsentraler som følge av forskjellige nasjonale regler, og bør gi verdipapirsentraler mulighet til å yte tjenester over landegrensene uten at de må oppfylle forskjellige nasjonale sett av krav, for eksempel med hensyn til verdipapirsentralers tillatelse, tilsyn, organisasjon eller risikoer. En forordning som pålegger verdipapirsentraler

identiske krav, bør også bidra til å fjerne konkurransevridding.

- 6) Rådet for finansiell stabilitet oppfordret 20. oktober 2010 til en styrking av sentrale markedsinfrastrukturer, og krevde at de eksisterende standardene skulle revideres og forbedres. Den internasjonale oppgjørssbanks (BIS) komité for oppgjørs- og betalings-systemer (CPSS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO) vedtok i april 2012 globale standarder for finansmarkedsinfrastrukturer. Disse standardene har erstattet BIS-anbefalingene av 2001, som Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) og Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn tilpasset gjennom ikke-bindende retningslinjer på europeisk plan i 2009. Av hensyn til finansmarkedenes globale art og verdipapirsentralenes systemviktighet er det nødvendig å sikre internasjonalt samsvar mellom de tilsynskravene de omfattes av. Denne forordning bør følge de eksisterende prinsippene for finansmarkedsinfrastrukturer, som er utarbeidet av CPSS-IOSCO. Kommisjonen og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁵, bør i nært samarbeid med ESSB-medlemmene sikre samsvar med eksisterende standarder og den framtidige utviklingen av dem, når de utarbeider eller foreslår å endre de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene og de retningslinjene og anbefalingene som er omhandlet i denne forordning.
- 7) I sine konklusjoner av 2. desember 2008 understreket Rådet behovet for å øke sikkerheten og soliditeten i oppgjørssystemer for verdipapirer, og for å begrense juridiske hindringer for etterhandel i Unionen.
- 8) En av de grunnleggende oppgavene til ESSB er å fremme velfungerende betalingssystemer. ESSBs medlemmer utøver derfor tilsyn ved å sikre effektive og pålitelige clearing- og betalingssystemer. ESSBs medlemmer opptre ofte som oppgjørsforetak for kontantdelen av verdipapirtransaksjoner. De er også viktige kunder hos verdipapirsentraler, som ofte håndterer sikkerhetsstillelsen i pengepoli-

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

tiske transaksjoner. ESSBs medlemmer bør gjennom samråd medvirke nært når det gjelder tildeling av tillatelser til og tilsyn med sentrale verdipapirsentraler, anerkjennelse av tredjestatsverdipapirsentraler og godkjenning av visse forbindelser mellom verdipapirsentraler. For å unngå at det utformes parallelle sett av regler, bør de også medvirke nært gjennom samråd når det fastsettes tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder samt retningslinjer og anbefalinger, men Kommisjonen og ESMA bør ha hovedansvaret for å fastsette disse tekniske standardene, retningslinjene og anbefalingene, som fastsatt i denne forordning. Denne forordning bør ikke berøre Den europeiske sentralbanks (ESB) og de nasjonale sentralbankenes ansvar for å sikre effektive og pålitelige clearing- og betalings-systemer i Unionens medlemsstater og i andre stater. Denne forordning bør ikke hindre at ESSB-medlemmer får tilgang til opplysninger som er relevante for utførelsen av deres oppgaver, herunder tilsynet med verdipapirsentraler og andre finansmarkedsinfrastrukturer.

- 9) ESSBs medlemmer, alle andre organer med lignende oppgaver i visse medlemsstater, eller andre offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld i Unionen, kan selv yte en rekke tjenester, for eksempel drift av et oppgjørssystem for verdipapirer, som vil innebære at de klassifiseres som verdipapirsentraler. Slike enheter bør, når de opptrer som verdipapirsentraler uten å opprette en separat enhet, unntas fra kravene om tillatelse og tilsyn, visse organisatoriske krav, kapitalkrav og krav til investeringspolitikk, men bør fortsatt være omfattet av de gjenstående tilsynskravene for verdipapirsentraler. Når slike medlemsstatsenheter opptrer som verdipapirsentraler, bør de ikke yte sine tjenester i andre medlemsstater. Ettersom ESSBs medlemmer opptrer som oppgjørsforetak ved oppgjør, bør de også unntas fra kravene i avdeling IV i denne forordning.
- 10) Denne forordning bør få anvendelse på oppgjør av transaksjoner i alle finansielle instrumenter og virksomheter hos verdipapirsentraler, med mindre annet er angitt. Videre bør denne forordning ikke berøre annet unionsregelverk for bestemte finansielle instrumenter, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁶ og tiltak vedtatt i samsvar med det direktivet.
- 11) Registreringen av verdipapirer i kontobasert form er et viktig skritt i retning av å effektivisere oppgjør og sikre verdipapirutstedelsenes integritet, særlig i lys av at metodene for innhav og overføring blir stadig mer komplekse. Av hensyn til sikkerheten innfører denne forordning kontobasert registrering av alle omsettelige verdipapirer som opptas til notering eller handles på handelsplasser som er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁷ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014⁸. Denne forordning bør ikke fastsette én bestemt metode for den første kontobaserte registreringen, som kan skje gjennom immobilisering eller umiddelbar dematerialisering. Forordningen bør ikke fastsette hvilken type institusjon som skal registrere verdipapirene i kontobasert form ved utstedelsen, men heller tillate at forskjellige aktører, herunder registreringskontorer, utfører denne oppgaven. Når transaksjoner i slike verdipapirer gjennomføres på handelsplasser som er omfattet av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014, eller stilles som sikkerhet i henhold til vilkårene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF⁹, bør imidlertid verdipapirene registreres i en verdipapirsentralers kontobaserte registersystem for blant annet å sikre at alle slike verdipapirer kan gjøres opp i et oppgjørssystem for verdipapirer. Immobilisering eller dematerialisering bør ikke innebære tap av rettigheter for verdipapirinnhavere, og bør gjennomføres på en måte som sikrer at verdipapirinnhavere kan kontrollere sine rettigheter.
- 12) For å garantere sikkerheten ved oppgjør bør alle deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer, som kjøper eller selger visse finansielle instrumenter, nærmere bestemt omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, andeler i foretak for kollektiv investering og utslippskvoter, oppfylle sin forpliktelse på den planlagte oppgjørsdatoen.

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av rådsdirektiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse (EFT L 168 av 27.6.2002, s. 43).

- 13) Lengre oppgjørsperioder for transaksjoner i omsettelige verdipapirer skaper usikkerhet og økt risiko for deltakerne i oppgjørssystemer for verdipapirer. Oppgjørsperioder av varierende lengde i medlemsstatene gjør avstemming vanskelig og utgjør en feilkilde for utstedere, investorer og formidlere. Det er derfor nødvendig å fastsette en felles oppgjørsperiode som vil gjøre det lettere å identifisere den planlagte oppgjørsdatoen og gjennomføre tiltak knyttet til oppgjørdisiplin. Den planlagte oppgjørsdatoen for transaksjoner i omsettelige verdipapirer som gjennomføres på handelsplasser omfattet av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014, bør være senest to bankdager etter handelen. For komplekse transaksjoner som består av flere transaksjoner, for eksempel avtaler om gjenkjøp eller utlån av verdipapirer, bør dette kravet få anvendelse på den første transaksjonen som innebærer overføring av verdipapirer. På grunn av deres ikke-standardiserte form bør dette kravet ikke få anvendelse på transaksjoner som forhandles privat av de berørte partene, men som gjennomføres på de handelsplassene som er omfattet av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014, eller transaksjoner som gjennomføres bilateralt, men som rapporteres til handelsplasser som er omfattet av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014. Videre bør dette kravet ikke gjelde for den første transaksjonen der de berørte omsettelige verdipapirene for første gang registreres i kontobasert form.
- 14) Verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer bør treffe tiltak for å forebygge og håndtere manglende oppgjør. Det er viktig at slike regler anvendes på en ensartet måte og direkte i Unionen. Det bør særlig kreves at verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer innfører framgangsmåter som gjør det mulig for dem å suspendere deltakere som systematisk forårsaker manglende oppgjør, og å offentliggjøre deres identitet, forutsatt at berørte deltakere har mulighet til å framlegge merknader før en slik beslutning tas.
- 15) En av de mest effektive måtene å håndtere manglende oppgjør på, er å kreve at misligholdende deltakere skal bli gjenstand for en tvangsfullbyrdelse av den opprinnelige avtalen. Denne forordning bør fastsette ensartede regler for sanksjoner og visse aspekter ved dekningskjøpstransaksjonen for alle omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, andeler i foretak for kollektiv investering og utslippskvoter, for eksempel tidspunkt og prisfastsettelse. Disse reglene bør tilpasses til særtrekkene ved forskjellige verdipapirmarkeder, visse handelsplasser, for eksempel vekstmarkeder for SMB-er som definert i direktiv/2014/65/EU, og visse komplekse transaksjoner, for eksempel svært kortsiktige avtaler om gjenkjøp eller utlån av verdipapirer, for å unngå negativ innvirkning på verdipapirmarkedenes likviditet og effektivitet. Reglene for oppgjørdisiplin bør anvendes på en måte som oppmuntrer til å gjøre opp transaksjonene i alle relevante finansielle instrumenter innen den planlagte oppgjørsdatoen.
- 16) Framgangsmåtene og sanksjonene knyttet til manglende oppgjør bør stå i forhold til hvor alvorlige og omfattende manglene er, samtidig som de bør utmåles på en måte som opprettholder og beskytter de relevante finansielle instrumentenes likviditet. Prisstilling spiller en avgjørende rolle ved å tilføre markedene i Unionen likviditet, særlig til mindre likvide verdipapirer. Tiltak for å forebygge og håndtere manglende oppgjør bør avveies mot behovet for å opprettholde og beskytte disse verdipapirenes likviditet. Bøter som ilegges misligholdende deltakere, bør om mulig krediteres de ikke-misligholdende kundene som godtgjøring, og bør ikke under noen omstendighet bli en inntektskilde for den berørte verdipapirsentralen. Verdipapirsentraler bør rådføre seg med de markedsinfrastrukturene som de yter verdipapirsentraltjenester for, om gjennomføringen av oppgjørdisiplintiltak fastsatt i denne forordning.
- 17) I de fleste tilfeller bør det innledes en dekningskjøpsprosess dersom de finansielle instrumentene ikke er levert innen fire bankdager etter den planlagte oppgjørsdatoen. For illikvide finansielle instrumenter er det imidlertid hensiktsmessig at fristen for å innlede dekningskjøpsprosessen forlenges til høyst sju bankdager. Grunnlaget for å fastslå når finansielle instrumenter kan anses som illikvide, bør fastsettes gjennom tekniske reguleringsstandarder, idet det tas hensyn til de vurderingene som allerede er foretatt i forordning (EU) nr. 600/2014. Dersom det fastslås at de er illikvide, bør fristen for å innlede dekningskjøpsprosessen kunne forlenges til høyst sju bankdager.
- 18) Det er hensiktsmessig å gi vekstmarkeder for SMB-er mulighet til ikke å anvende dekningskjøpsprosessen før inntil 15 dager etter at handelen har funnet sted, for å ta hensyn til disse

markedenes likviditet og særlig for å gi markedsstillere mulighet til å utøve virksomhet på disse mindre likvide markedene. Oppgjørdisiplintiltak som er spesifikke for vekstmarkeder for SMB-er, bør få anvendelse bare på transaksjoner som gjennomføres på disse markedene. I henhold til Kommisjonens arbeidsdokument av 7. desember 2011, som ledsaget Kommisjonens melding med tittelen «An action plan to improve access to finance for SMEs», bør adgang til kapitalmarkeder utvikles som et alternativ til banklån til SMB-er, og det er derfor hensiktsmessig å tilpasse reglene slik at de bedre dekker behovene til disse vekstmarkedene for SMB-er.

- 19) Verdipapirsentraler bør ha mulighet til å kontrollere gjennomføringen av et dekningskjøp med hensyn til flere oppgjørsordrer som gjelder de samme finansielle instrumentene og har samme utløpsdato for forlengelsesperioden, med sikte på å redusere antallet av dekningskjøp i det omfang som er forenlig med kravene i denne forordning.
- 20) Ettersom hovedmålet for denne forordning er å innføre en rekke juridiske forpliktelser som pålegges markedsdeltakerne direkte, blant annet til å registrere alle omsettelige verdipapirer i kontobasert form hos en verdipapirsentral når disse handles på handelsplasser som omfattes av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014, eller stilles som sikkerhet i samsvar med direktiv 2002/47/EF, og til å gjøre opp sine forpliktelser senest to bankdager etter handelen, og ettersom verdipapirsentraler er ansvarlige for driften av oppgjørssystemer for verdipapirer og anvendelsen av tiltak for å fremme rettidig oppgjør i Unionen, er det viktig å sikre at alle verdipapirsentraler er sikre og solide og til enhver tid oppfyller de strenge kravene til organisasjon, forretningsførsel og tilsyn som er fastsatt i denne forordning, herunder ved å treffe alle rimelige tiltak for å redusere bedrageri og uaktsomhet. Ensartede regler for tillatelse til og løpende tilsyn med verdipapirsentraler, som får direkte anvendelse, er derfor en nødvendig følge av og nært knyttet til de juridiske forpliktelsene som markedsdeltakerne pålegges gjennom denne forordning. Det er derfor nødvendig å innføre regler for tillatelse til og tilsyn med verdipapirsentraler i den samme rettsakten som pålegger markedsdeltakerne de juridiske forpliktelsene.
- 21) Ettersom verdipapirsentraler bør være underlagt felles krav, og for å fjerne de eksisterende

hindringene for oppgjør over landegrensene, bør enhver verdipapirsentral som har tillatelse, ha adgang til å yte tjenester på Unionens territorium, herunder ved å opprette en filial. For å sikre en egnet grad av sikkerhet når verdipapirsentraltjenester ytes av verdipapirsentraler i en annen medlemsstat, bør slike verdipapirsentraler være omfattet av en særlig framgangsmåte fastsatt ved denne forordning, når de har til hensikt å yte visse hovedtjenester i henhold til denne forordning eller opprette en filial i en vertsstat.

- 22) I et grenseløst oppgjørsmarked i Unionen er det nødvendig å fastsette mandatet til de forskjellige myndighetene som deltar i anvendelsen av denne forordning. Medlemsstatene bør særskilt utpeke vedkommende myndigheter som skal ha ansvar for anvendelsen av denne forordning, og som bør tildeles den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. En verdipapirsentral bør ha tillatelse fra og være underlagt tilsyn av vedkommende medlemsstat i sin hjemstat, som har god mulighet til å undersøke hvordan verdipapirsentralene driver sin daglige virksomhet, til å gjennomføre regelmessige kontroller og til ved behov å treffe egnede tiltak. Den berørte vedkommende myndighet bør imidlertid så tidlig som mulig rådspørre og samarbeide med andre berørte myndigheter, herunder de myndighetene som er ansvarlige for tilsynet med hvert oppgjørssystem for verdipapirer som verdipapirsentralen driver, de sentralbankene som utsteder de mest relevante oppgjørsv valutaene, og eventuelt de relevante sentralbankene som opptrer som oppgjørforetak for hvert oppgjørssystem for verdipapirer, og eventuelt også vedkommende myndigheter for andre konsernforetak. Et slikt samarbeid omfatter også utveksling av opplysninger mellom berørte myndigheter og at disse myndighetene umiddelbart skal underrettes i krisesituasjoner som påvirker finanssystemets likviditet og stabilitet i en av medlemsstatene der verdipapirsentralen eller dens deltakere er etablert.
- 23) Når en verdipapirsentral yter sine tjenester i en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet i vertsstaten kunne anmode vedkommende myndighet i hjemstaten om alle opplysninger om verdipapirsentralens virksomhet som den anmodende myndighet anser som relevante. For å muliggjøre en effektiv samordning av tilsynet vil disse opplysningene kunne gjelde særlig tjenester som verdipapir-

sentraler yter til brukere som er etablert i vertsstaten, eller de behandlede instrumentene eller valutaene, og kan omfatte opplysninger om negativ utvikling, resultater av risikovurderinger og korrigerende tiltak. Vedkommende myndighet i hjemstaten bør også ha tilgang til eventuelle opplysninger som verdipapirsentralen regelmessig gir til vedkommende myndighet i vertsstaten.

- 24) Når en verdipapirsentral yter sine tjenester i en annen medlemsstat enn medlemsstaten der den er etablert, herunder ved å opprette en filial, har vedkommende myndighet i hjemstaten hovedansvar for tilsynet med denne verdipapirsentralen. Dersom en verdipapirsentralers virksomhet i vertsstaten har fått vesentlig betydning for verdipapirmarkedenes virkemåte og investorvernet i denne vertsstaten, bør vedkommende myndigheter og berørte myndigheter i hjemstaten og i vertsstaten opprette samarbeidsordninger for tilsynet med verdipapirsentralens virksomhet i vertsstaten. Vedkommende myndighet i hjemstaten bør også kunne beslutte at disse samarbeidsordningene kan innebære multilateralt samarbeid, herunder samarbeid i kollegier, mellom hjemstatens vedkommende myndighet og vedkommende og berørte myndigheter i den berørte vertsstaten. Slike samarbeidsordninger bør imidlertid ikke anses å være tilsynskollegier i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010. Ingen medlemsstat eller gruppe av medlemsstater bør diskrimineres, direkte eller indirekte, som etableringssted for verdipapirsentraler og oppgjørstjenester. Ingen myndighet bør når den utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, direkte eller indirekte diskriminere et foretak fra en annen medlemsstat. Med forbehold for denne forordning bør en verdipapirsentral fra en medlemsstat ikke begrenses eller hindres med hensyn til å gjøre opp finansielle instrumenter i en annen medlemsstats valuta eller en tredjestats valuta.
- 25) Denne forordning bør ikke hindre at medlemsstatene i nasjonal lovgivning kan kreve en særlig rettslig ramme for daglig samarbeid på nasjonalt plan mellom vedkommende myndighet for verdipapirsentralen og berørte myndigheter. En slik nasjonal rettslig ramme bør være i samsvar med de retningslinjene for tilsynspraksis og samarbeid mellom myndigheter som ESMA kan utstede i henhold til denne forordning.
- 26) Enhver juridisk person som omfattes av definisjonen av en verdipapirsentral, må ha tillatelse

fra vedkommende nasjonale myndigheter før den innleder sin virksomhet. Ettersom det finnes forskjellige forretningsmodeller, bør en verdipapirsentral defineres med henvisning til visse hovedtjenester, som består av oppgjørstjenesten, herunder drift av et oppgjørssystem for verdipapirer, og innføringstjenesten samt den sentrale forvaltningen av verdipapirkontoer. En verdipapirsentral bør minst drive et oppgjørssystem for verdipapirer og yte en annen hovedtjeneste. Denne kombinasjonen er avgjørende for at verdipapirsentraler skal kunne spille sin rolle ved verdipapiroppgjør, og for å sikre en verdipapirutstedelses integritet. Enheter som ikke driver oppgjørssystemer for verdipapirer, for eksempel registreringskontorer, overføringsagenter, offentlige myndigheter, organer som forvalter et registersystem opprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF, eller sentrale motparter som er omfattet av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012¹⁰, omfattes ikke av definisjonen av en verdipapirsentral.

- 27) Verdipapirsentraler bør ha gjenopprettingsplaner som sikrer at deres kritiske funksjoner opprettholdes. Med forbehold for europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU¹¹ bør vedkommende myndigheter sikre at det utarbeides og opprettholdes en egnet omstruktureringsplan for hver verdipapirsentral i samsvar med relevant nasjonal lovgivning.
- 28) For å gjøre tilgjengelig pålitelige opplysninger om omfanget av verdipapiroppgjør utenfor oppgjørssystemene for verdipapirer, og for å sikre at de risikoene som oppstår, kan overvåkes og styres, bør enhver institusjon som ikke er en verdipapirsentral, og som gjør opp verdipapirtransaksjoner utenfor et oppgjørssystem for verdipapirer, oversende opplysninger om sin oppgjørsvirksomhet til vedkommende myndigheter. De mottakende vedkommende myndigheter bør deretter overføre disse opplysningene til ESMA og underrette ESMA om eventuelle potensielle risikoer som

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenopprettelse og omstrukturering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

følger av denne oppgjørsvirksomheten. Videre bør ESMA overvåke denne oppgjørsvirksomheten og ta hensyn til de potensielle risikoene den kan medføre.

- 29) For å unngå at verdipapirsentraler påtar seg risikoer innenfor virksomhet som ikke er omfattet av tillatelse i henhold til denne forordning, bør virksomhet som utøves av verdipapirsentraler med tillatelse, være begrenset til yting av de tjenestene som er omfattet av tillatelsen eller meldt i henhold til denne forordning, og de bør ikke ha kapitalinteresser som definert i denne forordning ved henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU¹², eller direkte eller indirekte inneha 20 % eller mer av stemmerettene eller kapitalen i institusjoner som ikke yter lignende tjenester, med mindre slike kapitalinteresser godkjennes av verdipapirsentralenes vedkommende myndigheter med den begrunnelse at dette ikke gir verdipapirsentralene en betydelig høyere risikoprofil.
- 30) For at oppgjørssystemene for verdipapirer skal kunne virke på en sikker måte, bør de drives bare av verdipapirsentraler eller sentralbanker som opptrer som verdipapirsentraler, og som er omfattet av denne forordning.
- 31) Uten at det berører særlige krav i medlemsstatenes skatterett, bør det tillates at verdipapirsentraler i tilknytning til sine hovedtjenester yter tjenester som bidrar til å øke verdipapirmarkedenes sikkerhet, effektivitet og gjennomsiktighet, og som ikke skaper unødig risiko for deres hovedtjenester. En ikke-uttømmende liste over disse tjenestene er fastsatt i denne forordning for at verdipapirsentralene skal kunne tilpasse seg til den framtidige markedsutviklingen. Dersom ytingen av tjenester gjelder tilbakeholdings- og rapporteringsforpliktelser overfor skattemyndighetene, skal den fortsatt utføres i samsvar med de berørte medlemsstatenes lovgivning. I samsvar med artikkel 114 nr. 2 i TEUV får myndigheten til å treffe tiltak i henhold til artikkel 114 nr. 1 ikke anvendelse på skatte- og avgiftsbestemmelser. I sin dom av 29. april 2004 i sak C-338/01, *Kommisjonen mot Rådet*¹³, fastslo Den europeiske unions domstol at uttrykket «skatte- og

avgiftsbestemmelser» skal tolkes slik at det «ikke bare omfatter bestemmelsene om skattepliktige personer, avgiftspliktige transaksjoner, skattegrunlaget, satsene for og unntakene fra direkte og indirekte skatter, men også omfatter bestemmelsene om ordninger for inndrivelse av disse skattene». Denne forordning omfatter derfor ikke ordninger for innkreving av skatt som ville kreve et annet rettsgrunnlag.

- 32) En verdipapirsentral som har til hensikt å utkontraktere en hovedtjeneste til en tredjemand eller yte en ny hovedtjeneste eller en tilleggstjeneste som ikke er nevnt i denne forordning, drive et annet oppgjørssystem for verdipapirer, bruke et annet oppgjørforetak eller opprette forbindelser mellom verdipapirsentraler som innebærer vesentlig risiko, bør søke om tillatelse etter samme framgangsmåte som for den første tillatelsen, bortsett fra at vedkommende myndighet innen tre måneder bør underrette verdipapirsentralen som innga søknaden, om tillatelsen er gitt eller avslått. Forbindelser mellom verdipapirsentraler som ikke innebærer vesentlig risiko, eller samvirkende forbindelser mellom verdipapirsentraler som utkontrakterer sine tjenester knyttet til de samvirkende forbindelsene, til offentlige enheter, for eksempel ESSB-medlemmene, bør imidlertid ikke omfattes av krav om forhåndstillatelse, men de berørte verdipapirsentralene bør underrette sine vedkommende myndigheter om dem.
- 33) Dersom en verdipapirsentral har til hensikt å utvide sine tjenester til å omfatte andre tilleggstjenester enn banktjenester, som er uttrykkelig angitt i denne forordning og ikke medfører en høyere risikoprofil, bør den kunne gjøre dette etter å ha underrettet vedkommende myndighet i hjemstaten.
- 34) Verdipapirsentraler som er etablert i tredjestater, bør kunne tilby sine tjenester i Unionen, herunder ved å opprette en filial. For å oppnå en egnet grad av sikkerhet når verdipapirsentraltjenester ytes av tredjestatsverdipapirsentraler, bør det kreves at slike verdipapirsentraler skal anerkjennes av ESMA dersom de har til hensikt å yte visse tjenester angitt i denne forordning eller å opprette en filial i Unionen. Tredjestatsverdipapirsentraler bør kunne opprette forbindelser med verdipapirsentraler som er etablert i Unionen, uten en slik anerkjennelse, forutsatt at den berørte vedkommende myndighet ikke har innvendinger. Som følge av at finansmarkedene er verdensomspennende, er ESMA best egnet til å aner-

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

¹³ [2004] Saml. I-4829.

- kjenne tredjestatsverdipapirsentraler. ESMA bør kunne anerkjenne tredjestatsverdipapirsentraler bare dersom Kommisjonen fastslår at de er omfattet av en rettslig og tilsynsmessig ramme som faktisk er likeverdig med rammen fastsatt i denne forordning, forutsatt at de har fått tillatelse og er underlagt tilsyn og overvåking i etableringsstaten, og at det er opprettet samarbeidsordninger mellom ESMA, vedkommende myndigheter og verdipapirsentralenes berørte myndigheter. ESMA's anerkjennelse bør forutsette en tilsvarende anerkjennelse av tilsynsrammen som får anvendelse på verdipapirsentraler som er etablert i Unionen og har fått tillatelse i henhold til denne forordning.
- 35) Idet det tas hensyn til at verdipapirsentralene og de tjenestene de yter, er komplekse og systemviktige, bør gjennomsiktlige regler for foretaksstyring sikre at den øverste ledelsen, medlemmer av ledelsesorganet, aksjeeiere og deltakere, som kan utøve kontroll, som definert ved henvisning til direktiv 2013/34/EU, over verdipapirsentralens virksomhet, er egnede for å sikre en sunn og fornuftig ledelse av verdipapirsentralen.
- 36) Det brukes forskjellige styringsstrukturer i medlemsstatene. I de fleste tilfellene brukes en monistisk eller dualistisk ledelseskultur. Definisjonene i denne forordning tar sikte på å omfatte alle eksisterende strukturer uten å anbefale noen av dem. De er til for praktiske formål for å fastsette regler for å oppnå et bestemt resultat uansett hvilken nasjonal selskapslovgivning som får anvendelse på en institusjon i hver medlemsstat. Definisjonene bør derfor ikke berøre den alminnelige kompetansefordeling i samsvar med nasjonal selskapsrett.
- 37) Gjennomsiktlige regler for foretaksstyring bør sikre at det tas hensyn både til interessene til verdipapirsentralens aksjeeiere, ledelse og personale, og til interessene til de brukerne som verdipapirsentralene i siste instans yter tjenester til. Disse reglene for foretaksstyring bør anvendes uten at det berører verdipapirsentralens eierstruktur. For hvert oppgjørssystem for verdipapirer som verdipapirsentralen driver, bør det opprettes brukerkomiteer som gjør det mulig for brukerne å gi verdipapirsentralens ledelsesorgan råd i viktige spørsmål som har betydning for dem, og de bør ha de verktøyene de trenger for å utføre sin oppgave. Interessene til forskjellige brukere av verdipapirsentraler, herunder interessene til innehavere av forskjellige typer av verdipapirer, bør være representert i brukerkomiteen.
- 38) Verdipapirsentraler bør kunne utkontraktere driften av sine tjenester, forutsatt at de risikoene som følger av disse utkontrakteringsavtalene, styres. Denne forordning bør, idet det tas hensyn til betydningen av verdipapirsentralenes oppgaver, fastsette at verdipapirsentraler ikke skal overdra sitt ansvar til tredjemann gjennom den avtalefestede utkontrakteringen av virksomhet til tredjemann. Utkontraktering av slik virksomhet bør være underlagt strenge vilkår som sikrer at verdipapirsentralene beholder ansvaret for sin virksomhet, og at tilsynet med og overvåkingen av verdipapirsentralene ikke svekkes. En verdipapirsentral utkontraktering av virksomhet til offentlige enheter bør kunne unntas fra disse kravene på visse vilkår.
- 39) Denne forordning bør ikke være til hinder for at medlemsstater som tillater systemer for direkte verdipapirinnhav, i nasjonal lovgivning kan fastsette at andre parter enn verdipapirsentraler skal eller kan utføre visse oppgaver som i andre typer av systemer for verdipapirinnhav vanligvis utføres av verdipapirsentraler, og angi hvordan disse oppgavene bør utføres. I enkelte medlemsstater foretar kontoforvaltere eller deltakere i verdipapirsentralers oppgjørssystemer for verdipapirer posteringer på verdipapirkontoer som forvaltes av verdipapirsentraler, uten at de nødvendigvis selv er kontoleverandører. I lys av behovet for rettssikkerhet når det gjelder posteringene på kontoer på verdipapirsentralnivå, bør slike andre parters særskilte rolle anerkjennes i denne forordning. Under særlige omstendigheter og i henhold til strenge lovbestemmelser bør det derfor være mulig å dele ansvaret mellom en verdipapirsentral og den berørte andre part eller å gi den andre part eneansvar for visse aspekter knyttet til forvaltning av verdipapirkontoer på høyeste nivå, forutsatt at den andre part er omfattet av egnet regulering og tilsyn. Det bør ikke finnes noen begrensning av ansvarsdelingens omfang.
- 40) Atferdsregler bør sikre gjennomsiktlige forbindelser mellom verdipapirsentraler og deres brukere. Verdipapirsentraler bør særlig ha offentliggjorte, gjennomsiktlige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier for deltaking i oppgjørssystemet for verdipapirer, som bare bør tillate begrensning av deltakernes tilgang på grunnlag av de tilknyttede risikoene. Vedkommende myndigheter bør kunne treffe

raske og hensiktsmessige tiltak dersom verdipapirsentraler uberettiget nekter å yte tjenester til deltakerne. Verdipapirsentraler bør offentliggjøre priser og avgifter for sine tjenester. For å sikre åpen og ikke-diskriminerende tilgang til deres tjenester og i lys av den sterke markedsstillingen verdipapirsentraler fortsatt har i sine respektive medlemsstater, bør verdipapirsentraler ikke kunne avvike fra sine offentliggjorte priser for hovedtjenestene, og de bør føre atskilte regnskaper for kostnader og inntekter som er knyttet til hver av hovedtjenestene og til tilleggstjenestene. Disse bestemmelsene om deltaking utfyller og styrker markedsdeltakeres rett til å anvende et oppgjørssystem i en annen medlemsstat som fastsatt i direktiv 2014/65/EU.

- 41) For å fremme effektivitet i forbindelse med registrering, oppgjør og betaling bør verdipapirsentraler i sin kommunikasjon med deltakere og markedsinfrastrukturer som de er i kontakt med, ta hensyn til relevante internasjonale åpne framgangsmåter og standarder for kommunikasjon med hensyn til meldingsbehandling og referanseopplysninger.
- 42) Idet det tas hensyn til den sentrale rollen som oppgjørssystemer for verdipapirer har på finansmarkedene, bør verdipapirsentraler, når de yter sine tjenester, gjøre sitt ytterste for å sikre rettidig oppgjør av verdipapirtransaksjoner og verdipapirutstedelsens integritet. Denne forordning bør ikke berøre medlemsstatenes nasjonale lovgivning om verdipapirnehav og ordninger for å opprettholde verdipapirutstedelsens integritet. For å styrke beskyttelsen av deres deltakeres og kunders eiendeler bør imidlertid denne forordning kreve at verdipapirsentraler fører separate verdipapirkontoer for de enkelte deltakerne og på anmodning tilbyr ytterligere atskillelse av deltakernes kunders kontoer, noe som i enkelte tilfeller bare kan tilbys til en høyere kostnad som skal dekkes av de av deltakernes kunder som anmoder om ytterligere atskillelse. Det bør kreves at verdipapirsentraler og deres deltakere tilbyr både atskillelse av kunders samlekontoer og kontoatskillelse for enkeltkunder, slik at kundene kan velge et atskillelsesnivå som de anser egnet for deres behov.

Det eneste unntaket fra dette bør være tilfeller der en verdipapirsentral og dens deltakere som følge av andre krav knyttet til offentlig orden, særlig i forbindelse med effektiv og gjennomiktig innkreving av skatt,

må tilby kontoatskillelse for statsborgere i, bosatte i og juridiske personer som er etablert i en medlemsstat, når det på ikrafttredelsesdatoen for denne forordning kreves en slik kontoatskillelse for enkeltkunder i henhold til nasjonal lovgivning i medlemsstaten der verdipapirene er utstedt, og bare for statsborgere i, bosatte i og juridiske personer som er etablert i denne medlemsstaten. Verdipapirsentraler bør sikre at disse kravene anvendes separat på hvert oppgjørssystem for verdipapirer som de driver. Uten at det berører ytingen av tilleggstjenester, bør verdipapirsentraler ikke for egen regning anvende verdipapirer som tilhører en deltaker, med mindre deltakeren uttrykkelig har godkjent det, og de bør heller ikke på annen måte for egen regning anvende verdipapirer som ikke tilhører dem. I tillegg bør verdipapirsentralen kreve at deltakerne skal innhente nødvendig forhåndssamtykke fra sine kunder.

- 43) Direktiv 98/26/EF fastsetter at overføringsordrer som legges inn i oppgjørssystemer for verdipapirer i samsvar med disse systemenes regler, skal ha rettsvirkning og være bindende for tredjemann. Ettersom direktiv 98/26/EF ikke uttrykkelig viser til verdipapirsentraler som driver oppgjørssystemer for verdipapirer, bør denne forordning av klarhetshensyn kreve at verdipapirsentraler skal fastsette på hvilket tidspunkt en overføringsordre legges inn i deres systemer og blir ugjenkallelig i samsvar med reglene i nevnte direktiv. For å øke rettsikkerheten bør verdipapirsentralene dessuten opplyse deltakerne om på hvilket tidspunkt overføringen av verdipapirene og kontantene i et oppgjørssystem for verdipapirer får rettsvirkning og blir bindende for tredjemann, eventuelt i samsvar med nasjonal lovgivning. Verdipapirsentraler bør også treffe alle rimelige tiltak for å sikre at overføringen av verdipapirer og kontanter får rettsvirkning og blir bindende for tredjemann senest ved bankdagens slutt på den faktiske oppgjørsmåten.

- 44) For å unngå oppgjørskriser som skyldes insolvens hos oppgjørsforetaket, bør en verdipapirsentral, dersom det er praktisk mulig, gjøre opp kontantdelen av verdipapirtransaksjonen gjennom kontoer som er åpnet i en sentralbank. Dersom dette alternativet ikke er praktisk mulig, bør en verdipapirsentral kunne foreta oppgjøret gjennom kontoer i en kredittinstitusjon som er etablert i henhold til vilkårene i europaparlaments- og rådsdirektiv

- 2013/36/EU¹⁴, og som omfattes av en særlig framgangsmåte for tillatelse og tilsynskravene fastsatt i avdeling IV i denne forordning.
- 45) Banktjenester i tilknytning til oppgjør som innebærer kreditt- og likviditetsrisiko, bør bare ytes av verdipapirsentraler eller utkontrakteres til enheter som har tillatelse til å yte banktjenester i tilknytning til verdipapirsentralvirksomhet som fastsatt i denne forordning.
- 46) For å sikre at det oppnås effektivitetsgevinster ved at både verdipapirsentraltjenester og banktjenester ytes av samme foretaksgruppe, bør kravene i denne forordning ikke hindre at kredittinstitusjoner tilhører samme foretaksgruppe som verdipapirsentralen. Det bør fastsettes ordninger som gjør det mulig å gi verdipapirsentraler tillatelse til å yte tilleggstjenester til sine deltakere og andre enheter gjennom det samme rettssubjektet eller gjennom et eget rettssubjekt, som kan være del av den samme foretaksgruppen som i siste instans kontrolleres av samme morforetak. Når en kredittinstitusjon som ikke er en sentralbank, opptrer som oppgjørsforetak, bør kredittinstitusjonen kunne yte de tjenestene som omhandles i denne forordning og omfattes av tillatelsen, til verdipapirsentralens deltakere, men den bør ikke yte andre banktjenester fra samme rettssubjekt, for å begrense oppgjørssystemets eksponering for risiko som følge av kredittinstitusjonens mislighold.
- 47) Ettersom direktiv 2013/36/EU ikke særlig omhandler intradagskreditt- og intradagslikviditetsrisiko som følger av yting av banktjenester i tilknytning til oppgjør, bør kredittinstitusjoner og verdipapirsentraler som yter slike tjenester, også være underlagt særlige skjerpede krav til reduksjon av kreditt- og likviditetsrisiko, herunder et risikobasert tilleggskapitalkrav som gjenspeiler de relevante risikoene. Slike strengere krav til reduksjon av kreditt- og likviditetsrisiko bør følge de globale standardene for finansmarkedsinfrastrukturer og de prinsippene for overvåkingsverktøy for forvaltning av intradagslikviditet («Monitoring tools for intraday liquidity management») som
- Baselkomiteen for banktilsyn offentliggjorde i april 2013.
- 48) Noen verdipapirsentraler som også utøver virksomhet som kredittinstitusjon, er underlagt krav til ansvarlig kapital og rapporteringskrav som er relevante for kredittinstitusjoner og fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013¹⁵ og i direktiv 2013/36/EU. Ettersom slike verdipapirsentraler er systemviktige, er det hensiktsmessig at de strengeste kravene i unionsretten får anvendelse for å unngå en kumulativ anvendelse av forskjellige unionsregler, for eksempel for rapportering av krav til ansvarlig kapital. På områder der det er identifisert potensielt overlappende krav, bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA)), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010¹⁶, og ESMA avgi en uttalelse om den egnede anvendelsen av unionsrettsaktene i samsvar med artikkel 34 i forordning (EU) nr. 1095/2010 og forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 49) I tillegg til kravene til ansvarlig kapital i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU bør kredittinstitusjoner og verdipapirsentraler være underlagt et tilleggskapitalkrav som gjenspeiler de risikoene, for eksempel kreditt- og likviditetsrisikoer, som oppstår som følge av intradagskreditt som gis til blant annet deltakerne i et oppgjørssystem for verdipapirer eller andre brukere av verdipapirsentraltjenester.
- 50) For å sikre fullt samsvar med de særlige tiltakene som er rettet mot å redusere kreditt- og likviditetsrisikoer, bør vedkommende myndigheter kunne kreve at verdipapirsentraler utpeker mer enn én kredittinstitusjon, når de på grunnlag av tilgjengelig dokumentasjon kan vise at én kredittinstitusjons eksponering for konsentrasjonen av kreditt- og likviditetsrisikoer ikke er redusert i tilstrekkelig grad. Verdipapirsentraler bør også kunne utpeke mer enn én kredittinstitusjon.
- 51) Tilsynet med at de utpekte kredittinstitusjonene eller verdipapirsentralene som har til-

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

latelse til å yte banktjenester i tilknytning til oppgjør, oppfyller kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU samt de særlige relevante tilsynskravene i denne forordning, bør overlates til vedkommende myndigheter nevnt i forordning (EU) nr. 575/2013. For å sikre en ensartet anvendelse av tilsynsstandarder bør verdipapirsentralenes banktjenester, når de er av et slikt omfang og en slik art at de utgjør en vesentlig risiko for den finansielle stabiliteten i Unionen, være underlagt direkte tilsyn av ESB på vilkårene fastsatt i rådsforordning (EU) nr. 1024/2013¹⁷ i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner. Denne forordning bør ikke berøre forordning (EU) nr. 1024/2013.

- 52) En kredittinstitusjon eller en verdipapirsentral som har tillatelse til å yte banktjenester i tilknytning til oppgjør, bør overholde alt gjeldende og framtidig unionsregelverk som får anvendelse på kredittinstitusjoner. Denne forordning bør ikke berøre direktiv 2014/59/EU og framtidige unionsregelverksakter om rammen for gjenoppretting og omstrukturering av kredittinstitusjoner, verdipapirforetak og andre finansinstitusjoner.
- 53) For å oppnå tilstrekkelig sikkerhet og kontinuitet i tjenestene som ytes av verdipapirsentraler, bør verdipapirsentralene være omfattet av særlige ensartede tilsynskrav og kapitalkrav som får direkte anvendelse og reduserer deres juridiske og operasjonelle risiko samt investeringsrisikoen.
- 54) Sikkerheten ved avtaler om forbindelser mellom verdipapirsentraler bør omfattes av særlige krav for å gjøre det mulig for deres respektive deltakere å få tilgang til andre oppgjørssystemer for verdipapirer. Ytingen av tilknyttede banktjenester gjennom et eget rettssubjekt bør ikke hindre verdipapirsentraler i å motta slike tjenester, særlig dersom de er deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer som drives av en annen verdipapirsentral. Det er særlig viktig at potensielle risikoer som oppstår som følge av avtalene om forbindelser, for eksempel kreditt- og likviditetsrisikoer samt organisatoriske eller andre relevante risikoer for verdipapirsentraler, reduseres i tilstrekkelig grad. Når det gjelder samvirkende forbindelser er det viktig at forbundne oppgjørs-

systemer for verdipapirer anvender identiske tidspunkter for innlegging av overføringsordrer i systemet og for når overføringsordrer blir ugjenkallelige, og at de anvender tilsvarende regler for tidspunktet for den endelige overføringen av verdipapirer og kontanter. De samme prinsippene bør få anvendelse på verdipapirsentraler som bruker en felles IT-infrastruktur for oppgjør.

- 55) For å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å føre et effektivt tilsyn med verdipapirsentralers virksomhet, bør verdipapirsentraler underlegges strenge krav til føring av registre. Verdipapirsentraler bør i minst ti år oppbevare alle registrerte opplysninger og data om alle tjenester de yter, herunder transaksjonsopplysninger om sikkerhetshåndteringstjenester som omfatter behandling av avtaler om gjenkjøp eller utlån av verdipapirer. Verdipapirsentralene kan, for å gjøre det mulig å oppfylle kravet om registrering i samsvar med alle relevante tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som er vedtatt i henhold til denne forordning, måtte fastsette et felles format for kundenes framlegging av transaksjonsopplysninger.
- 56) I mange medlemsstater krever den nasjonale lovgivningen at utstedere skal utstede visse typer verdipapirer, særlig aksjer, gjennom sine nasjonale verdipapirsentraler. For å fjerne dette hinderet for et tilfredsstillende etterhandelsmarked i Unionen, og for å gi utstederne mulighet til å velge den mest effektive måten å forvalte sine verdipapirer på, bør utstederne ha rett til å velge en hvilken som helst verdipapirsentral som er etablert i Unionen, for å registrere sine verdipapirer og motta relevante verdipapirsentraltjenester. Ettersom harmonisering av nasjonal selskapsrett ikke er omfattet av denne forordnings virkeområde, bør nasjonal selskapsrett eller tilsvarende lovgivning som verdipapirene er utstedt i henhold til, fortsatt få anvendelse, og det bør treffes tiltak for å sikre at kravene i nasjonal selskapsrett og tilsvarende lovgivning kan oppfylles i tilfeller der retten til å velge verdipapirsentral utøves. Den nasjonale selskapsretten og annen tilsvarende lovgivning som verdipapirene er utstedt i henhold til, får anvendelse på forholdet mellom utstederen og innehaverne eller tredjemann, og deres respektive rettigheter og forpliktelser knyttet til verdipapirene, for eksempel stemmerett, utbytte og foretakshendelser. En utsteder bør kunne tillates å nekte å yte tjenester en utsteder bare dersom

¹⁷ Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til ESB i tilknytning til retningslinjene for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

det gjøres på grunnlag av en omfattende risikovurdering, eller dersom verdipapirsentralen ikke yter utstedelsestjenester i forbindelse med verdipapirer som er utstedt i henhold til selskapsretten eller annen tilsvarende lovgivning i den berørte medlemsstat. Vedkommende myndigheter bør kunne treffe raske og hensiktsmessige tiltak dersom verdipapirsentraler uberettiget nekter å yte tjenester til utstederne.

- 57) I lys av det økende omfanget av innehav og overføring av verdipapirer over landegrensene, som denne forordning fremmer, er det ytterst nødvendig og viktig å fastsette klare regler for hvilken lovgivning som får anvendelse på eiendomsrettslige aspekter i forbindelse med verdipapirer på kontoer som forvaltes av verdipapirsentraler. Dette er imidlertid et horisontalt spørsmål som ikke omfattes av denne forordnings virkeområde, og som kan behandles i framtidige unionsregelverksakter.
- 58) De europeiske atferdsreglene for clearing og oppgjør av 7. november 2006 opprettet frivillige rammeregler for å muliggjøre tilgang mellom verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer. Sektoren etter handel er imidlertid fortsatt oppdelt etter nasjonale skillelinjer, noe som unødig fordyrer handel over landegrensene. Det er nødvendig å fastsette ensartede vilkår for forbindelser mellom verdipapirsentraler og for tilgang mellom verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer. For at verdipapirsentraler skal kunne tilby sine deltakere tilgang til andre markeder, bør de ha rett til å bli deltakere i en annen verdipapirsentral eller anmode en annen verdipapirsentral om å utvikle særlige funksjoner for å få tilgang til denne. Slik tilgang bør gis på rettfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, og bør nektes bare dersom den hindrer finansmarkedene i å virke på en smidig og ordnet måte eller forårsaker systemrisiko. Vedkommende myndigheter bør kunne treffe raske og hensiktsmessige tiltak dersom verdipapirsentraler uberettiget nekter å gi tilgang til en annen verdipapirsentral. Dersom forbindelser mellom verdipapirsentraler medfører vesentlig oppgjørsrisiko, bør de være underlagt de berørte vedkommende myndigheters tillatelse og styrkede tilsyn.
- 59) Verdipapirsentraler bør også ha tilgang til transaksjonsopplysninger fra en sentral motpart eller en handelsplass, og disse markedsinfrastrukturene bør ha tilgang til oppgjørssystemer for verdipapirer som drives av verdi-

papirsentraler. Slik tilgang kan nektes bare dersom den hindrer finansmarkedene i å virke på en smidig og ordnet måte eller forårsaker systemrisiko, og kan ikke nektes med begrunnelse i tap av markedsandeler.

- 60) Vedkommende myndigheter bør kunne treffe raske og hensiktsmessige tiltak dersom verdipapirsentraler eller markedsinfrastrukturer uberettiget nekter å gi tilgang til sine tjenester. Denne forordning utfyller de tilgangsavtalene mellom handelsplasser, sentrale motparter og verdipapirsentraler som er fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012 og i forordning (EU) nr. 600/2014, og som er nødvendige for å opprette et konkurransedyktig indre marked for etterhandelstjenester. ESMA og Kommisjonen bør fortsatt følge nøye med på hvordan infrastrukturen etter handel utvikler seg, og Kommisjonen bør ved behov gripe inn for å hindre konkurransevridning på det indre marked.
- 61) En forsvarlig ramme for tilsyn og god forretningsskikk i finanssektoren bør bygge på solide tilsyns- og sanksjonsordninger. Derfor bør tilsynsmyndigheter gis tilstrekkelig myndighet til å handle og bør kunne støtte seg på avskrekkende sanksjonsordninger mot ulovlig atferd. Kommisjonsmeldingen av 8. desember 2010 med tittelen «Reinforcing sanctioning regimes in the financial services sector» inneholder en gjennomgåelse av eksisterende sanksjonsmyndighet og den praktiske utøvelsen av den for å fremme tilnærming mellom sanksjoner på en rekke tilsynsområder.
- 62) For å sikre at verdipapirsentraler, kredittinstitusjoner som er utpekt som oppgjørsforetak, medlemmene av deres ledelsesorganer og enhver annen person som faktisk kontrollerer deres virksomhet, samt enhver annen person oppfylder kravene i denne forordning, bør vedkommende myndigheter kunne anvende administrative sanksjoner og andre tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.
- 63) For at sanksjonene skal virke avskrekkende og anvendes på en ensartet måte i alle medlemsstater, bør denne forordning inneholde en liste over viktige administrative sanksjoner og andre tiltak som må kunne treffes av vedkommende myndigheter, bestemmelser om myndighet til å anvende slike sanksjoner og andre tiltak mot alle juridiske eller fysiske personer som er ansvarlige for en overtredelse, en liste over de viktigste kriteriene for å bestemme omfanget og arten av slike sanksjoner og andre tiltak, samt bestemmelser om størrelsen på adminis-

trative overtredelsesgebyrer. Ved fastsettelsen av administrative overtredelsesgebyrer bør det tas hensyn til blant annet eventuelle identifiserte økonomiske gevinster som følge av overtredelsen, overtredelsens grovhet og varighet, eventuelle skjerpene eller formildende omstendigheter, behovet for at administrative overtredelsesgebyrer har en avskrekkende virkning, og når det er hensiktsmessig, bør de omfatte en rabatt for samarbeid med vedkommende myndighet. Vedtakelsen og offentliggjøringen av sanksjoner bør være forenlig med de grunnleggende rettigheter som er fastsatt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»), særlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikkel 7), retten til vern av personopplysninger (artikkel 8), retten til effektiv klageadgang og rettferdig rettergang (artikkel 47).

- 64) For at mulige overtredelser skal kunne avdekkes, bør det innføres effektive ordninger for å oppmuntre til at mulige og faktiske overtredelser av denne forordning rapporteres til vedkommende myndigheter. Disse ordningene bør omfatte hensiktsmessig vern for personer som rapporterer mulige eller faktiske overtredelser av denne forordning, og for personer som anklages for slike overtredelser. Det bør innføres egnede framgangsmåter for å sikre ivaretagelse av den anklagede personens rett til vern av personopplysninger, denne personens rett til forsvar og til å bli hørt før det tas en endelig beslutning som berører vedkommende, samt retten til effektiv klageadgang i forbindelse med en beslutning eller et tiltak som berører vedkommende.
- 65) Denne forordning bør ikke berøre bestemmelser om strafferettslige sanksjoner i medlemsstatenes lovgivning.
- 66) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF¹⁸ får anvendelse på den behandlingen av personopplysninger som skjer i medlemsstatene i henhold til denne forordning. All utveksling eller overføring av personopplysninger mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger som fastsatt i direktiv 95/46/EF. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁹ får anvendelse på ESMA's behandling av per-

sonopplysninger i henhold til denne forordning. All utveksling eller overføring av personopplysninger som foretas av ESMA, bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger som fastsatt i forordning (EF) nr. 45/2001.

- 67) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i pakten, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til vern av personopplysninger, retten til effektiv klageadgang og rettferdig rettergang, retten til ikke å bli domfelt eller straffet to ganger for samme straffbare handling, og frihet til å drive næringsvirksomhet, og den må anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.
- 68) ESMA bør spille en sentral rolle ved anvendelsen av denne forordning ved å sikre at nasjonale vedkommende myndigheter anvender unionsreglene på en ensartet måte, og ved å løse tvister mellom dem.
- 69) ESMA bør framlegge årlige rapporter for Kommisjonen med en vurdering av tendenser og potensielle risikoer på markedene som omfattes av denne forordning. Disse rapportene bør minst omfatte en vurdering av oppgjørseffektivitet, internalisert oppgjør, yting av tjenester over landegrensene, grunnene til at tilgang nektes, og eventuelle andre vesentlige hindringer for konkurransen mellom finansielle etterhandletjenester, herunder eventuelle hindringer som oppstår som følge av utilbørlig bruk av lisensordninger, hensiktsmessigheten av sanksjoner ved manglende oppgjør, særlig behovet for ytterligere fleksibilitet i forbindelse med sanksjoner knyttet til manglende oppgjør i forbindelse med illikvide finansielle instrumenter, anvendelsen av medlemsstatenes regler for sivilrettslig ansvar for tap forårsaket av verdipapirsentraler, vilkårene for yting av tilknyttede banktjenester, krav som gjelder beskyttelse av deltakernes og deres kunders verdipapirer, og sanksjonsordningen, og de kan om nødvendig inneholde anbefalinger om forebyggende eller korrigerende tiltak. ESMA bør også innen en egnet frist og i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 gjennomføre fagfelle vurderinger som omfatter vedkommende myndigheters virksomhet i henhold til denne forordning. Ettersom verdipapirsentraler er systemviktige

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 23.11.1995, s. 1).

og de for første gang reguleres på unionsplan, er det hensiktsmessig å kreve at slike fagfelle-vurderinger innledningsvis foretas minst hvert tredje år i forbindelse med tilsynet med verdipapirsentraler som benytter adgangen til å yte tjenester eller deltar i en samvirkende forbindelse.

- 70) ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap om verdipapirer og verdipapirmarkeder, og det er derfor effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen. ESMA bør også samarbeide nært med ESSB-medlemmene og EBA når dette er fastsatt.
- 71) Kommisjonen bør ha myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 290 i TEUV og artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 med hensyn til nærmere bestemmelser om oppgjørdisiplintiltakene; rapporteringen av internalisert oppgjør; opplysninger og annet som skal inngå i en verdipapirsentralers søknad om tillatelse; vilkårene for at vedkommende myndigheter kan godkjenne at verdipapirsentraler har kapitalinteresser i visse rettssubjekter; opplysningene som forskjellige myndigheter skal utveksle i forbindelse med tilsynet med verdipapirsentraler; opplysningene som verdipapirsentralen som inngir søknad, skal gi ESMA i søknaden om anerkjennelse; innholdet i styringsordningene for verdipapirsentraler; nærmere opplysninger om registrene som skal føres av verdipapirsentraler; risikoene som verdipapirsentraler skal ta hensyn til når de foretar en omfattende risikovurdering, og vedkommende myndigheters vurdering av begrunnelser for avslag på anmodninger om tilgang; nærmere beskrivelse av framgangsmåten for deltakeres og utstederes tilgang til verdipapirsentraler, tilgang mellom verdipapirsentraler og mellom verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer, nærmere beskrivelse av de tiltakene verdipapirsentraler skal treffe for å sikre utstedelsens integritet; reduksjonen av operasjonell risiko og investeringsrisiko som følger av forbindelsene mellom verdipapirsentraler; nærmere beskrivelse av kapitalkravene for verdipapirsentraler; nærmere beskrivelse av søknaden om tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester; tilleggskapitalkravet og tilsynskravene for kreditt- og likviditetsrisikoer for verdipapirsentraler og utpekte kredittinstitu-

sjoner som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester.

- 72) Kommisjonen bør også ha myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010 med hensyn til standardskjemaer og maler for rapportering av internalisert oppgjør; for verdipapirsentralers søknad om tillatelse; for utveksling av opplysninger mellom forskjellige vedkommende myndigheter med sikte på tilsynet med verdipapirsentraler; for de relevante samarbeidsordningene mellom hjemstatens og vertsstatens myndigheter; for formatet for registre som verdipapirsentralene skal føre; for framgangsmåtene som skal anvendes i tilfeller der en deltaker eller en utsteder nektes tilgang til en verdipapirsentral, verdipapirsentraler nektes tilgang til hverandre eller tilgang nektes mellom verdipapirsentraler og andre markedsinfrastrukturer; og for samråd med forskjellige myndigheter før tillatelse gis til et oppgjørsforetak.
- 73) For å nå målene for denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder nærmere opplysninger om noen definisjoner, parametere for beregning av bøter for deltakere som forårsaker manglende oppgjør, og kriteriene for når en verdipapirsentralers virksomhet i en vertsstat bør anses å være av vesentlig betydning for denne medlemsstaten. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, også på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 74) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet slik at den kan treffe beslutninger om vurderingen av tredjestatsverdipapirsentraler. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011²⁰.

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

- 75) Ved vurderingen av relevante regler i tredjestater bør det anvendes en forholdsmessig og resultatbasert tilnærming, med særlig vekt på overholdelsen av gjeldende unionsregler og, dersom det er relevant, internasjonale standarder. Betinget eller midlertidig anerkjennelse kan også gis, dersom det ikke finnes noen områder med vesentlige forskjeller som kan ha forutsigbar negativ innvirkning på Unionsens markeder.
- 76) Ettersom målene for denne forordning, som er å fastsette ensartede krav for oppgjør og for verdipapirsentraler, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 77) Det er nødvendig å endre direktiv 98/26/EF for å tilpasse det til europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/78/EU²¹, slik at utpekte oppgjørssystemer for verdipapirer ikke lenger skal meldes til Kommisjonen, men til ESMA.
- 78) Ettersom denne forordning harmoniserer tiltakene for å forebygge og håndtere manglende oppgjør på unionsplan, og har et bredere virkeområde enn europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012²², er det nødvendig å oppheve artikkel 15 i nevnte forordning.
- 79) Verdipapirsentraler bør unntas fra anvendelsen av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014 når de yter tjenester som uttrykkelig angis i denne forordning. For å sikre at alle foretak som yter investerings-tjenester og utøver investeringsvirksomhet, er omfattet av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014, og for å unngå konkurransevridning mellom forskjellige typer leverandører av slike tjenester er det imidler-

tid nødvendig å kreve at verdipapirsentraler som yter investerings-tjenester og utøver investeringsvirksomhet i forbindelse med sine tilleggstjenester, er omfattet av kravene i direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014.

- 80) Anvendelsen av kravene om tillatelse og anerkjennelse i denne forordning bør utsettes for å gi verdipapirsentraler som er etablert i Unionen eller i tredjestater, tilstrekkelig tid til å søke om tillatelse og anerkjennelse av sin virksomhet i samsvar med denne forordning. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om tillatelse til eller anerkjennelse av verdipapirsentraler og av deres virksomhet, herunder forbindelser mellom verdipapirsentraler, bør de respektive nasjonale reglene om tillatelse til og anerkjennelse av verdipapirsentraler fortsatt få anvendelse.
- 81) Det er også nødvendig å utsette anvendelsen av kravene om oppgjørdsdisiplin og rapporteringsplikt for foretak som internaliserer oppgjør, inntil alle nødvendige delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter som presiserer disse kravene ytterligere, er vedtatt, og anvendelsen av kravene om registrering av visse omsettelige verdipapirer i kontobasert form og oppgjør av forpliktelsene i oppgjørssystemer for verdipapirer senest to bankdager etter handelen, for å gi markedsdeltakere som innehar verdipapirer i papirform eller anvender lengre oppgjørperioder, tilstrekkelig tid til å oppfylle disse kravene –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Avdeling I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordning fastsetter ensartede krav til oppgjør av finansielle instrumenter i Unionen og regler for verdipapirsentralers organisasjon og atferd for å fremme et sikkert, effektivt og smidig oppgjør.
2. Denne forordning får anvendelse på oppgjør av alle finansielle instrumenter og virksomheter hos verdipapirsentraler, med mindre annet er angitt i denne forordning.
3. Denne forordning berører ikke bestemmelser i unionsretten som gjelder bestemte finansielle instrumenter, særlig direktiv 2003/87/EF.

²¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/78/EU av 24. november 2010 om endring av direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF når det gjelder den myndighet som er gitt Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markeds-tilsynsmyndighet) (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 120).

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytte-avtaler (EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

4. Artikkel 10–20, artikkel 22–24, artikkel 27, artikkel 28 nr. 6, artikkel 30 nr. 4 og artikkel 46 og 47, bestemmelsene i avdeling IV og kravene om rapportering til vedkommende myndigheter eller berørte myndigheter eller om overholdelse av deres beslutninger i henhold til denne forordning, får ikke anvendelse på ESSB-medlemmene, andre nasjonale organer med lignende oppgaver i medlemsstatene, eller andre offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld i Unionen, i forbindelse med en verdipapirsentral som ovennevnte organer forvalter direkte på det samme ledelsesorganets ansvar, som har tilgang til disse organenes midler, og som ikke er en separat enhet.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:

- 1) «verdipapirsentral» en juridisk person som driver et oppgjørssystem for verdipapirer omhandlet i avsnitt A nr. 3 i vedlegget, og som yter minst en annen hovedtjeneste som er oppført i avsnitt A i vedlegget,
- 2) «tredjestatsverdipapirsentral» et rettssubjekt som er etablert i en tredjestat, som yter en tjeneste som tilsvarende hovedtjenesten omhandlet i avsnitt A nr. 3 i vedlegget, og som yter minst en annen hovedtjeneste som er oppført i avsnitt A i vedlegget,
- 3) «immobilisering» konsentrert plassering av fysiske verdipapirer hos en verdipapirsentral, slik at senere overføringer kan foretas i kontobasert form,
- 4) «dematerialisert form» at finansielle instrumenter bare foreligger i kontobasert form,
- 5) «mottakende verdipapirsentral» den verdipapirsentralen som fra en annen verdipapirsentral mottar en anmodning om å få tilgang til dens tjenester gjennom en forbindelse mellom verdipapirsentraler,
- 6) «anmodende verdipapirsentral» den verdipapirsentralen som anmoder om tilgang til en annen verdipapirsentralers tjenester gjennom en forbindelse mellom verdipapirsentraler,
- 7) «oppgjør» avslutning av en verdipapirtransaksjon, når den gjennomføres med sikte på å oppfylle transaksjonspartenes forpliktelser ved å overføre kontanter og/eller verdipapirer,
- 8) «finansielle instrumenter» eller «verdipapirer» finansielle instrumenter som definert i

artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2014/65/EU,

- 9) «overføringsordre» en overføringsordre som definert i artikkel 2 bokstav i) annet strekpunkt i direktiv 98/26/EF,
- 10) «oppgjørssystem for verdipapirer» et system som omhandlet i artikkel 2 bokstav a) første, annet og tredje strekpunkt i direktiv 98/26/EF, som ikke drives av en sentral motpart hvis virksomhet består i å utføre overføringsordrer,
- 11) «foretak som internaliserer oppgjør» en institusjon, herunder en som har tillatelse i samsvar med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, som utfører overføringsordrer på kundens eller egne vegne på annen måte enn gjennom et oppgjørssystem for verdipapirer,
- 12) «planlagt oppgjørsgdato» den datoen som registreres som oppgjørsgdatoen i oppgjørssystemet for verdipapirer, og som partene i en verdipapirtransaksjon har avtalt at oppgjøret skal foretas på,
- 13) «oppgjørsperiode» perioden mellom transaksjonsdatoen og den planlagte oppgjørsgdatoen,
- 14) «bankdag» en bankdag som definert i artikkel 2 bokstav n) i direktiv 98/26/EF,
- 15) «manglende oppgjør» helt eller delvis manglende oppgjør av en verdipapirtransaksjon på den planlagte oppgjørsgdatoen på grunn av mangel på verdipapirer eller kontanter, og uansett underliggende årsak,
- 16) «sentral motpart» en sentral motpart som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012,
- 17) «vedkommende myndighet» myndigheten som er utpekt av hver medlemsstat i samsvar med artikkel 11, med mindre annet er angitt i denne forordning,
- 18) «berørt myndighet» en myndighet som er omhandlet i artikkel 12,
- 19) «deltaker» en deltaker, som definert i artikkel 2 bokstav f) i direktiv 98/26/EF, i et oppgjørssystem for verdipapirer,
- 20) «kapitalinteresse» en kapitalinteresse i henhold til artikkel 2 nr. 2 første punktum i direktiv 2013/34/EU eller direkte eller indirekte innehav av 20 % eller mer av stemmerettene eller kapitalen i et foretak,
- 21) «kontroll» forholdet mellom to foretak som beskrevet i artikkel 22 i direktiv 2013/34/EU,
- 22) «datterforetak» et datterforetak i henhold til artikkel 2 nr. 10 og artikkel 22 i direktiv 2013/34/EU,

- 23) «hjemstat» den medlemsstaten som en verdipapirsentral er etablert i,
- 24) «vertsstat» en annen medlemsstat enn hjemstaten, der en verdipapirsentral har en filial eller yter verdipapirsentraltjenester,
- 25) «filial» et forretningssted, unntatt hovedkontoret, som er en del av en verdipapirsentral uten å være et rettssubjekt, og som yter verdipapirsentraltjenester som verdipapirsentralen har fått godkjenning for,
- 26) «mislighold» i forbindelse med en deltaker: en situasjon der det innledes insolvensbehandling, som definert i artikkel 2 bokstav j) i direktiv 98/26/EF, mot en deltaker,
- 27) «levering mot betaling» en ordning for verdipapiroppgjør der en overføring av verdipapirer knyttes til en overføring av kontanter på en slik måte at verdipapirene overføres bare dersom den tilsvarende overføringen av kontanter finner sted, og omvendt,
- 28) «verdipapirkonto» en konto der verdipapirer kan krediteres eller debiteres,
- 29) «forbindelse mellom verdipapirsentraler» en avtale mellom verdipapirsentraler der en verdipapirsentral blir deltaker i en annen verdipapirsentral oppgjørssystem for verdipapirer for å lette overføringen av verdipapirer fra sistnevnte verdipapirsentral deltakere til førstnevnte verdipapirsentral deltakere, eller en annen avtale som gir en verdipapirsentral tilgang til en annen verdipapirsentral indirekte gjennom en formidler. Forbindelser mellom verdipapirsentraler omfatter standardforbindelser, tilpassede forbindelser, indirekte forbindelser og samvirkende forbindelser,
- 30) «standardforbindelse» en forbindelse mellom verdipapirsentraler der en verdipapirsentral blir deltaker i en annen verdipapirsentral oppgjørssystem for verdipapirer på samme vilkår som for enhver annen deltaker i det oppgjørssystemet for verdipapirer som sistnevnte driver,
- 31) «tilpasset forbindelse» en forbindelse mellom verdipapirsentraler der en verdipapirsentral som blir deltaker i en annen verdipapirsentral oppgjørssystem for verdipapirer, mottar særlige tjenester i tillegg til de tjenestene denne verdipapirsentralen vanligvis yter til deltakere i oppgjørssystemet for verdipapirer,
- 32) «indirekte forbindelse» en avtale mellom en verdipapirsentral og en tredjemann som ikke er en verdipapirsentral, og som er deltaker i en annen verdipapirsentral oppgjørssystem for verdipapirer. En slik forbindelse opprettes av en verdipapirsentral for å lette overføringen av verdipapirer til dens deltakere fra en annen verdipapirsentral deltakere,
- 33) «samvirkende forbindelse» en forbindelse mellom verdipapirsentraler der verdipapirsentralene avtaler å opprette felles tekniske løsninger for oppgjør i de oppgjørssystemene for verdipapirer som de driver,
- 34) «internasjonale åpne framgangsmåter og standarder for kommunikasjon» internasjonalt anerkjente standarder for kommunikasjon, for eksempel standardiserte meldingsformater og datarepresentasjon, som er tilgjengelige på et rettferdig, åpent og ikke-diskriminerende grunnlag for alle berørte parter,
- 35) «omsettelige verdipapirer» omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU,
- 36) «aksjer» verdipapirer som angis i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 bokstav a) i direktiv 2014/65/EU,
- 37) «pengemarkedsinstrumenter» pengemarkedsinstrumenter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 17 i direktiv 2014/65/EU,
- 38) «andeler i foretak for kollektiv investering» andeler i foretak for kollektiv investering som omhandlet i avsnitt C nr. 3 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU,
- 39) «utslippskvote» en utslippskvote som beskrevet i avsnitt C nr. 11 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, unntatt derivater av utslippskvoter,
- 40) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU,
- 41) «multilateral handelsfasilitet» eller «MHF» en multilateral handelsfasilitet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i direktiv 2014/65/EU,
- 42) «handelsplass» en handelsplass som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 24 i direktiv 2014/65/EU,
- 43) «oppgjørsforetak» et oppgjørsforetak som definert i artikkel 2 bokstav d) i direktiv 98/26/EF,
- 44) «vekstmarked for SMB-er» et vekstmarked for SMB-er som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 12 i direktiv 2014/65/EU,
- 45) «ledelsesorgan» det eller de organer i en verdipapirsentral som er utpekt i samsvar med nasjonal lovgivning, som har fullmakt

til å fastsette verdipapirsentralens strategi, mål og overordnede ledelsesprinsipper, og som kontrollerer og overvåker ledelsens beslutningstaking og de personer som i praksis leder verdipapirsentralens virksomhet.

Dersom et ledelsesorgan i henhold til nasjonal lovgivning omfatter forskjellige organer med særskilte funksjoner, får kravene i denne forordning anvendelse bare på de medlemmene av ledelsesorganet som i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning tildeles det respektive ansvaret,

- 46) «øverste ledelse» de fysiske personer som utøver ledelsesfunksjoner i en verdipapirsentral og er ansvarlige for verdipapirsentralens daglige ledelse og overfor ledelsesorganet.
2. Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 67 om tiltak for ytterligere å spesifisere andre tilleggstjenester enn banktjenester, som angis i avsnitt B nr. 1–4 i vedlegget, og tilknyttede banktjenester som angis i avsnitt C i vedlegget.

Avdeling II

Verdipapiroppgjør

Kapittel I

Kontobasert form

Artikkel 3

Kontobasert form

- Med forbehold for nr. 2 skal utstedere som er etablert i Unionen, og som utsteder eller har utstedt omsettelige verdipapirer som er opp tatt til notering eller handles på en handels plass, sikre at verdipapirene foreligger i kontobasert form gjennom immobilisering eller etter en direkte utstedelse i dematerialisert form.
- Når en transaksjon i omsettelige verdipapirer gjennomføres på en handels plass, skal de relevante verdipapirene registreres i kontobasert form i en verdipapirsentral på eller før den planlagte oppgjørsmødet, med mindre de allerede er registrert der.

Dersom omsettelige verdipapirer overføres som følge av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2002/47/EF, skal disse verdipapirene registreres i kontobasert form i en verdipapirsentral på eller før den planlagte oppgjørsmødet,

datoen, med mindre de allerede er registrert der.

Artikkel 4

Håndheving

- Myndighetene i medlemsstaten der utstederen som utsteder verdipapirer, er etablert, skal sikre at artikkel 3 nr. 1 anvendes.
- Myndighetene som har ansvar for tilsynet med handelsplasser, herunder vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 21 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF²³, skal sikre at artikkel 3 nr. 2 første ledd i denne forordning anvendes når verdipapirene omhandlet i artikkel 3 nr. 1 i denne forordning handles på handelsplasser.
- De myndighetene i medlemsstatene som har ansvar for anvendelsen av direktiv 2002/47/EF, skal sikre at artikkel 3 nr. 2 annet ledd i denne forordning anvendes når verdipapirene omhandlet i artikkel 3 nr. 1 i denne forordning overføres som følge av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2002/47/EF.

Kapittel II

Oppgjørperioder

Artikkel 5

Planlagt oppgjørsmødet

- Enhver deltaker i et oppgjørssystem for verdipapirer som for egen regning eller på vegne av tredjemann i dette systemet gjør opp transaksjoner i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, andeler i foretak for kollektiv investering og utslippskvoter, skal gjøre opp disse transaksjonene på den planlagte oppgjørsmødet.
- For transaksjoner i omsettelige verdipapirer omhandlet i nr. 1 som gjennomføres på handelsplasser, skal den planlagte oppgjørsmødet være senest to bankdager etter handelen. Dette kravet får ikke anvendelse på transaksjoner som forhandles privat, men som gjennomføres på en handels plass, transaksjoner som gjennomføres bilateralt, men som rapporteres til handelsplasser, eller den første transaksjonen der de berørte omsettelige verdipapirer

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

rene første gang registreres i kontobasert form i henhold til artikkel 3 nr. 2.

3. Vedkommende myndigheter skal sikre at nr. 1 anvendes.

De myndighetene som har ansvar for tilsynet med handelsplasser, skal sikre at nr. 2 anvendes.

Kapittel III

Oppgjørdsdisiplin

Artikkel 6

Tiltak for å forebygge manglende oppgjør

1. Markedsplasser skal fastsette framgangsmåter som gjør det mulig å bekrefte relevante opplysninger om transaksjoner i finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 5 nr. 1, på den datoen transaksjonen har blitt gjennomført.
2. Uten hensyn til kravet i nr. 1 skal verdipapirforetak som har tillatelse i henhold til artikkel 5 i direktiv 2014/65/EU, dersom det er relevant, treffe tiltak for å begrense antallet av manglende oppgjør.

Slike tiltak skal minst bestå av ordninger mellom verdipapirforetaket og dets profesjonelle kunder som omhandlet i vedlegg II til direktiv 2014/65/EU, for å sikre rask melding om hvordan verdipapirer som inngår i transaksjonen, skal fordeles, bekreftelse av denne fordelingen og bekreftelse av at vilkår godtas eller avvises, i god tid før den planlagte oppgjørsdatoen.

ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om de standardiserte framgangsmåtene og protokollene for melding som skal anvendes for å overholde annet ledd i dette nummer.

3. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, fastsette framgangsmåter som letter oppgjøret av transaksjoner i finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 5 nr. 1 på den planlagte oppgjørsdatoen, med minst mulig eksponering for motpartsrisiko og likviditetsrisiko for deltakerne og få tilfeller av manglende oppgjør. Den skal fremme tidlig oppgjør på den planlagte oppgjørsdatoen gjennom egnede ordninger.
4. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, treffe tiltak for å oppmuntre og stimulere deltakerne til å foreta rettidig oppgjør av transaksjoner.

Verdipapirsentraler skal kreve at deltakerne gjør opp sine transaksjoner på den planlagte oppgjørsdatoen.

5. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvilke tiltak som skal treffes av verdipapirforetak i samsvar med nr. 2 første ledd, nærmere opplysninger om framgangsmåtene som letter oppgjør, omhandlet i nr. 3, og nærmere opplysninger om tiltakene som skal oppmuntre og stimulere til rettidig oppgjør av transaksjoner, omhandlet i nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 7

Tiltak for å håndtere manglende oppgjør

1. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, innføre et system som overvåker manglende oppgjør av transaksjoner i finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 5 nr. 1. Den skal regelmessig framlegge rapporter for vedkommende myndighet og berørte myndigheter om antall tilfeller av og omstendighetene rundt manglende oppgjør, og formidle alle andre relevante opplysninger, herunder verdipapirsentralenes og deres deltakeres planlagte tiltak for å øke oppgjørseffektiviteten. Disse rapportene skal offentliggjøres av verdipapirsentraler i en sammenfattet og anonymisert form én gang i året. Vedkommende myndigheter skal oversende ESMA alle relevante opplysninger om manglende oppgjør.
2. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, fastsette framgangsmåter som letter oppgjør av transaksjoner i finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 5 nr. 1 som ikke gjøres opp på den planlagte oppgjørsdatoen. Disse framgangsmåtene skal omfatte en sanksjonsordning som effektivt skal avskrekke deltakere som forårsaker manglende oppgjør.

Før en verdipapirsentral fastsetter framgangsmåtene omhandlet i første ledd, skal den rådføre seg med de relevante handelsplassene og de sentrale motpartene som den yter oppgjørstjenester til.

Sanksjonsordningen omhandlet i første ledd skal omfatte bøter for deltakere som forårsaker manglende oppgjør («misligholdende deltakere»). Bøtene skal beregnes daglig for hver bankdag en transaksjon ikke gjøres opp etter den planlagte oppgjørsdatoen, fram til avslutningen av dekningskjøpsprosessen omhandlet i nr. 3, men ikke lenger enn til den faktiske oppgjørsdatoen. Bøtene skal ikke utformes som en inntektskilde for verdipapirsentralen.

3. Dersom en misligholdende deltaker ikke leverer de finansielle instrumentene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 til den mottakende deltakeren innen fire bankdager etter den planlagte oppgjørsdatoen («forlengelsesperioden»), skal det, uten at det berører sanksjonsordningen omhandlet i nr. 2 og retten til å annullere transaksjonen bilateralt, innledes en dekningskjøpsprosess der disse instrumentene skal være tilgjengelige for oppgjør og leveres til den mottakende deltakeren innen en egnet frist.

Dersom transaksjonen gjelder et finansielt instrument som handles på et vekstmarked for SMB-er, skal forlengelsesperioden være 15 dager, med mindre vekstmarkedet for SMB-er beslutter å anvende en kortere periode.

4. Følgende unntak fra kravet i nr. 3 får anvendelse:
 - a) på grunnlag av eiendelstypen og de berørte finansielle instrumentenes likviditet kan forlengelsesperioden økes fra fire bankdager til høyst sju bankdager dersom en kortere forlengelsesperiode ville påvirke de berørte finansmarkedenes smidige og ordnede virkemåte,
 - b) ved transaksjoner som består av flere deltransaksjoner, herunder avtaler om gjenkjøp eller utlån av verdipapirer, skal dekningskjøpsprosessen omhandlet i nr. 3 ikke anvendes dersom tidsrammen for disse transaksjonene er tilstrekkelig kort og gjør dekningskjøpsprosessen virkningsløs.
5. Med forbehold for nr. 7 får unntakene omhandlet i nr. 4 ikke anvendelse i forbindelse med transaksjoner som gjelder aksjer, når disse transaksjonene cleares av en sentral motpart.
6. Dersom den prisen på aksjene som ble avtalt på handelstidspunktet, er høyere enn den prisen som betales for gjennomføringen av dekningskjøpet, skal den misligholdende deltakeren betale den tilsvarende differansen til den mottakende deltakeren senest to bankdager etter at de finansielle instrumentene har blitt

levert som følge av dekningskjøpet, uten at det berører sanksjonsordningen omhandlet i nr. 2.

7. Dersom dekningskjøpet mislykkes eller ikke kan foretas, kan den mottakende deltakeren velge å få utbetalt godtgjøring eller å utsette gjennomføringen av dekningskjøpet til en egnet senere dato («utsettelsesperioden»). Dersom de relevante finansielle instrumentene ikke leveres til den mottakende deltakeren ved utløpet av utsettelsesperioden, skal godtgjøring utbetales.

Godtgjøringen skal utbetales til den mottakende deltakeren senest to bankdager etter utløpet av enten dekningskjøpsprosessen omhandlet i nr. 3 eller utsettelsesperioden, når utsettelsesperioden er valgt.
8. Den misligholdende deltakeren skal tilbakebetale til den enheten som gjennomfører dekningskjøpet, alle beløp som er betalt i samsvar med nr. 3–5, herunder eventuelle gebyrer for gjennomføringen av dekningskjøpet. Deltakerne skal få klar informasjon om disse gebyrene.
9. Verdipapirsentraler, sentrale motparter og handelsplasser skal fastsette framgangsmåter som gjør det mulig for dem i samråd med deres respektive vedkommende myndigheter å suspendere en deltaker som konsekvent og systematisk unnlater å levere de finansielle instrumentene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 på den planlagte oppgjørsdatoen, og å offentliggjøre denne deltakerens identitet først etter at vedkommende har hatt mulighet til å framlegge sine merknader, og forutsatt at verdipapirsentralenes, de sentrale motpartenes, handelsplassenes og den berørte deltakerens vedkommende myndigheter har blitt behørig underrettet. I tillegg til samråd før en eventuell suspensjon skal verdipapirsentralene, de sentrale motpartene og handelsplassene umiddelbart underrette de respektive vedkommende myndigheter om suspensjonen av en deltaker. Vedkommende myndighet skal umiddelbart underrette de berørte myndighetene om suspensjonen av en deltaker.

Offentliggjøring av suspensjoner skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF.
10. Nr. 2–9 får anvendelse på alle transaksjoner i finansielle instrumenter omhandlet i artikkel 5 nr. 1 som opptas til notering eller handles på en handelsplass eller cleares av en sentral motpart, på følgende måte:
 - a) for transaksjoner som cleares av en sentral motpart, skal den sentrale motparten være

den enheten som gjennomfører dekningskjøpet i samsvar med nr. 3–8,

- b) for transaksjoner som ikke cleares av en sentral motpart, men som gjennomføres på en handelsplass, skal handelsplassen i sine interne regler pålegge sine medlemmer og deltakere en forpliktelse til å anvende tiltakene omhandlet i nr. 3–8,
- c) for alle andre transaksjoner enn dem som er omhandlet i bokstav a) og b) i dette ledd, skal verdipapirsentralene i sine interne regler pålegge sine deltakere en forpliktelse til å være omfattet av tiltakene omhandlet i nr. 3–8.

En verdipapirsentral skal gi sentrale motparter og handelsplasser de oppgjørsopplysningene som er nødvendige for at de skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til dette nummer.

Uten at det berører første ledd bokstav a)–c), kan verdipapirsentraler overvåke gjennomføringen av dekningskjøp omhandlet i nevnte bokstaver med hensyn til flere oppgjørsordrer som gjelder de samme finansielle instrumentene og har den samme utløpsdatoen for gjennomføringsperioden, med sikte på å redusere antallet av dekningskjøp som skal gjennomføres, og dermed innvirkningen på prisene på de relevante finansielle instrumentene.

- 11. Nr. 2–9 får ikke anvendelse på misligholdende deltakere som er sentrale motparter.
- 12. Nr. 2–9 får ikke anvendelse dersom det innledes insolvensbehandling mot den misligholdende deltakeren.
- 13. Denne artikkel får ikke anvendelse når hovedhandelsplassen for en aksje ligger i en tredjestat. Hovedhandelsplassen for en aksje skal fastsettes i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 236/2012.
- 14. Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 67 for, på grunnlag av eiendelstypen, de finansielle instrumentenes likviditet og transaksjonstypen, å angi parametere for beregning av avskrekkende og forholdsmessige bøter som omhandlet i nr. 2 tredje ledd, som skal sikre en høy grad av oppgjørdisiplin og at de berørte finansmarkedene virker på en smidig og ordnet måte.
- 15. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere følgende:
 - a) nærmere bestemmelser om systemet som overvåker manglende oppgjør, og de rap-

portene om manglende oppgjør som er omhandlet i nr. 1,

- b) framgangsmåtene for innkreving og omfordeling av bøter og andre eventuelle inntekter fra slike sanksjoner i samsvar med nr. 2,
- c) nærmere bestemmelser om den egnede dekningskjøpsprosessen omhandlet i nr. 3–8, herunder egnede frister for levering av det finansielle instrumentet etter dekningskjøpsprosessen omhandlet i nr. 3. Ved fastsettelsen av disse fristene skal det tas hensyn til eiendelstypen og de finansielle instrumentenes likviditet,
- d) omstendigheter som gjør at forlengelsesperioden kan utvides, avhengig av eiendelstypen og de finansielle instrumentenes likviditet, i samsvar med vilkårene i nr. 4 bokstav a) og idet det tas hensyn til kriteriene for vurdering av likviditet i henhold til artikkel 2 nr. 1 punkt 17 i forordning (EU) nr. 600/2014,
- e) typer av transaksjoner og de særlige fristene for disse i henhold til nr. 4 bokstav b), som gjør dekningskjøp virkningsløse,
- f) en metode for beregning av godtgjøringen omhandlet i nr. 7,
- g) vilkårene for når en deltaker anses konsekvent og systematisk å unnlate å levere de finansielle instrumentene som omhandlet i nr. 9, og
- h) de nødvendige oppgjørsopplysningene omhandlet i nr. 10 annet ledd.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Håndheving

- 1. Vedkommende myndighet for den verdipapirsentral ensom driver oppgjørssystemet for verdipapirer, den berørte myndighet som har ansvar for tilsynet med det berørte oppgjørssystemet for verdipapirer, samt de myndighetene som har ansvar for tilsynet med handelsplasser, verdipapirforetak og sentrale motparter, skal ha myndighet til å sikre at artikkel 6 og 7 anvendes av de institusjonene som er underlagt deres tilsyn, og til å overvåke de ilagte sanksjonene. Når det er nødvendig, skal vedkommende myndigheter samarbeide nært.

Medlemsstatene skal underrette ESMA om de utpekte vedkommende myndighetene som inngår i tilsynsstrukturen på nasjonalt plan.

2. For å sikre en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i Unionen i forbindelse med artikkel 6 og 7 i denne forordning kan ESMA i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. En overtredelse av bestemmelsene i denne avdeling berører ikke gyldigheten av en privat kontrakt om finansielle instrumenter eller partenes mulighet til å håndheve bestemmelsene i en privat kontrakt om finansielle instrumenter.

Kapittel IV

Internalisert oppgjør

Artikkel 9

Foretak som internaliserer oppgjør

1. Foretak som internaliserer oppgjør, skal hvert kvartal rapportere til vedkommende myndigheter på etableringsstedet om samlet omfang og verdi av alle verdipapirtransaksjoner som de har gjort opp utenfor oppgjørssystemer for verdipapirer.

Vedkommende myndigheter skal uten unødig opphold overføre opplysningene de mottar i henhold til første ledd til ESMA, og skal underrette ESMA om risikoer som kan oppstå som følge av denne oppgjørsvirksomheten.

2. ESMA kan i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av innholdet i slike rapporter.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, maler og framgangsmåter for rapportering og overføring av opplysninger omhandlet i nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avdeling III

Verdipapirsentraler

Kapittel I

Tillatelse til og tilsyn med verdipapirsentraler

Avsnitt 1

Myndigheter med ansvar for å gi tillatelse til og føre tilsyn med verdipapirsentraler

Artikkel 10

Vedkommende myndighet

Uten at det berører ESSB-medlemmenes tilsyn omhandlet i artikkel 12 nr. 1, skal vedkommende myndighet i hjemstaten gi tillatelse til og føre tilsyn med verdipapirsentraler.

Artikkel 11

Utpeking av vedkommende myndighet

1. Hver medlemsstat skal utpeke den vedkommende myndighet som skal ha ansvar for å utføre oppgavene i henhold til denne forordning med hensyn til tillatelse til og tilsyn med verdipapirsentraler som er etablert på dens territorium, og skal underrette Kommisjonen og ESMA om denne.

Dersom en medlemsstat utpeker flere vedkommende myndigheter, skal den fastsette disse myndighetenes roller og utpeke én enkelt myndighet til å være ansvarlig for samarbeidet med andre medlemsstaters vedkommende myndigheter, de berørte myndigheter, ESMA og EBA, når disse er uttrykkelig nevnt i denne forordning.

2. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over de vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1.
3. Vedkommende myndigheter skal gis den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver.

Artikkel 12

Berørte myndigheter

1. Følgende myndigheter skal medvirke ved tildeleging av tillatelser til og tilsyn med verdipapirsentraler, når de er uttrykkelig nevnt i denne forordning:
 - a) den myndigheten som har ansvar for tilsynet med det oppgjørssystemet for verdipapirer som drives av verdipapirsentralen i den medlemsstat hvis lovgivning får anvendelse på dette oppgjørssystemet,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

- b) de sentralbankene i Unionen som utsteder de mest relevante oppgjørsvalutaene,
 - c) dersom det er relevant, den sentralbanken i Unionen i hvis regnskaper kontantdelen av et oppgjørssystem for verdipapirer som drives av verdipapirsentralen, gjøres opp.
2. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre listen over berørte myndigheter nevnt i nr. 1.
 3. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir på hvilke vilkår unionsvalutaene omhandlet i nr. 1 bokstav b) skal anses som de mest relevante, og effektive praktiske ordninger for samrådet med de berørte myndigheter nevnt i bokstav b) og c) i samme nummer.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 13

Utvexling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter, berørte myndigheter og ESMA skal på anmodning og uten unødig opphold utveksle de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.
2. Vedkommende myndigheter, berørte myndigheter, ESMA og andre organer eller fysiske eller juridiske personer som mottar fortrolige opplysninger i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal bruke dem bare i embets medfør.

Artikkel 14

Samarbeid mellom myndigheter

1. Vedkommende myndigheter, berørte myndigheter og ESMA skal samarbeide nært om anvendelsen av denne forordning, herunder ved å utveksle alle relevante opplysninger. Når det er hensiktsmessig og relevant, skal et slikt samarbeid omfatte andre offentlige myndigheter og organer, særlig slike som er opprettet eller utpekt i henhold til direktiv 2003/87/EF.

For å sikre en ensartet, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis i Unionen, herunder samarbeid mellom vedkommende myndigheter og berørte myndigheter i forbindelse med de forskjellige vurderingene som er nød-

vendige for anvendelsen av denne forordning, kan ESMA i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utstede retningslinjer til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. På grunnlag av tilgjengelige opplysninger skal vedkommende myndigheter ved utførelsen av sine alminnelige oppgaver ta behørig hensyn til de mulige virkningene deres beslutninger kan ha på finanssystemets stabilitet i alle andre berørte medlemsstater, særlig i krisesituasjoner som omhandlet i artikkel 15.

Artikkel 15

Krisesituasjoner

Uten at det berører den framgangsmåten for melding som er fastsatt i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 98/26/EF, skal vedkommende myndigheter og berørte myndigheter umiddelbart underrette ESMA, Det europeiske råd for systemrisiko, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010²⁴, og hverandre om enhver krisesituasjon som berører en verdipapirsentral, herunder utvikling i finansmarkedene som kan ha negativ innvirkning på markedslikviditeten, en oppgjørsvalutas stabilitet, pengepolitikkenes integritet eller finanssystemets stabilitet i en av medlemsstatene der verdipapirsentralen eller en av dens deltakere er etablert.

Avsnitt 2

Vilkår og framgangsmåter for å gi tillatelse til verdipapirsentraler

Artikkel 16

Tillatelse til en verdipapirsentral

1. Enhver juridisk person som omfattes av definisjonen av en verdipapirsentral, skal innhente tillatelse fra vedkommende myndighet i den medlemsstaten der den er etablert, før den starter sin virksomhet.
2. Tillatelsen skal angi hvilke hovedtjenester oppført i avsnitt A i vedlegget og hvilke andre tilleggstjenester enn banktjenester som er tillatt i henhold til avsnitt B i vedlegget, verdipapirsentralen har tillatelse til å yte.
3. En verdipapirsentral skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelsen.

²⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om tilsyn på makronivå med finanssystemet i Unionen og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

4. En verdipapirsentral og dens uavhengige revisorer skal uten unødige opphold underrette vedkommende myndighet om alle vesentlige endringer som påvirker oppfyllelsen av vilkårene for tillatelsen.

Artikkel 17

Framgangsmåte for å gi tillatelse

1. Verdipapirsentralen som inngir søknad, skal inngi søknaden om tillatelse til sin vedkommende myndighet.
2. Søknaden om tillatelse skal ledsages av alle opplysninger som er nødvendige for å overbevise vedkommende myndighet om at verdipapirsentralen som innga søknad, på tidspunktet for tillatelsen har truffet alle nødvendige tiltak for å oppfylle kravene fastsatt i denne forordning. Søknaden om tillatelse skal inneholde en virksomhetsplan der det angis hvilke typer virksomhet som er planlagt, og hvordan verdipapirsentralen skal være organisert.
3. Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal vedkommende myndighet vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal vedkommende myndighet fastsette en frist for når verdipapirsentralen som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger. Vedkommende myndighet skal underrette verdipapirsentralen som innga søknaden, når søknaden anses som fullstendig.
4. Når søknaden anses som fullstendig, skal vedkommende myndighet oversende alle opplysningene i søknaden til de berørte myndigheter og rådføre seg med disse myndighetene om særtrekkene ved det oppgjørssystemet for verdipapirer som drives av verdipapirsentralen som inngir søknad. En berørt myndighet kan innen tre måneder etter at opplysningene er mottatt, framlegge sine synspunkter for vedkommende myndighet.
5. Dersom verdipapirsentralen som inngir søknad, har til hensikt å yte tjenester nevnt i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i direktiv 2014/65/EU i tillegg til andre tilleggstjenester enn banktjenester, og som er uttrykkelig oppført i avsnitt B i vedlegget, skal vedkommende myndighet oversende alle opplysningene i søknaden til myndigheten nevnt i artikkel 67 i direktiv 2014/65/EU og rådføre seg med denne myndigheten om verdipapirsentralens evne til å oppfylle kravene i direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014.
6. I følgende tilfeller skal vedkommende myndigheter, før de gir tillatelse til verdipapirsentra-

len som inngir søknad, rådspørre vedkommende myndigheter i den andre berørte medlemsstaten:

- a) verdipapirsentralen er et datterforetak av en verdipapirsentral med tillatelse i en annen medlemsstat,
 - b) verdipapirsentralen er et datterforetak av morforetaket til en verdipapirsentral med tillatelse i en annen medlemsstat,
 - c) verdipapirsentralen er kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personer som kontrollerer en annen verdipapirsentral med tillatelse i en annen medlemsstat.
7. Samrådet omhandlet i nr. 6 skal omfatte følgende:
 - a) egnetheten til aksjeeierne og personene omhandlet i artikkel 27 nr. 6, og omdømmet og erfaringen til personer som faktisk leder virksomheten til verdipapirsentralen omhandlet i artikkel 27 nr. 1 og 4, når disse aksjeeierne og personene er felles for både verdipapirsentralen og en verdipapirsentral som har tillatelse i en annen medlemsstat,
 - b) hvorvidt forbindelsene omhandlet i nr. 6 bokstav a)–c) mellom den verdipapirsentralen som har tillatelse i en annen medlemsstat, og den verdipapirsentralen som inngir søknad, påvirker sistnevntes evne til å oppfylle kravene i denne forordning.
 8. Innen seks måneder fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal vedkommende myndighet skriftlig og med en fullt begrunnet beslutning underrette verdipapirsentralen som innga søknaden, om tillatelsen er gitt eller avslått.
 9. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger verdipapirsentralen som inngir søknad, skal gi til vedkommende myndighet i søknaden. ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015. Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
 10. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, maler og framgangsmåter for søknaden om tillatelse. ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 18

Virkninger av tillatelsen

1. Virksomheten til verdipapirsentraler som har tillatelse, skal begrenses til yting av tjenester som er omfattet av tillatelsen eller av melding i samsvar med artikkel 19 nr. 8.
2. Oppgjørssystemer for verdipapirer kan bare drives av verdipapirsentraler som har tillatelse, herunder sentralbanker som opptrer som verdipapirsentraler.
3. En verdipapirsentral som har tillatelse, kan ha en kapitalinteresse bare i en juridisk person hvis virksomhet er begrenset til yting av tjenester oppført i avsnitt A og B i vedlegget, med mindre en slik kapitalinteresse er godkjent av dens vedkommende myndighet med den begrunnelse at dette ikke gir verdipapirsentralen en betydelig høyere risikoprofil.
4. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvilke kriterier vedkommende myndigheter skal ta hensyn til ved godkjenning av verdipapirsentralers kapitalinteresser i juridiske personer som ikke yter tjenestene oppført i avsnitt A og B i vedlegget. Slike kriterier kan omfatte en vurdering av om tjenestene som ytes av den juridiske personen, utfyller verdipapirsentralens tjenester, og i hvilket omfang verdipapirsentralen eksponeres for forpliktelser som følge av en slik kapitalinteresse.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 19

Utvidelse og utkontraktering av virksomhet og tjenester

1. En verdipapirsentral som har tillatelse, skal inngi en søknad om tillatelse til vedkommende myndighet i sin hjemstat dersom den ønsker å utkontraktere en hovedtjeneste til tredjemann i henhold til artikkel 30 eller å utvide sin virksomhet

til å omfatte en eller flere av følgende tjenester:

- a) ytterligere hovedtjenester oppført i avsnitt A i vedlegget, som ikke er omfattet av den første tillatelsen,
 - b) tilleggstjenester som tillates i henhold til, men ikke er uttrykkelig oppført i avsnitt B i vedlegget, og som ikke er omfattet av den første tillatelsen,
 - c) drift av et annet oppgjørssystem for verdipapirer,
 - d) oppgjør av kontantdelen av hele eller en del av verdipapirsentralens oppgjørssystem i et annet oppgjørsforetaks regnskaper,
 - e) opprettelse av en samvirkende forbindelse, herunder med tredjestatsverdipapirsentraler.
2. Tildelingen av tillatelse i henhold til nr. 1 skal følge framgangsmåten i artikkel 17.
Vedkommende myndighet skal innen tre måneder fra inngivelsen av en fullstendig søknad underrette verdipapirsentralen som innga søknad, om tillatelsen er gitt eller avslått.
 3. Verdipapirsentraler som er etablert i Unionen, og som har til hensikt å opprette en samvirkende forbindelse, skal inngi en søknad om tillatelse i henhold til nr. 1 bokstav e), til sine respektive vedkommende myndigheter. Disse myndighetene skal rådføre seg med hverandre om godkjenningen av forbindelsen mellom verdipapirsentraler. Dersom det er uenighet om beslutningen og begge vedkommende myndigheter samtykker, kan saken henvises til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
 4. Myndighetene nevnt i nr. 3 skal nekte å gi en forbindelse tillatelse bare når en slik forbindelse mellom verdipapirsentraler vil kunne hindre finansmarkedene i å virke på en smidig og ordnet måte, eller forårsake systemrisiko.
 5. Samvirkende forbindelser fra verdipapirsentraler som utkontrakterer noen av sine tjenester som er knyttet til disse samvirkende forbindelsene, til en offentlig enhet i samsvar med artikkel 30 nr. 5, og forbindelser mellom verdipapirsentraler som ikke er omhandlet i nr. 1 bokstav e), skal ikke være omfattet av krav om tillatelse i henhold til nevnte bokstav, men skal meldes til verdipapirsentralens vedkommende og berørte myndigheter før de iverksettes, ved at alle relevante opplysninger som gjør det mulig for disse myndighetene å vurdere om kravene i artikkel 48 er oppfylt, framlegges.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 18/2019 av 8. februar 2019 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler

6. En verdipapirsentral som er opprettet og har fått tillatelse i Unionen, kan opprettholde eller opprette en forbindelse med en tredjestatsverdipapirsentral i samsvar med vilkårene og framgangsmåtene i denne artikkel. Dersom det opprettes forbindelser med en tredjestatsverdipapirsentral, skal opplysningene fra den anmodende verdipapirsentralen gjøre det mulig for vedkommende myndighet å vurdere om disse forbindelsene oppfyller kravene i artikkel 48 eller krav som tilsvarer kravene i artikkel 48.
7. Vedkommende myndighet for den anmodende verdipapirsentralen skal kreve at verdipapirsentralen avbryter en meldt forbindelse mellom verdipapirsentraler dersom denne forbindelsen ikke oppfyller kravene i artikkel 48 og dermed vil kunne hindre finansmarkedene i å virke på en smidig og ordnet måte, eller forårsake systemrisiko. En vedkommende myndighet som krever at verdipapirsentralen avbryter en forbindelse mellom verdipapirsentraler, skal følge framgangsmåten i artikkel 20 nr. 2 og 3.
8. De ytterligere tilleggstjenestene som er uttrykkelig oppført i avsnitt B i vedlegget, skal ikke være omfattet av krav om tillatelse, men skal meldes til vedkommende myndighet før de ytes.

Artikkel 20

Tilbakekalling av tillatelse

1. Uten at det berører eventuelle korrigerende tiltak eller tiltak i henhold til avdeling V, skal vedkommende myndighet i hjemstaten tilbakekalle tillatelsen i følgende tilfeller dersom verdipapirsentralen
 - a) ikke har gjort bruk av tillatelsen i en periode på tolv måneder, uttrykkelig har gitt avkall på tillatelsen eller ikke har levert tjenester eller utøvd virksomhet i de siste seks månedene,
 - b) har fått tillatelsen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre ulovlige midler,
 - c) ikke lenger oppfyller de vilkårene som gjaldt for tillatelsen, og ikke har truffet de korrigerende tiltakene som vedkommende myndighet har anmodet om, innen en fastsatt frist, eller
 - d) har gjort seg skyldig i alvorlig eller systematisk overtredelse av kravene i denne for-

ordning eller, dersom det er relevant, i direktiv 2014/65/EU eller forordning (EU) nr. 600/2014.

2. Når vedkommende myndighet blir oppmerksom på en av omstendighetene omhandlet i nr. 1, skal den umiddelbart rådspørre de berørte myndigheter og, dersom det er relevant, myndigheten omhandlet i artikkel 67 i direktiv 2014/65/EU, om nødvendigheten av å tilbakekalle tillatelsen.
3. ESMA, enhver annen berørt myndighet og, dersom det er relevant, myndigheten omhandlet i artikkel 67 i direktiv 2014/65/EU, kan når som helst anmode om at hjemstatens vedkommende myndighet undersøker om verdipapirsentralen fortsatt oppfyller vilkårene som gjaldt for tillatelsen.
4. Vedkommende myndighet kan begrense tilbakekallingen av tillatelsen til en bestemt tjeneste eller virksomhet eller et bestemt finansielt instrument.
5. En verdipapirsentral skal innføre, gjennomføre og opprettholde egnede framgangsmåter som sikrer et ordnet oppgjør og overføring til rett tid av kundens og deltakers eiendeler til en annen verdipapirsentral i tilfelle av tilbakekalling av tillatelsen som omhandlet i nr. 1.

Artikkel 21

Register over verdipapirsentraler

1. ESMA skal umiddelbart underrettes om beslutninger som er tatt av vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 16, 19 og 20.
2. Sentralbankene skal uten unødig opphold underrette ESMA om ethvert oppgjørssystem for verdipapirer som de driver.
3. Navnet på hver verdipapirsentral som drives i samsvar med denne forordning, og som har fått tillatelse eller er anerkjent i henhold til artikkel 16, 19 eller 25, skal oppføres i et register med nærmere angivelse av de tjenestene og, dersom det er relevant, klassene av finansielle instrumenter som verdipapirsentralens tillatelse omfatter. Registeret skal omfatte filialer som verdipapirsentralen driver i andre medlemsstater, forbindelser mellom verdipapirsentraler og de opplysningene som kreves i henhold til artikkel 31, dersom medlemsstatene har benyttet muligheten som er fastsatt i nevnte artikkel. ESMA skal gjøre registeret tilgjengelig på sitt nettsted og ajourføre det.

*Avsnitt 3***Tilsyn med verdipapirsentraler***Artikkel 22***Gjennomgåelse og vurdering**

1. Vedkommende myndighet skal minst én gang i året kontrollere de styringsformer, strategier, framgangsmåter og ordninger som en verdipapirsentral har gjennomført for å overholde denne forordning, og vurdere de risikoene som verdipapirsentralen er eller kan bli utsatt for, eller som denne utgjør for verdipapirmarkedenes virkemåte.
2. Vedkommende myndighet skal kreve at verdipapirsentralen framlegger for vedkommende myndighet en egnet gjenopprettingsplan som sikrer at dens kritiske funksjoner opprettholdes.
3. Vedkommende myndighet skal sikre at en egnet omstrukturingsplan utarbeides og opprettholdes for hver verdipapirsentral, slik at i det minste kjernefunksjonene opprettholdes, idet det tas hensyn til størrelsen, systemviktigheten, arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder den berørte verdipapirsentralens virksomhet, og til enhver relevant omstrukturingsplan som er utarbeidet i samsvar med direktiv 2014/59/EU.
4. Vedkommende myndighet skal fastsette hvor hyppig og omfattende vurderingen nevnt i nr. 1 skal være, idet det tas hensyn til størrelsen, systemviktigheten, arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder den berørte verdipapirsentralens virksomhet. Gjennomgåelsen og vurderingen skal ajourføres minst én gang i året.
5. Vedkommende myndighet skal foreta stedlig tilsyn i verdipapirsentralen.
6. I forbindelse med gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1 skal vedkommende myndighet på et tidlig tidspunkt rådføre seg med berørte myndigheter, særlig om hvordan de oppgjørssystemene for verdipapirer som verdipapirsentralen driver, virker, og, dersom det er relevant, med myndigheten omhandlet i artikkel 67 i direktiv 2014/65/EU.
7. Vedkommende myndighet skal regelmessig og minst én gang i året underrette berørte myndigheter og, dersom det er relevant, myndigheten omhandlet i artikkel 67 i direktiv 2014/65/EU, om resultatene av gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1, herunder korrigerende tiltak eller sanksjoner.

8. Når de foretar gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1, skal vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med verdipapirsentraler som har forbindelser av de typene som er omhandlet i artikkel 17 nr. 6 bokstav a)–c), gi hverandre alle relevante opplysninger som kan lette arbeidet.
9. Vedkommende myndighet skal kreve at en verdipapirsentral som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordning, på et tidlig tidspunkt treffer de tiltak som er nødvendige for å bringe forholdet i orden.
10. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere følgende:
 - a) de opplysningene som verdipapirsentralen skal gi vedkommende myndighet med sikte på gjennomgåelsen og vurderingen omhandlet i nr. 1,
 - b) de opplysningene som vedkommende myndighet skal gi berørte myndigheter, som fastsatt i nr. 7,
 - c) de opplysningene som vedkommende myndigheter omhandlet i nr. 8 skal gi hverandre.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, maler og framgangsmåten for framlegging av opplysninger omhandlet i nr. 10 første ledd.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Avsnitt 4***Yting av tjenester i en annen medlemsstat***Artikkel 23***Adgang til å yte tjenester i en annen medlemsstat**

1. En verdipapirsentral som har tillatelse, kan yte tjenestene som er oppført i vedlegget, på Unio-

- nens område, herunder ved å opprette en filial, forutsatt at disse tjenestene omfattes av tillatelsen.
2. En verdipapirsentral som har tillatelse, og som har til hensikt å yte hovedtjenestene omhandlet i avsnitt A nr. 1 og 2 i vedlegget i forbindelse med finansielle instrumenter opprettet i henhold til en annen medlemsstats lovgivning som omhandlet i artikkel 49 nr. 1, eller å opprette en filial i en annen medlemsstat, skal være omfattet av framgangsmåten omhandlet i nr. 3–7.
 3. Enhver verdipapirsentral som ønsker å yte tjenestene nevnt i nr. 2 på en annen medlemsstats territorium for første gang, eller å endre spekteret av slike tjenester som tilbys, skal oversende følgende opplysninger til vedkommende myndighet i hjemstaten:
 - a) i hvilken medlemsstat verdipapirsentralen har til hensikt å utøve virksomhet,
 - b) en virksomhetsplan der det særlig angis hvilke tjenester verdipapirsentralen har til hensikt å yte,
 - c) hvilken eller hvilke valutaer verdipapirsentralen har til hensikt å behandle,
 - d) dersom det finnes en filial, filialens organisasjonsstruktur og navnene på dem som har ansvar for filialens ledelse,
 - e) dersom det er relevant, en vurdering av de tiltakene verdipapirsentralen har til hensikt å treffe for at dens brukere skal overholde den nasjonale lovgivningen omhandlet i artikkel 49 nr. 1.
 4. Innen tre måneder etter at den har mottatt opplysningene nevnt i nr. 3, skal hjemstatens vedkommende myndighet oversende dem til vertsstatens vedkommende myndighet, med mindre den har grunn til å betvile, tatt i betraktning den planlagte tjenesteytingen, at den administrative strukturen eller finansielle stillingen til verdipapirsentralen som ønsker å yte tjenester i vertsstaten, er hensiktsmessig.

Vedkommende myndighet i vertsstaten skal straks underrette berørte myndigheter i den medlemsstaten om eventuelle opplysninger som mottas i henhold til første ledd.
 5. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten i samsvar med nr. 4 beslutter ikke å oversende alle opplysningene nevnt i nr. 3 til vedkommende myndighet i vertsstaten, skal den begrunne avslaget overfor den berørte verdipapirsentralen innen tre måneder etter at den har mottatt alle opplysningene, og underrette vedkommende myndighet i vertsstaten om sin beslutning med hensyn til nr. 6 bokstav a). Når opplysninger utveksles som følge av en slik anmodning, skal vedkommende myndighet i vertsstaten ikke utstede meldingen omhandlet i nr. 6 bokstav a).
 6. Verdipapirsentralen kan begynne å yte tjenestene nevnt i nr. 2 i vertsstaten på følgende vilkår:
 - a) den har mottatt melding fra vedkommende myndighet i vertsstaten om at sistnevnte har mottatt meldingen omhandlet i nr. 4, og, dersom det er relevant, godkjenner vurderingen omhandlet i nr. 3 bokstav e),
 - b) dersom ingen slik melding er mottatt: tre måneder etter at meldingen omhandlet i nr. 4 ble oversendt.
 7. Ved en eventuell endring i opplysningene som er oversendt i samsvar med nr. 3, skal verdipapirsentralen gi vedkommende myndighet i hjemstaten skriftlig melding om endringen minst en måned før endringen foretas. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal også umiddelbart underrettes om denne endringen av vedkommende myndighet i hjemstaten.

Artikkel 24

Samarbeid mellom myndigheter i hjemstaten og i vertsstaten og fagfellevurdering

1. Dersom en verdipapirsentral som har tillatelse i en medlemsstat, har opprettet en filial i en annen medlemsstat, skal hjemstatens vedkommende myndighet og vertsstatens vedkommende myndighet samarbeide nært når de utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, særlig i forbindelse med stedlig tilsyn i denne filialen. Vedkommende myndighet i hjemstaten og i vertsstaten kan under utførelsen sine oppgaver foreta stedlig tilsyn i den berørte filialen etter å ha underrettet vedkommende myndighet i henholdsvis vertsstaten eller hjemstaten.
2. Vedkommende myndigheter i hjemstaten eller vertsstaten kan kreve at verdipapirsentraler som yter tjenester i samsvar med artikkel 23, regelmessig skal rapportere til dem om sin virksomhet i den berørte vertsstaten, herunder for å samle inn statistiske opplysninger. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal på anmodning fra vedkommende myndighet i hjemstaten oversende disse regelmessige rapportene til sistnevnte myndighet.
3. Vedkommende myndighet i verdipapirsentralens hjemstat skal på anmodning fra vedkommende myndighet i vertsstaten umiddelbart oversende opplysninger om identiteten til de

av utstederne og deltakerne i verdipapirsentralens oppgjørssystemer for verdipapirer som yter tjenester i den berørte vertsstaten, og alle andre relevante opplysninger om denne verdipapirsentralens virksomhet i vertsstaten.

4. Når en verdipapirsentralers virksomhet, tatt i betraktning situasjonen på verdipapirmarkedene i vertsstaten, har fått vesentlig betydning for verdipapirmarkedenes virkemåte og investorvernet i denne vertsstaten, bør vedkommende myndighet i hjemstaten og i vertsstaten og berørte myndigheter i hjemstaten og i vertsstaten opprette samarbeidsordninger for tilsynet med verdipapirsentralens virksomhet i vertsstaten.

Dersom en verdipapirsentral har fått vesentlig betydning for verdipapirmarkedenes virkemåte og investorvernet i mer enn en vertsstat, kan hjemstaten beslutte at slike samarbeidsordninger skal omfatte tilsynskollegier.

5. Dersom vedkommende myndighet i vertsstaten har klare og påviselige grunner til å tro at en verdipapirsentral som yter tjenester på dens område i samsvar med artikkel 23, ikke oppfyller forpliktelsene som følger av bestemmelsene i denne forordning, skal den framlegge disse grunnene for vedkommende myndighet i hjemstaten og ESMA.

Dersom verdipapirsentralen til tross for tiltak truffet av vedkommende myndighet i hjemstaten, eller fordi slike tiltak ikke er tilstrekkelige, fortsetter å ikke oppfylle forpliktelsene som følger av bestemmelsene i denne forordning, skal vedkommende myndighet i vertsstaten, etter å ha underrettet vedkommende myndighet i hjemstaten, treffe alle egnede tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes på vertsstatens område. ESMA skal umiddelbart underrettes om slike tiltak.

Vedkommende myndighet i vertsstaten og i hjemstaten kan henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. Uten at det berører artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010, skal ESMA etter samråd med ESSB-medlemmene minst en gang hvert tredje år organisere og gjennomføre en fagfelleevaluering av tilsynet med verdipapirsentraler som benytter adgangen til å yte tjenester i en annen medlemsstat i samsvar med artikkel 23, eller som deltar i en samvirkende forbindelse.

Innenfor rammen av fagfelleevalueringen omhandlet i første ledd skal ESMA, dersom det

er hensiktsmessig, også anmode om uttalelser eller råd fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder, som er omhandlet i artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 67 om tiltak for å fastsette kriteriene for at virksomheten til en verdipapirsentral i en vertsstat kan anses å være av vesentlig betydning for verdipapirmarkedenes virkemåte og for investorvernet i denne vertsstaten.
8. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, maler og framgangsmåter for samarbeidet omhandlet i nr. 1, 3 og 5.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Komisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avsnitt 5

Forbindelser med tredjestater

Artikkel 25

Tredjestater

1. Tredjestatsverdipapirsentraler kan yte tjenestene som er oppført i vedlegget, på Unionens territorium, herunder ved å opprette en filial.
2. Uten hensyn til nr. 1 skal en tredjestatsverdipapirsentral som har til hensikt å yte hovedtjenestene omhandlet i avsnitt A nr. 1 og 2 i vedlegget i forbindelse med finansielle instrumenter opprettet i henhold til en annen medlemsstats lovgivning som omhandlet i artikkel 49 nr. 1 annet ledd, eller å opprette en filial i en medlemsstat, være omfattet av framgangsmåten i nr. 4–11 i denne artikkel.
3. En verdipapirsentral som er opprettet og har fått tillatelse i Unionen, kan opprettholde eller opprette en forbindelse med en tredjestatsverdipapirsentral i samsvar med artikkel 48.
4. ESMA kan etter samråd med myndighetene som er nevnt i nr. 5, anerkjenne en tredjestatsverdipapirsentral som har søkt om anerkjennelse for å kunne yte tjenestene omhandlet i nr. 2, dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kommisjonen har vedtatt en beslutning i samsvar med nr. 9,
 - b) tredjestatsverdipapirsentralen er underlagt effektiv tillatelse, effektivt tilsyn og effektiv

overvåking eller, dersom oppgjørssystemet for verdipapirer drives av en sentralbank, effektiv overvåking, som sikrer full overholdelse av de tilsynskravene som gjelder i den berørte tredjestaten,

- c) det er innført samarbeidsordninger mellom ESMA og ansvarlige myndigheter i den berørte tredjestaten («ansvarlige tredjestatsmyndigheter») i henhold til nr. 10,
 - d) tredjestatsverdipapirsentralen treffer, når det er relevant, nødvendige tiltak for at dens brukere skal overholde nasjonal lovgivning i medlemsstaten der tredjestatsverdipapirsentralen har til hensikt å yte verdipapirsentraltjenester,
5. Ved vurderingen av om vilkårene i nr. 4 er oppfylt skal ESMA rådspørre
- a) vedkommende myndigheter i medlemsstatene der tredjestatsverdipapirsentralen har til hensikt å yte verdipapirsentraltjenester, særlig om hvordan tredjestatsverdipapirsentralen har til hensikt å oppfylle kravet i nr. 4 bokstav d),
 - b) berørte myndigheter,
 - c) de ansvarlige tredjestatsmyndigheter som har myndighet til å gi tillatelse til, føre tilsyn med og overvåke verdipapirsentraler.
6. Tredjestatsverdipapirsentralen omhandlet i nr. 2 skal inngi sin søknad om anerkjennelse til ESMA.

Verdipapirsentralen som inngir søknad, skal gi ESMA alle opplysninger som er nødvendige for anerkjennelsen. Innen 30 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når verdipapirsentralen som inngir søknad, skal framlegge ytterligere opplysninger.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene der tredjestatsverdipapirsentralen har til hensikt å yte verdipapirsentraltjenester, skal vurdere om tredjestatsverdipapirsentralen overholder lovgivningen omhandlet i nr. 4 bokstav d), og skal innen tre måneder etter at alle nødvendige opplysninger er mottatt fra ESMA, med en fullt begrunnet beslutning underrette ESMA om hvorvidt denne lovgivningen overholdes.

Beslutningen om anerkjennelse skal bygge på kriteriene fastsatt i nr. 4.

Innen seks måneder fra inngivelsen av en fullstendig søknad skal ESMA skriftlig og med en fullt begrunnet beslutning underrette verdipapirsentralen som har inngitt søknaden, om anerkjennelsen er gitt eller avslått.

7. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene der en tredjestatsverdipapirsentral som er behørig anerkjent i henhold til nr. 4, yter verdipapirsentraltjenester, kan i nært samarbeid med ESMA anmode ansvarlige tredjestatsmyndigheter om
- a) regelmessig å framlegge rapporter om tredjestatsverdipapirsentralens virksomhet i de berørte vertsstatene, herunder for å samle inn statistiske opplysninger,
 - b) at de innen en egnet frist opplyser om identiteten til utstederne og deltakerne i de oppgjørssystemene for verdipapirer som drives av tredjestatsverdipapirsentralen som yter tjenester i den berørte vertsstaten, og gir alle andre relevante opplysninger om denne tredjestatsverdipapirsentralens virksomhet i vertsstaten.
8. ESMA skal etter samråd med myndighetene som er nevnt i nr. 5, på nytt gjennomgå anerkjennelsen av tredjestatsverdipapirsentralen i henhold til framgangsmåten i nr. 4–6 dersom denne verdipapirsentralen utvider sine tjenester i Unionen.
- ESMA skal tilbakekalle anerkjennelsen av nevnte verdipapirsentral dersom vilkårene i nr. 4 ikke lenger er oppfylt, eller under omstendighetene nevnt i artikkel 20.
9. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter for å fastslå at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at verdipapirsentraler som har tillatelse i nevnte tredjestat, oppfyller de rettslig bindende kravene som i praksis er likeverdige med kravene fastsatt i denne forordning, at disse verdipapirsentralene til enhver tid faktisk er underlagt tilsyn, overvåking og håndheving i nevnte tredjestat, og at den rettslige rammen i nevnte tredjestat omfatter et faktisk likeverdig system for anerkjennelse av verdipapirsentraler som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettsorden. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 68 nr. 2.

Kommisjonen kan i forbindelse med konstateringen omhandlet i første ledd også vurdere om en tredjestats rettslige og tilsynsmes-

sige ramme også gjenspeiler de internasjonalt avtalte CPSS-IOSCO-standardene, forutsatt at sistnevnte ikke er i strid med kravene i denne forordning.

10. I samsvar med artikkel 33 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA opprette samarbeidsavtaler med ansvarlige myndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er anerkjent som likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 9. Avtalene skal minst angi

- a) ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA, vedkommende myndigheter i vertsstaten og ansvarlige myndigheter i tredjestater, herunder tilgang til alle opplysninger om verdipapirsentraler som har tillatelse i tredjestater, som ESMA anmoder om, og særlig tilgang til opplysninger i tilfellene omhandlet i nr. 7,
- b) ordningen for umiddelbar underretning av ESMA når en ansvarlig myndighet i en tredjestat mener at en verdipapirsentral som den fører tilsyn med, overtrer vilkårene for sin tillatelse eller annen gjeldende lovgivning,
- c) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, herunder eventuelt stedlig tilsyn.

Dersom en samarbeidsavtale inneholder bestemmelser om at en medlemsstat skal overføre personopplysninger, skal overføringene være i samsvar med direktiv 95/46/EF, og dersom en samarbeidsavtale inneholder bestemmelser om at ESMA skal overføre personopplysninger, skal overføringene være i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001.

11. Når en tredjestatsverdipapirsentral er anerkjent i samsvar med nr. 4–8, kan den yte tjenestene som er oppført i vedlegget, på Unions territorium, herunder ved å opprette en filial.

12. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger verdipapirsentralen som inngir søknad, skal gi til ESMA i søknaden om anerkjennelse i henhold til nr. 6.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel II

Krav til verdipapirsentraler

Avsnitt 1

Organisatoriske krav

Artikkel 26

Alminnelige bestemmelser

1. En verdipapirsentral skal ha solide styringsordninger som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinert, gjennomsliktig og konsekvent ansvarsfordeling, effektive metoder for å identifisere, styre, overvåke og rapportere de risikoene som denne verdipapirsentralen er eller kan bli utsatt for, samt hensiktsmessige godtgjørings- og internkontrollordninger, herunder god forvaltnings- og regnskapspraksis.
2. En verdipapirsentral skal innføre strategier og framgangsmåter som er tilstrekkelig effektive til å sikre at denne forordning overholdes, herunder at dens ledere og ansatte overholder alle bestemmelser i denne forordning.
3. En verdipapirsentral skal opprettholde og anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative ordninger med sikte på å identifisere og håndtere eventuelle interessekonflikter som oppstår mellom denne verdipapirsentralen, herunder dens ledelse, ansatte, medlemmer av ledelsen eller personer med direkte eller indirekte tilknytning til dem, og dens deltakere eller deres forbindelser. Den skal opprettholde og gjennomføre egnede framgangsmåter for å løse eventuelle interessekonflikter.
4. En verdipapirsentral skal offentliggjøre sine styringsordninger og regler for virksomheten.
5. En verdipapirsentral skal ha egnede framgangsmåter som arbeidstakerne kan følge når de rapporterer om overtredelser av denne forordning internt gjennom en særskilt kanal.
6. En verdipapirsentral skal være underlagt regelmessig og uavhengig revisjon. Resultatene av revisjonene skal framlegges for ledelsesorganet og gjøres tilgjengelige for vedkommende myndighet og, når det er relevant av hensyn til mulige interessekonflikter mellom medlemmene av brukerkomiteen og verdipapirsentralen, for brukerkomiteen.
7. Dersom en verdipapirsentral er del av en foretaksgruppe som omfatter andre verdipapirsentraler eller kredittinstitusjoner nevnt i avdeling IV, skal den vedta nærmere retningslinjer og framgangsmåter som angir

hvordan kravene i denne artikkel skal anvendes på gruppen og de forskjellige enhetene i gruppen.

8. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette følgende på verdipapirsentral- og gruppenivå som omhandlet i nr. 7:
 - a) verktøyene for å overvåke de risikoene som verdipapirsentralene utsettes for, som omhandlet i nr. 1,
 - b) nøkkelpersonenes ansvar med hensyn til de risikoene som verdipapirsentralene utsettes for, som omhandlet i nr. 1,
 - c) de mulige interessekonfliktene nevnt i nr. 3,
 - d) risikofradragene nevnt i nr. 6, og
 - e) omstendighetene som ville gjøre det hensiktsmessig, idet det tas hensyn til mulige interessekonflikter mellom medlemmene av brukerkomiteen og verdipapirsentralen, å dele revisjonsresultater med brukerkomiteen i samsvar med nr. 6.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 27

Øverste ledelse, ledelsesorgan og aksjeeiere

1. En verdipapirsentralens øverste ledelse skal ha tilstrekkelig god vandel og erfaring til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av verdipapirsentralen.
2. En verdipapirsentral skal ha et ledelsesorgan der minst en tredel, men ikke færre enn to, av medlemmene er uavhengige.
3. Godtgjøringen til de uavhengige styremedlemmene og til de av ledelsesorganets medlemmer som ikke har ledelsesansvar, skal ikke være knyttet til verdipapirsentralens driftsresultat.
4. Ledelsesorganet skal bestå av egnede medlemmer med tilstrekkelig god vandel og en egnet blanding av ferdigheter, erfaring og kunnskaper knyttet til enheten og markedet. De av ledelsesorganets medlemmer som ikke har ledelsesansvar, skal fastsette et mål for representasjon av det underrepresenterte kjønn i ledelsesorganet og utarbeide en strategi for hvordan antall representanter for det underrepresenterte kjønn kan økes for å nå

målet. Målet, politikken og gjennomføringen av den skal offentliggjøres.

5. En verdipapirsentral skal klart fastsette ledelsesorganets rolle og ansvarsområder i samsvar med relevant nasjonal lovgivning. En verdipapirsentral skal på anmodning gjøre protokollene fra møtene i ledelsesorganet tilgjengelige for vedkommende myndighet og revisor.
6. Verdipapirsentralens aksjeeiere og personer som har mulighet til direkte eller indirekte å øve innflytelse på verdipapirsentralens ledelse, skal være skikket til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av verdipapirsentralen.
7. En verdipapirsentral skal
 - a) gi vedkommende myndighet opplysninger, som skal offentliggjøres, om verdipapirsentralens eierskap, og særlig om identiteten til og omfanget av interessene til eventuelle parter som har mulighet til å utøve kontroll over verdipapirsentralens virksomhet,
 - b) underrette og søke om godkjenning fra sin vedkommende myndighet om enhver beslutning om overføring av eiendomsrett som medfører endringer når det gjelder hvilke personer som har mulighet til å øve innflytelse på verdipapirsentralens virksomhet. Etter at vedkommende myndighet har godkjent overføringen av eiendomsrett, skal verdipapirsentralen offentliggjøre den. Enhver fysisk eller juridisk person skal uten unødig opphold underrette verdipapirsentralen og dens vedkommende myndighet om en beslutning om å erverve eller avhende eiendomsrett som medfører endringer når det gjelder hvilke personer som har mulighet til å øve innflytelse på verdipapirsentralens virksomhet.
8. Innen 60 virkedager etter at den har mottatt opplysningene nevnt i nr. 7, skal vedkommende myndighet treffe beslutning om de foreslåtte endringene av kontrollen over verdipapirsentralen. Vedkommende myndighet skal nekte å godkjenne foreslåtte endringer av kontrollen over verdipapirsentralen dersom det foreligger objektive og påviselige grunner til å tro at de vil kunne utgjøre en fare for en sunn og fornuftig ledelse av verdipapirsentralen, eller for verdipapirsentralens evne til å oppfylle kravene i denne forordning.

Artikkel 28

Brukerkomité

1. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, opprette brukerkomiteer som består av representanter

- for utstedere og deltakere i disse oppgjørssystemene. Brukerkomiteens råd skal ikke påvirkes direkte av verdipapirsentralens ledelse.
2. En verdipapirsentral skal på en ikke-diskriminerende måte definere mandatet for hver brukerkomiteé som er opprettet, styringsordninger som kreves for å sikre dens uavhengighet og dens driftsmetoder, og adgangskriterier for komiteens medlemmer samt hvordan de skal velges. Styringsordningene skal offentliggjøres og skal sikre at brukerkomiteen rapporterer direkte til ledelsesorganet og holder regelmessige møter.
 3. Brukerkomiteene skal gi råd til ledelsesorganet om viktige forhold som påvirker deres medlemmer, for eksempel kriteriene for godkjenning av utstedere eller deltakere i deres respektive oppgjørssystemer for verdipapirer, og om nivået på tjenestene.
 4. Brukerkomiteene kan framlegge en ikke-bindende uttalelse for ledelsesorganet med en detaljert begrunnelse for verdipapirsentralens prisstrukturer.
 5. Uten at det berører vedkommende myndigheters rett til å bli behørig underrettet, skal medlemmene av brukerkomiteen være underlagt taushetsplikt. Dersom brukerkomiteens leder fastslår at det for et medlem foreligger eller kan foreligge en interessekonflikt i forbindelse med en bestemt sak, skal dette medlemmet ikke ha stemmerett i denne saken.
 6. En verdipapirsentral skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet og brukerkomiteen om enhver beslutning der ledelsesorganet bestemmer seg for ikke å følge brukerkomiteens råd. Brukerkomiteen kan underrette vedkommende myndighet om eventuelle områder der den anser at brukerkomiteens råd ikke er fulgt.

Artikkel 29

Registrering

1. En verdipapirsentral skal i minst ti år bevare alle registeropplysninger om sine tjenester og sin virksomhet, herunder om tilleggstjenestene nevnt i avsnitt B og C i vedlegget, slik at vedkommende myndighet kan kontrollere at kravene i denne forordning oppfylles.
2. En verdipapirsentral skal på anmodning gjøre registeropplysningene omhandlet i nr. 1 tilgjengelige for vedkommende myndighet og berørte myndigheter samt enhver annen offentlig myndighet som i henhold til unionsretten eller nasjonal lovgivning i hjemstaten

har rett til å kreve tilgang til dem for å kunne utføre sine oppdrag.

3. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette nærmere bestemmelser om registeropplysningene omhandlet i nr. 1, som skal oppbevares med sikte på kontrollen av at verdipapirsentraler overholder bestemmelsene i denne forordning.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette formatet for registeropplysningene omhandlet i nr. 1, som skal oppbevares med sikte på kontrollen av at verdipapirsentraler overholder bestemmelsene i denne forordning.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 30

Utkontraktering

1. Dersom en verdipapirsentral utkontrakterer tjenester eller virksomhet til tredjemann, skal den fortsatt ha fullt ansvar for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning og til enhver tid oppfylle følgende vilkår:
 - a) utkontraktingen skal ikke føre til delegering av ansvar,
 - b) verdipapirsentralens forbindelser til og forpliktelser overfor sine deltakere eller utstedere skal ikke endres,
 - c) vilkårene for verdipapirsentralens tillatelse skal ikke endres,
 - d) utkontraktering hindrer ikke utøvelsen av tilsyns- og overvåkingsfunksjoner, herunder tilgang på stedet til alle relevante opplysninger som kreves for å utøve disse funksjonene,
 - e) utkontraktering medfører ikke at verdipapirsentralen fratras de systemene og kontrollordningene som er nødvendige for risikostyringen,

- f) verdipapirsentralen bevarer den sakkunnska-
pen og de ressursene som er nødvendige
for å vurdere kvaliteten på tjenestene som
leveres, tjenesteyterens organisatoriske
kompetanse og kapitaldekning, og for
løpende å føre tilsyn med de utkontrakterte
tjenestene på en effektiv måte og styre risi-
koene knyttet til utkontrakteringen,
 - g) verdipapirsentralen har direkte tilgang til
relevante opplysninger om de utkontrak-
terte tjenestene,
 - h) tjenesteyteren samarbeider med vedkom-
mende myndighet og berørte myndigheter
i forbindelse med den utkontrakterte virk-
somheten,
 - i) verdipapirsentralen sikrer at tjenesteyteren
overholder standardene som er fastsatt i
det relevante personvernregelverket som
ville fått anvendelse dersom tjenesteyteren
var etablert i Unionen. Verdipapirsentralen
har ansvar for å sikre at disse standardene
fastsettes i en kontrakt mellom partene, og
at disse standardene opprettholdes.
2. Verdipapirsentralen skal i en skriftlig avtale
fastsette sine egne og tjenesteyterens rettigher
og forpliktelser. Avtalen om utkontrakte-
ring skal gi verdipapirsentralen mulighet til å
heve avtalen.
 3. En verdipapirsentral og en tjenesteyter skal på
anmodning gjøre tilgjengelig for vedkommende
myndighet og berørte myndigheter alle opplys-
ninger som er nødvendige for at de skal kunne
vurdere om den utkontrakterte virksomheten
oppfyller kravene i denne forordning.
 4. Utkontraktering av en hovedtjeneste skal være
underlagt vedkommende myndighets tillatelse
i henhold til artikkel 19.
 5. Nr. 1–4 får ikke anvendelse dersom en verdi-
papirsentral utkontrakterer noen av sine tje-
nester eller virksomheter til en offentlig enhet
og denne utkontrakteringen er omfattet av en
særlig juridisk, tilsynsmessig og driftsmessig
ramme som den offentlige enheten og den
relevante verdipapirsentralen i fellesskap har
avtalt og formalisert, og som vedkommende
myndigheter har godkjent på grunnlag av kra-
vene i denne forordning.

Artikkel 31

Tjenester som ytes av andre parter enn verdi- papirsentraler

1. Uten hensyn til artikkel 30 og dersom det kre-
ves i henhold til nasjonal lovgivning, kan en
annen person enn en verdipapirsentral ha

ansvar for postering på verdipapirkontoer som
forvaltes av verdipapirsentraler.

2. Medlemsstater som tillater at andre parter enn
verdipapirsentraler yter noen av hovedtjenes-
tene nevnt i avsnitt A i vedlegget i samsvar
med nr. 1, skal i sin nasjonale lovgivning fast-
sette hvilke krav som gjelder i slike tilfeller.
Disse kravene skal omfatter bestemmelsene i
denne forordning, som får anvendelse både på
verdipapirsentralen og, dersom det er rele-
vant, på den andre berørte parten.
3. Medlemsstater som tillater at andre parter enn
verdipapirsentraler yter noen av hovedtjenes-
tene nevnt i avsnitt A i vedlegget i samsvar
med nr. 1, skal gi ESMA alle relevante opplys-
ninger om ytingen av slike tjenester, herunder
relevant nasjonal lovgivning.

ESMA skal ta disse opplysningene med i
registeret over verdipapirsentraler omhandlet i
artikkel 21.

Avsnitt 2

Atferdsregler

Artikkel 32

Alminnelige bestemmelser

1. En verdipapirsentral skal ha klart definerte
mål som kan nås, for eksempel med hensyn til
minste tjenestenivå, forventet risikostyring og
forretningsprioriteringer.
2. En verdipapirsentral skal ha gjennomsluttede
regler for behandling av klager.

Artikkel 33

Krav til deltaking

1. For hvert oppgjørssystem for verdipapirer
som en verdipapirsentral driver, skal den ha
offentliggjorte deltakingskriterier som gir
rettferdig og åpen tilgang for alle juridiske
personer som har til hensikt å bli deltakere.
Slike kriterier skal være gjennomsluttede,
objektive og ikke-diskriminerende, slik at de
sikrer rettferdig og åpen tilgang til verdi-
papirsentralen samtidig som det tas behørig
hensyn til risikoer som markedenes finansi-
elle stabilitet og orden utsettes for. Kriterier
som begrenser tilgangen, skal tillates bare
dersom formålet er berettiget kontroll av en
særlig risiko som verdipapirsentralen utset-
tes for.
2. En verdipapirsentral skal behandle anmodnin-
ger om tilgang umiddelbart ved å besvare
slike anmodninger senest innen en måned, og

skal offentliggjøre framgangsmåtene for behandling av anmodninger om tilgang.

3. En verdipapirsentral kan nekte tilgang for deltakere som oppfyller kriteriene i nr. 1, bare dersom det foreligger en behørig skriftlig begrunnelse som bygger på en omfattende risikovurdering.

Dersom tilgang nektes, har den anmodende deltakeren rett til å klage til vedkommende myndighet for verdipapirsentralen som har nektet tilgang.

Vedkommende myndighet skal undersøke klagen behørig ved å vurdere begrunnelsen for avslaget, og skal gi den anmodende deltakeren et begrunnet svar.

Denne vedkommende myndighet skal i forbindelse med vurderingen av klagen rådføre seg med vedkommende myndighet på den anmodende deltakerens etableringssted. Dersom myndigheten for den anmodende deltakeren er uenig i vurderingen som er foretatt, kan en av de to vedkommende myndighetene henvisne saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom verdipapirsentralens avslag med hensyn til å gi den anmodende deltakeren tilgang ikke anses som berettiget, skal vedkommende myndighet for verdipapirsentralen som har nektet tilgang, pålegge verdipapirsentralen å gi den anmodende deltakeren tilgang.

4. En verdipapirsentral skal ha objektive og gjennomsiktige framgangsmåter for å suspendere deltakere som ikke lenger oppfyller kriteriene for deltaking i nr. 1, og sørge for at de avslutter deltakingen i ordnede former.
5. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om de risikoene som verdipapirsentraler skal ta hensyn til når de foretar en omfattende risikovurdering, og som vedkommende myndigheter skal ta hensyn til når de vurderer begrunnelser for avslag i samsvar med nr. 3, og om framgangsmåten omhandlet i nr. 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette stan-

dardskjemaer og maler for framgangsmåten i nr. 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 34

Gjennomsiktighet

1. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, og for hver av de andre hovedtjenestene som den yter, offentliggjøre priser og avgifter for de hovedtjenestene oppført i avsnitt A i vedlegget som den yter. Priser og avgifter for hver tjeneste og hvert oppdrag som leveres, skal offentliggjøres separat, herunder prisavslag og rabatter og vilkårene for å nyte godt av disse avslagene. De skal gi kundene atskilt tilgang til de særlige tjenestene som leveres.
2. En verdipapirsentral skal offentliggjøre sin prisliste for å gjøre det lettere å sammenligne tilbud og gi kundene mulighet til å forutse hvilken pris de må betale for å bruke tjenestene.
3. En verdipapirsentral skal være bundet av sine offentliggjorte priser for hovedtjenestene.
4. En verdipapirsentral skal gi kundene opplysninger som gjør det mulig å avstemme fakturane mot de offentliggjorte prislistene.
5. En verdipapirsentral skal gi alle kunder opplysninger som gir dem mulighet til å vurdere risikoene som er knyttet til tjenestene den yter.
6. En verdipapirsentral skal regnskapsføre kostnader og inntekter for de hovedtjenestene som leveres, atskilt, og skal framlegge disse opplysningene for vedkommende myndighet.
7. En verdipapirsentral skal regnskapsføre kostnader og inntekter for de tilleggstjenestene som leveres, som en helhet, og skal framlegge disse opplysningene for vedkommende myndighet.
8. For å sikre en effektiv anvendelse av Unionens konkurranseregler og gjøre det mulig blant annet å identifisere krysssubsidiering mellom tilleggstjenester og hovedtjenester, skal en verdipapirsentral føre analytisk regnskap over sin virksomhet. Slike analytiske regnskaper skal som et minstekrav skille kostnader og inntekter som er knyttet til hver enkelt hovedtjeneste, fra kostnader og inntekter som er knyttet til tilleggstjenester.

*Artikkel 35***Kommunikasjon med deltakere og andre markedsinfrastrukturer**

Verdipapirsentraler skal i sin kommunikasjon med deltakere i oppgjørssystemer for verdipapirer som de driver, og med markedsinfrastrukturer som de er i kontakt med, anvende internasjonale åpne framgangsmåter og standarder for kommunikasjon med hensyn til meldingshåndtering og referanseopplysninger, for å fremme effektivitet i forbindelse med registrering, betaling og oppgjør.

*Avsnitt 3***Krav til verdipapirsentraltjenester***Artikkel 36***Alminnelige bestemmelser**

En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, ha egnede regler og framgangsmåter, herunder solide regnskapspraksiser og kontroller, for å bidra til å sikre verdipapirutstedelsenes integritet og for å redusere og styre risikoene som er knyttet til oppbevaring og oppgjør av transaksjoner i verdipapirer.

*Artikkel 37***Utstedelsens integritet**

1. En verdipapirsentral skal treffe egnede avstemningstiltak for å kontrollere at det antall verdipapirer som utgjør en hel eller en del av en verdipapirutstedelse, og som er levert til verdipapirsentralen, tilsvarer summen av de verdipapirene som er registrert på de verdipapirkontoene som tilhører deltakerne i oppgjørssystemet for verdipapirer som verdipapirsentralen driver, og, dersom det er relevant, på de eierkontoene som forvaltes av verdipapirsentralen. Avstemmingen skal foretas minst daglig.
2. Dersom andre enheter deltar i avstemningsprosessen for en bestemt verdipapirutstedelse, for eksempel utstederen, registreringskontorer, utstedelsesagenter, overføringsagenter, felles depositarer, andre verdipapirsentraler eller andre enheter, skal verdipapirsentralen og slike enheter, når det er hensiktsmessig, organisere egnede tiltak for samarbeid og utveksling av opplysninger med hverandre for å opprettholde utstedelsens integritet.
3. Verdipapirkreditt, debetsaldoer og utferdigelse av verdipapirer skal ikke tillates i et opp-

gjørssystem for verdipapirer som drives av en verdipapirsentral.

4. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvilke avstemningstiltak en verdipapirsentral skal treffe i henhold til nr. 1, 2 og 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 38***Beskyttelse av deltakernes og deres kunders verdipapirer**

1. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, føre registre og kontoer som gjør at den på verdipapirsentralens kontoer når som helst og omgående kan atskille en deltakers verdipapirer fra en annen deltakers verdipapirer og, dersom det er relevant, fra verdipapirsentralens egne eiendeler.
2. En verdipapirsentral skal føre registre og kontoer som gjør det mulig for enhver deltaker å atskille sine egne verdipapirer fra verdipapirer som tilhører deltakerens kunder.
3. En verdipapirsentral skal føre registre og kontoer som gjør det mulig for enhver deltaker å oppbevare de verdipapirene som tilhører denne deltakerens forskjellige kunder, på én verdipapirkonto («atskillelse av kunders samlekontoe»).
4. En verdipapirsentral skal føre registre og kontoer som gjør det mulig for enhver deltaker å atskille verdipapirer som tilhører deltakerens kunder, på deltakerens anmodning og slik denne krever («kontoatskillelse for enkeltkunder»).
5. En deltaker skal minst tilby sine kunder muligheten til å velge mellom atskillelse av kunders samlekontoe og kontoatskillelse for enkeltkunder, og underrette kundene om de kostnadene og risikoene som er knyttet til hver mulighet.

En verdipapirsentral og dens deltakere skal imidlertid tilby kontoatskillelse for statsborgere i, bosatte i og juridiske personer som er etablert i en medlemsstat, når dette kreves i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning per 17. september 2014 i medlemsstaten der verdi-

papirene er utstedt. Denne forpliktelsen får anvendelse så lenge den nasjonale lovgivning ikke endres eller oppheves og dens mål fortsatt er gyldige.

6. Verdipapirsentraler og deres deltakere skal offentliggjøre vernenivåene og kostnadene for de forskjellige atskillelsesnivåene som de tilbyr, og tilby disse tjenestene på rimelige forretningsvilkår. Nærmere opplysninger om de forskjellige atskillelsesnivåene skal omfatte en beskrivelse av de viktigste rettslige følgene av de respektive atskillelsesnivåene, herunder opplysninger om den insolvenslovgivning som gjelder i de berørte jurisdiksjonene.
7. En verdipapirsentral skal ikke for noe formål anvende verdipapirer som ikke tilhører den. En verdipapirsentral kan imidlertid anvende en deltakers verdipapirer med denne deltakers uttrykkelige forhåndssamtykke. Verdipapirsentralen skal kreve at deltakerne innhenter ethvert nødvendig forhåndssamtykke fra kunder.

Artikkel 39

Endelig oppgjør

1. En verdipapirsentral skal sikre at det oppgjørssystemet for verdipapirer som den driver, gir deltakerne tilstrekkelig vern. Medlemsstatene skal betegne og melde oppgjørssystemer for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, i samsvar med framgangsmåtene i artikkel 2 bokstav a) i direktiv 98/26/EF.
2. En verdipapirsentral skal sikre at hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, fastsetter tidspunktene for innlegging av overføringsordrer i dette oppgjørssystemet og for når overføringsordrer blir ugjenkallelige, i samsvar med artikkel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF.
3. En verdipapirsentral skal offentliggjøre reglene for når overføringer av verdipapirer og kontanter i et oppgjørssystem for verdipapirer blir endelige.
4. Nr. 2 og 3 får anvendelse uten at det berører verken anvendelsen av bestemmelsene om forbindelser mellom verdipapirsentraler eller artikkel 48 nr. 8.
5. En verdipapirsentral skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre, i samsvar med reglene omhandlet i nr. 3, at overføringer av verdipapirer og kontanter omhandlet i nr. 3 gjennomføres i sanntid eller innenfor samme dag, og under alle omstendigheter senest ved bankdagens slutt på den faktiske oppgjørsmøtet.

6. Dersom verdipapirsentralen tilbyr tjenestene omhandlet i artikkel 40 nr. 2, skal den sikre at kontantprovenyet fra verdipapiroppgjør er tilgjengelig for mottakerne senest ved bankdagens slutt på den planlagte oppgjørsmøtet.
7. Alle verdipapirtransaksjoner i kontanter mellom direkte deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer som drives av en verdipapirsentral, som gjøres opp i dette oppgjørssystemet, skal gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.

Artikkel 40

Kontantoppgjør

1. I forbindelse med transaksjoner i den valutaen som anvendes i staten der oppgjøret gjennomføres, skal en verdipapirsentral gjøre opp kontantutbetalingene for sitt oppgjørssystem for verdipapirer gjennom kontoer som er åpnet i en sentralbank som utsteder den berørte valutaen, dersom det er praktisk mulig.
2. Dersom det ikke er praktisk mulig å foreta oppgjør gjennom sentralbankkontoer i henhold til nr. 1, kan en verdipapirsentral tilby å gjøre opp kontantutbetalingene for hele eller deler av sitt oppgjørssystem for verdipapirer gjennom kontoer som er åpnet i en kredittinstitusjon, eller gjennom egne kontoer. Dersom en verdipapirsentral tilbyr å gjøre opp gjennom kontoer åpnet i en kredittinstitusjon eller gjennom egne kontoer, skal den gjøre dette i samsvar med bestemmelsene i avdeling IV.
3. En verdipapirsentral skal sikre at alle opplysninger som gis til markedsdeltakerne om risikoer og kostnader knyttet til oppgjør gjennom kredittinstitusjoners kontoer eller gjennom egne kontoer, er klare, rettvise og ikke villedende. En verdipapirsentral skal på anmodning fra kunder eller potensielle kunder gi dem tilstrekkelige opplysninger til at de kan identifisere og evaluere risikoene og kostnadene som er knyttet til oppgjør gjennom kredittinstitusjoners kontoer eller gjennom egne kontoer.

Artikkel 41

Regler og framgangsmåter ved deltakers mislighold

1. En verdipapirsentral skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, ha effektive og klart definerte regler og framgangsmåter for å håndtere en eller flere deltakers mislighold, som sikrer at verdipapirsentralen

tralen raskt kan treffe rettidige tiltak for å begrense tap og likviditetspress og fortsette å oppfylle sine forpliktelser.

2. En verdipapirsentral skal offentliggjøre sine regler og relevante framgangsmåter som gjelder mislighold.
3. En verdipapirsentral skal sammen med sine deltakere og andre relevante berørte parter regelmessig prøve og kontrollere framgangsmåtene som anvendes ved mislighold, for å sikre at de er praktiske og effektive.
4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avsnitt 4

Tilsynskrav

Artikkel 42

Alminnelige krav

En verdipapirsentral skal innføre et solid risikostyringssystem med sikte på omfattende styring av juridiske, forretningsmessige, operasjonelle og andre direkte eller indirekte risikoer, herunder tiltak for å redusere bedrageri og uaktsomhet.

Artikkel 43

Juridisk risiko

1. For tillatelses- og tilsynsformål samt for å opplyse kundene skal en verdipapirsentral ha tydelige og forståelige regler, framgangsmåter og avtaler for alle oppgjørssystemer for verdipapirer som den driver, og alle andre tjenester som den yter.
2. En verdipapirsentral skal utforme regler, framgangsmåter og avtaler slik at de kan håndheves i alle relevante jurisdiksjoner, herunder ved en deltakers mislighold.
3. En verdipapirsentral som utøver virksomhet i forskjellige jurisdiksjoner, skal treffe alle rimelige tiltak for å identifisere og begrense risikoene som oppstår som følge av potensielle lovkonflikter mellom jurisdiksjoner.

Artikkel 44

Generell virksomhetsrisiko

En verdipapirsentral skal ha solide ledelses- og kontrollsystemer samt IT-verktøyer for å identifisere, overvåke og styre generell virksomhetsrisiko, herunder tap som følge av dårlig gjennom-

føring av forretningsstrategien, kontantstrømmer og driftskostnader.

Artikkel 45

Operasjonell risiko

1. En verdipapirsentral skal identifisere interne og eksterne kilder til operasjonell risiko, og skal begrense deres virkning ved å anvende egnede IT-verktøyer, kontroller og framgangsmåter, herunder for alle oppgjørssystemer for verdipapirer som den driver.
2. En verdipapirsentral skal ha egnede IT-verktøyer som sikrer en høy grad av sikkerhet og driftssikkerhet, og som har tilstrekkelig kapasitet. IT-verktøyer skal på en tilfredsstillende måte håndtere tjenestenes og virksomhetenes kompleksitet, mangfold og art, for å sikre høye sikkerhetsstandarder og opplysningenes integritet og fortrolighet.
3. En verdipapirsentral skal for tjenester som den yter, og for hvert oppgjørssystem for verdipapirer som den driver, utarbeide, gjennomføre og opprettholde egnede retningslinjer for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeberedskapsplan som har som formål å opprettholde dens tjenester, sikre gjenopptakelse av virksomheten til rett tid og oppfyllelse av verdipapirsentralens forpliktelser ved hendelser som medfører betydelig risiko for avbrudd i virksomheten.
4. Planen nevnt i nr. 3 skal gjøre det mulig å gjenoppta alle transaksjoner og deltakers posisjoner fra det tidspunktet da de ble avbrutt, slik at verdipapirsentralens deltakere fortsatt kan utøve virksomhet på en sikker måte og oppgjøret kan gjennomføres på den planlagte datoen, herunder ved å sikre at kritiske IT-systemer umiddelbart kan gjenoppta driften fra det tidspunktet da de ble avbrutt. Dette skal omfatte opprettelse av et ytterligere driftssted med tilstrekkelige ressurser, kapasitet og funksjoner samt egnede personalordninger.
5. Verdipapirsentralen skal planlegge og gjennomføre et program for prøving av ordningene omhandlet i nr. 1–4.
6. En verdipapirsentral skal identifisere, overvåke og forvalte de risikoene for dens virksomhet som kan utgjøres av de viktigste deltakerne i de oppgjørssystemene for verdipapirer som den driver, og av tjenesteytere, andre verdipapirsentraler eller andre markedsinfrastrukturer. Den skal på anmodning gi vedkommende og berørte myndigheter opplysninger om enhver slik risiko som identifiseres.

Den skal også umiddelbart underrette vedkommende myndighet og berørte myndigheter om eventuelle operasjonelle hendelser som følge av slike risikoer.

- ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om de operasjonelle risikoene nevnt i nr. 1 og 6 og metodene for å prøve, styre eller begrense disse risikoene, herunder retningslinjene for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskapsplanene nevnt i nr. 3 og 4 samt metodene for å vurdere disse.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 46

Retningslinjer for investeringer

- En verdipapirsentral skal oppbevare sine finansielle eiendeler i sentralbanker, kredittinstitusjoner med tillatelse eller verdipapirsentraler med tillatelse.
- En verdipapirsentral skal ved behov raskt kunne få tilgang til sine eiendeler.
- En verdipapirsentral skal investere sine økonomiske midler bare i kontanter eller svært likvide finansielle instrumenter med ubetydelig markeds- og kredittrisiko. Disse investeringene skal kunne realiseres raskt og med ubetydelig innvirkning på prisen.
- Kapitalbeløpet, herunder en verdipapirsentralens opptjente egenkapital og reserver, som ikke er investert i samsvar med nr. 3, skal ikke tas i betraktning med hensyn til anvendelsen av artikkel 47 nr. 1.
- En verdipapirsentral skal sikre at dens samlede risikoeksponering overfor enhver kredittinstitusjon eller verdipapirsentral som har tillatelse, og som den oppbevarer sine finansielle eiendeler hos, holder seg innenfor rimelige konsentrasjonsgrenser.
- ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om hvilke finansielle instrumenter som kan anses som svært likvide, og som er forbundet med ubetydelig markeds- og kredittrisiko som omhandlet i nr. 3, den egnede fristen for tilgang til eiendeler som omhandlet i nr. 2, og

konsentrasjonsgrensene omhandlet i nr. 5. Slike utkast til tekniske reguleringsstandarder skal, der det er relevant, tilpasses til de tekniske reguleringsstandardene som er vedtatt i samsvar med artikkel 47 nr. 8 i forordning (EU) nr. 648/2012.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 47

Kapitalkrav

- En verdipapirsentralens kapital skal sammen med dens opptjente egenkapital og reserver stå i forhold til den risikoen som er knyttet til verdipapirsentralens virksomhet. Den skal til enhver tid være tilstrekkelig til å
 - sikre at verdipapirsentralen har tilstrekkelig vern mot operasjonell risiko, juridisk risiko, oppbevaringsrisiko, investeringsrisiko og forretningsmessig risiko, slik at verdipapirsentralen kan fortsette å yte tjenester som et selskap i fortsatt drift,
 - sikre en ordnet avvikling eller omstrukturering av verdipapirsentralenes virksomhet i et passende tidsrom på minst seks måneder under en rekke ulike stressscenarier.
- En verdipapirsentral skal ha en plan for følgende:
 - framskaffe ytterligere kapital dersom egenkapitalen så vidt eller ikke oppfyller kravene i nr. 1,
 - en ordnet avvikling eller omstrukturering av dens virksomhet og tjenester dersom verdipapirsentralen ikke kan framskaffe ny kapital.

Planen skal godkjennes av ledelsesorganet eller en egnet komité under ledelsesorganet og ajourføres regelmessig. Hver ajourføring av planen skal framlegges for vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet kan kreve at verdipapirsentralen treffer ytterligere eller alternative tiltak dersom vedkommende myndighet anser at verdipapirsentralens plan er utilstrekkelig.
- For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal EBA i nært samarbeid med ESMA og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om kravene til en

verdipapirsentralers kapital, opptjent egenkapital og reserver som omhandlet i nr. 1.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 5

Krav til forbindelser mellom verdipapirsentraler

Artikkel 48

Forbindelser mellom verdipapirsentraler

1. Før en forbindelse mellom verdipapirsentraler opprettes, og fortløpende når forbindelsen er opprettet, skal alle berørte verdipapirsentraler identifisere, vurdere, overvåke og håndtere alle potensielle kilder til risiko for dem selv og deres deltakere som følge av forbindelsen mellom verdipapirsentraler og treffe egnede tiltak for å redusere dem.
2. Verdipapirsentraler som har til hensikt å opprette forbindelser, skal inngi en søknad om tillatelse til den anmodende verdipapirsentralens vedkommende myndighet i henhold til kravet i artikkel 19 nr. 1 bokstav e), eller melde dette til den anmodende verdipapirsentralens vedkommende og berørte myndigheter i henhold til kravet i artikkel 19 nr. 5.
3. En forbindelse skal gi tilstrekkelig vern for de forbundne verdipapirsentralene og deres deltakere, særlig når det gjelder eventuelle lån opptatt av verdipapirsentraler og konsentrasjons- og likviditetsrisikoer som følge av avtalen om forbindelse.

En forbindelse skal støttes av en egnet avtale som angir hvilke rettigheter og forpliktelser de forbundne verdipapirsentralene og, ved behov, verdipapirsentralenes deltakere har. En avtale som berører flere jurisdiksjoner, skal omfatte et utvetydig lovvalg for hvert enkelt aspekt ved forbindelsens virksomhet.
4. Etter en foreløpig overføring av verdipapirer mellom forbundne verdipapirsentraler skal det være forbudt å overføre verdipapirer før den første overføringen blir endelig.
5. En verdipapirsentral som anvender en indirekte forbindelse eller en formidler for å drive en forbindelse med en annen verdipapirsentral, skal måle, overvåke og styre de ytterligere risikoene som følger av anvendelsen av denne indirekte forbindelsen eller for-

midleren, og treffe egnede tiltak for å redusere dem.

6. Forbundne verdipapirsentraler skal ha solide framgangsmåter for avstemming for å sikre at deres respektive registre er nøyaktige.
7. Forbindelser mellom verdipapirsentraler skal tillate at deltakere i forbundne verdipapirsentraler gjør opp transaksjoner etter prinsippet om levering mot betaling, dersom dette er praktisk mulig. Dersom en forbindelse mellom verdipapirsentraler ikke tillater oppgjør etter prinsippet om levering mot betaling, skal en detaljert begrunnelse framlegges for berørte og vedkommende myndigheter.
8. Samvirkende oppgjørssystemer for verdipapirer og verdipapirsentraler som anvender en felles oppgjørsinfrastruktur, skal fastsette identiske tidspunkter for
 - a) innlegging av overføringsordrer i systemet,
 - b) når overføringsordrer blir ugjenkallelige.

Opgjørssystemer for verdipapirer og verdipapirsentraler omhandlet i første ledd skal anvende tilsvarende regler for når overføringer av verdipapirer og kontanter i et oppgjørssystem for verdipapirer blir endelige.
9. Innen 18. september 2019 skal alle samvirkende forbindelser mellom verdipapirsentraler som utøver virksomhet i medlemsstatene, dersom det er relevant, være samvirkende forbindelser som tillater oppgjør etter prinsippet om levering mot betaling.
10. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette vilkårene omhandlet i nr. 3 for hvordan hver type avtale om forbindelse skal gi tilstrekkelig vern for de forbundne verdipapirsentralene og deres deltakere, særlig når en verdipapirsentral har til hensikt å delta i et oppgjørssystem for verdipapirer som drives av en annen verdipapirsentral, overvåkingen og styringen av ytterligere risikoer omhandlet i nr. 5 som følge av bruk av formidlere, avstemningsmetodene omhandlet i nr. 6, de tilfellene der det i henhold til nr. 7 er praktisk mulig å gjennomføre oppgjør etter prinsippet om levering mot betaling, gjennom forbindelser mellom verdipapirsentraler, og metodene for å vurdere dette.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Kapittel III***Tilgang til verdipapirsentraler***Avsnitt 1***Utstederes tilgang til verdipapirsentraler***Artikkel 49***Adgang til å utstede verdipapirer i en verdipapirsentral som har tillatelse i Unionen**

1. En utsteder skal ha rett til å få sine verdipapirer som er opptatt til notering på regulerte markeder eller MHF-er, eller som handles på handelsplasser, registrert i verdipapirsentraler som er opprettet i en medlemsstat, forutsatt at verdipapirsentralen oppfyller vilkårene omhandlet i artikkel 23.

Uten at det berører utstederens rett som omhandlet i første ledd, får selskapsretten eller annen tilsvarende lovgivning i medlemsstaten der verdipapirene er utstedt, fortsatt anvendelse.

Medlemsstatene skal sikre at det utarbeides en liste over viktige relevante bestemmelser i deres lovgivning i henhold til annet ledd. Vedkommende myndigheter skal oversende denne listen til ESMA innen 18. desember 2014. ESMA skal offentliggjøre listen innen 18. januar 2015.

Verdipapirsentralene kan kreve at utsteder betaler et rimelig handelsgebyr for yttingen av tjenester, beregnet etter kost-pluss-metoden, med mindre partene har avtalt noe annet.

2. Når en utsteder anmoder om å få registrert sine verdipapirer i en verdipapirsentral, skal sistnevnte behandle anmodningen umiddelbart og på en måte som ikke innebærer forskjellsbehandling, og gi den anmodende utsteder svar innen tre måneder.
3. En verdipapirsentral kan nekte å yte tjenester til en utsteder. Et slikt avslag skal bare kunne tillates på grunnlag av en omfattende risikovurdering, eller dersom verdipapirsentralen ikke yter tjenestene nevnt i avsnitt A nr. 1 i vedlegget i forbindelse med verdipapirer som er utstedt i henhold til selskapsretten eller annen tilsvarende lovgivning i den berørte medlemsstat.
4. Uten at det berører europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF²⁵ og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF²⁶, skal en verdipapirsentral, dersom den nekter å yte tjenester til en utsteder, gi den anmodende utstederen en fullstendig og skriftlig begrunnelse for avslaget.

Ved avslag skal den anmodende utstederen ha rett til å klage til vedkommende myndighet for verdipapirsentralen som nekter å yte tjenester.

Vedkommende myndighet for denne verdipapirsentralen skal undersøke klagen behørig ved å vurdere verdipapirsentralens begrunnelse for avslaget, og skal gi utstederen et begrunnet svar.

Vedkommende myndighet for verdipapirsentralen skal i forbindelse med vurderingen av klagen rådføre seg med vedkommende myndighet på den anmodende utstederens etableringssted. Dersom vedkommende myndighet på den anmodende utstederens etableringssted er uenig i denne vurderingen, kan en av de to vedkommende myndighetene henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom verdipapirsentralens avslag med hensyn til å yte tjenester til en utsteder ikke anses som berettiget, skal den ansvarlige vedkommende myndighet pålegge verdipapirsentralen å yte tjenester til den anmodende utstederen.

5. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om de risikoene som verdipapirsentraler skal ta hensyn til når de foretar en omfattende risikovurdering, og som vedkommende myndigheter skal ta hensyn til når de vurderer begrunnelser for avslag i samsvar med nr. 3 og 4, og om framgangsmåten omhandlet i nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjen-

²⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15).

²⁶ Kommisjonsdirektiv 2006/70/EF av 1. august 2006 om fastsetjing av gjennomføringstiltak for europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF med omsyn til definisjonen av «politisk utsett person» og dei tekniske kriteria for forenkla framgangsmåtar for kundekontroll og for unntak i tilfelle der finansiell verksemd vert driven tilfeldig eller i svært avgrensa omfang (EUT L 214 av 4.8.2006, s. 29).

nomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer og maler for framgangsmåten i nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avsnitt 2

Tilgang mellom verdipapirsentraler

Artikkel 50

Tilgang gjennom standardforbindelse

En verdipapirsentral skal ha rett til å bli deltaker i en annen verdipapirsentral og opprette en standardforbindelse med denne i samsvar med artikkel 33, forutsatt at forbindelsen mellom verdipapirsentraler meldes på forhånd i henhold til artikkel 19 nr. 5.

Artikkel 51

Tilgang gjennom tilpasset forbindelse

1. Dersom en verdipapirsentral anmoder en annen verdipapirsentral om å opprette en tilpasset forbindelse for å få tilgang til den, skal den mottakende verdipapirsentralen bare avslå en slik anmodning på grunnlag av risikovurderinger. Den kan ikke avslå en anmodning med begrunnelse i tap av markedsandeler.
2. Den mottakende verdipapirsentralen kan kreve at den anmodende verdipapirsentralen betaler et rimelig handelsgebyr beregnet etter kost-pluss-metoden, for å få tilgang gjennom tilpasset forbindelse, med mindre partene har avtalt noe annet.

Artikkel 52

Framgangsmåte for forbindelser mellom verdipapirsentraler

1. Når en verdipapirsentral anmoder om tilgang til en annen verdipapirsentral i henhold til artikkel 50 og 51, skal sistnevnte behandle anmodningen umiddelbart og gi den anmodende verdipapirsentralen svar innen tre måneder.
2. En verdipapirsentral kan nekte å gi en anmodende verdipapirsentral tilgang bare dersom en slik tilgang vil kunne hindre finansmarkedene i å virke på en smidig og ordnet måte,

eller forårsake systemrisiko. Et slikt avslag skal bare kunne tillates på grunnlag av en omfattende risikovurdering

Dersom en verdipapirsentral nekte tilgang, skal den gi den anmodende verdipapirsentralen en fullstendig begrunnelse for avslaget.

Ved avslag har den anmodende verdipapirsentralen rett til å klage til vedkommende myndighet for verdipapirsentralen som har nektet tilgang.

Vedkommende myndighet for den mottakende verdipapirsentralen skal undersøke klagen behørig ved å vurdere begrunnelsen for avslaget, og skal gi den anmodende verdipapirsentralen et begrunnet svar.

Vedkommende myndighet for den mottakende verdipapirsentralen skal i forbindelse med vurderingen av klagen rådføre seg med vedkommende myndighet for den anmodende verdipapirsentralen og den berørte myndighet for den anmodende verdipapirsentralen i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav a). Dersom en av myndighetene for den anmodende verdipapirsentralen er uenig i vurderingen som er foretatt, kan enhver av disse myndighetene henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom verdipapirsentralens avslag med hensyn til å gi den anmodende verdipapirsentralen tilgang ikke anses som berettiget, skal vedkommende myndighet for den mottakende verdipapirsentralen pålegge verdipapirsentralen å gi den anmodende verdipapirsentralen tilgang.

3. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om de risikoene som verdipapirsentraler skal ta hensyn til når de foretar en omfattende risikovurdering, og som vedkommende myndigheter skal ta hensyn til når de vurderer begrunnelser for avslag i samsvar med nr. 2, og om framgangsmåten omhandlet i nr. 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer og maler for framgangsmåtene i nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avsnitt 3

Tilgang mellom en verdipapirsentral og en annen markedsinfrastruktur

Artikkel 53

Tilgang mellom en verdipapirsentral og en annen markedsinfrastruktur

1. En sentral motpart og en handelsplass skal på anmodning og på ikke-diskriminerende og gjennomsiktige vilkår utlevere transaksjonsopplysninger til verdipapirsentraler, og kan kreve at den anmodende verdipapirsentralen betaler et rimelig handelsgebyr for slike transaksjonsopplysninger, beregnet etter kostpluss-metoden, med mindre partene har avtalt noe annet.

En verdipapirsentral skal gi en sentral motpart eller en handelsplass tilgang til sine oppgjørssystemer for verdipapirer på et ikke-diskriminerende og gjennomsiktig grunnlag, og kan kreve et rimelig handelsgebyr for slik tilgang, beregnet etter kostpluss-metoden, med mindre partene har avtalt noe annet.

2. Når en part anmoder om tilgang til en annen part i samsvar med nr. 1, skal anmodningen behandles umiddelbart, og den anmodende part skal motta svar innen tre måneder.

3. Mottakeren av anmodningen kan nekte tilgang bare dersom slik tilgang ville påvirke finansmarkedenes smidige og ordnede virkemåte eller forårsake systemrisiko. Den kan ikke avslå en anmodning med begrunnelse i tap av markedsandeler.

En part som nekter å gi tilgang, skal gi den anmodende parten en fullstendig og skriftlig begrunnelse for avslaget på grunnlag av en omfattende risikovurdering. Ved avslag har den anmodende parten rett til å klage til vedkommende myndighet for den parten som har nektet tilgang.

Vedkommende myndighet for den mottakende parten og den berørte myndighet i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav a) skal undersøke klagen behørig ved å vurdere begrunnelsen for avslaget, og skal gi den anmodende parten et begrunnet svar.

Vedkommende myndighet for den mottakende parten skal i forbindelse med vurderingen av klagen rådføre seg med vedkommende myndighet for den anmodende parten og den berørte myndighet i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav a). Dersom en av myndighetene for den anmodende parten er uenig i vurderingen som er foretatt, kan enhver av disse myndighetene henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom en parts avslag med hensyn til å gi tilgang ikke anses som berettiget, skal den ansvarlige vedkommende myndighet pålegge denne parten å gi tilgang til tjenestene innen tre måneder.

4. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere opplysninger om de risikoene som verdipapirsentraler skal ta hensyn til når de foretar en omfattende risikovurdering, og som vedkommende myndigheter skal ta hensyn til når de vurderer begrunnelser for avslag i samsvar med nr. 3, og om framgangsmåten omhandlet i nr. 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer og maler for framgangsmåten i nr. 2 og 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommissjonen innen 18. juni 2015.

Kommissjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Avdeling IV

Yting av tilknyttede banktjenester til verdipapirsentralers deltakere

Artikkel 54

Tillatelse og utpeking til å yte tilknyttede banktjenester

1. En verdipapirsentral skal ikke selv yte tilknyttede banktjenester omhandlet i avsnitt C i ved-

legget, med mindre den har fått en ytterligere tillatelse til å yte slike tjenester i samsvar med denne artikkel.

2. En verdipapirsentral som har til hensikt å gjøre opp kontantdelen av hele eller en del av sitt oppgjørssystem for verdipapirer i samsvar med artikkel 40 nr. 2, eller som på annen måte ønsker å yte noen av de tilknyttede banktjenestene omhandlet i nr. 1, skal ha tillatelse til enten
 - a) selv å tilby slike tjenester på vilkårene fastsatt i denne artikkel, eller
 - b) å utpeke en eller flere kredittinstitusjoner som har tillatelse i henhold til artikkel 8 i direktiv 2013/36/EU, for dette formålet.
3. Dersom en verdipapirsentral ønsker å yte tilknyttede banktjenester gjennom det samme rettssubjektet som driver oppgjørssystemet for verdipapirer, skal tillatelsen omhandlet i nr. 2 gis bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) verdipapirsentralen har tillatelse til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon i henhold til artikkel 8 i direktiv 2013/36/EU,
 - b) verdipapirsentralen oppfylder tilsynskravene i artikkel 59 nr. 1, 3 og 4 og artikkel 60,
 - c) tillatelsen omhandlet bokstav a) i dette ledd anvendes bare for å yte tilknyttede banktjenester omhandlet i avsnitt C i vedlegget, og ikke til å utøve noen annen virksomhet,
 - d) verdipapirsentralen er underlagt et tilleggskapitalkrav som gjenspeiler de risikoene, herunder kreditt- og likviditetsrisikoer, som oppstår som følge av intradagskreditt som gis til blant annet deltakerne i et oppgjørssystem for verdipapirer eller andre brukere av verdipapirsentraltjenester,
 - e) verdipapirsentralen rapporterer minst hver måned til vedkommende myndighet og hvert år som en del av sin offentliggjøring i henhold til del åtte i forordning (EU) nr. 575/2013, om omfanget og styringen av intradagslikviditetsrisiko i samsvar med artikkel 59 nr. 4 bokstav j) i denne forordning,
 - f) verdipapirsentralen har framlagt for vedkommende myndighet en egnet gjenopprettingsplan for å sikre at dens kritiske funksjoner opprettholdes, herunder i situasjoner der likviditets- eller kredittrisikoen oppstår som følge av ytingen av tilknyttede banktjenester.

Dersom denne forordning, forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU inneholder motstridende bestemmelser, skal verdipapirsentralen omhandlet i første ledd

bokstav a) oppfylle de strengeste tilsynskravene. De tekniske reguleringsstandardene som er omhandlet i artikkel 47 og 59 i denne forordning, skal klargjøre tilfeller av motstridende bestemmelser.

4. Dersom en verdipapirsentral ønsker å utpeke en kredittinstitusjon til å yte tilknyttede banktjenester gjennom et eget rettssubjekt, uavhengig av hvorvidt dette er del av den samme foretaksgruppen som i siste instans kontrolleres av samme morforetak, skal tillatelsen omhandlet i nr. 2 gis bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) det særlige rettssubjektet har tillatelse til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon i henhold til artikkel 8 i direktiv 2013/36/EU,
 - b) det særlige rettssubjektet oppfylder tilsynskravene i artikkel 59 nr. 1, 3 og 4 og artikkel 60,
 - c) det særlige rettssubjektet yter ikke selv noen av hovedtjenestene omhandlet i avsnitt A i vedlegget,
 - d) tillatelsen omhandlet i bokstav a) anvendes bare for å yte tilknyttede banktjenester omhandlet i avsnitt C i vedlegget, og ikke til å utøve noen annen virksomhet,
 - e) det særlige rettssubjektet er underlagt et tilleggskapitalkrav som gjenspeiler de risikoene, herunder kreditt- og likviditetsrisikoer, som oppstår som følge av intradagskreditt som gis til blant annet deltakerne i et oppgjørssystem for verdipapirer eller andre brukere av verdipapirsentraltjenester,
 - f) det særlige rettssubjektet rapporterer minst hver måned til vedkommende myndighet og hvert år som en del av sin offentliggjøring i henhold til del åtte i forordning (EU) nr. 575/2013, om omfanget og styringen av intradagslikviditetsrisiko i samsvar med artikkel 59 nr. 4 bokstav j) i denne forordning, og
 - g) det særlige rettssubjektet har framlagt for vedkommende myndighet en gjenopprettingsplan som er egnet til å sikre at dets kritiske funksjoner opprettholdes, herunder i situasjoner der likviditets- eller kredittrisikoen oppstår som følge av ytingen av tilknyttede banktjenester gjennom et eget rettssubjekt.
5. Nr. 4 får ikke anvendelse på kredittinstitusjoner omhandlet i nr. 2 bokstav b) som tilbyr å gjøre opp kontantutbetalinger for en del av verdipapirsentralens oppgjørssystem for verdi-

papirer, dersom den samlede verdien av slike kontantoppgjør gjennom kontoer opprettet i de berørte kredittinstitusjonene, beregnet over en periode på ett år, er mindre enn en prosent av den samlede verdien av alle verdipapirtransaksjoner mot kontantbetaling som er gjort opp gjennom verdipapirsentralens kontoer, og ikke overstiger 2,5 milliarder euro per år.

Vedkommende myndighet skal minst én gang i året kontrollere at terskelen definert i første ledd ikke overskrides, og skal rapportere sine resultater til ESMA. Dersom vedkommende myndighet fastslår at terskelen er overskredet, skal den kreve at den berørte verdipapirsentralen søker om tillatelse i henhold til nr. 4. Den berørte verdipapirsentralen skal inngi søknaden om tillatelse innen seks måneder.

6. Vedkommende myndighet kan kreve at en verdipapirsentral utpeker mer enn en kredittinstitusjon, eller at den utpeker en kredittinstitusjon i tillegg til at den selv yter tjenester i samsvar med nr. 2 bokstav a) i denne artikkel, dersom den anser at én kredittinstitusjons eksponering for konsentrasjonen av risikoer i henhold til artikkel 59 nr. 3 og 4 ikke er tilstrekkelig redusert. De utpekte kredittinstitusjonene skal anses som oppgjørsforetak.
7. En verdipapirsentral som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester, og en kredittinstitusjon som er utpekt i samsvar med nr. 2 bokstav b), skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelsen i henhold til denne forordning og umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om alle vesentlige endringer som påvirker vilkårene for tillatelsen.
8. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette det risikobaserte tilleggskapitalkravet omhandlet i nr. 3 bokstav d) og nr. 4 bokstav e).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 55

Framgangsmåte for å innvilge og avslå tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester

1. Verdipapirsentralen skal inngi sin søknad om tillatelse til å utpeke en kredittinstitusjon eller

til å yte tilknyttede banktjenester, i henhold til artikkel 54, til vedkommende myndighet i dens hjemstat.

2. Søknaden skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å overbevise vedkommende myndighet om at verdipapirsentralen og eventuelt den utpekte kredittinstitusjonen, når tillatelsen gis, har truffet alle nødvendige tiltak for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning. Den skal inneholde en virksomhetsplan som beskriver de planlagte tilknyttede banktjenestene, hvordan de eventuelle forbindelsene mellom verdipapirsentralen og de utpekte kredittinstitusjonene er organisert, og hvordan verdipapirsentralen eller eventuelt den utpekte kredittinstitusjonen har til hensikt å oppfylle tilsynskravene i artikkel 59 nr. 1, 3 og 4 og de andre vilkårene i artikkel 54.
3. Vedkommende myndighet skal anvende framgangsmåten i artikkel 17 nr. 3 og 8.
4. Når søknaden anses som fullstendig, skal vedkommende myndighet oversende alle opplysningene i søknaden til følgende myndigheter:
 - a) berørte myndigheter,
 - b) vedkommende myndighet omhandlet i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013,
 - c) vedkommende myndigheter i medlemsstater der verdipapirsentralen har opprettet samvirkende forbindelser med en annen verdipapirsentral, unntatt dersom verdipapirsentralen har opprettet samvirkende forbindelser omhandlet i artikkel 19 nr. 5,
 - d) vedkommende myndigheter i vertsstaten der verdipapirsentralens virksomhet har vesentlig betydning for verdipapirmarkedenes virkemåte og for investorvernet i henhold til artikkel 24 nr. 4,
 - e) de vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med verdipapirsentralens deltakere som er etablert i de tre medlemsstatene med de sammenlagt største oppgjørsverdiene i verdipapirsentralens oppgjørssystem for verdipapirer i en ettårsperiode,
 - f) ESMA, og
 - g) EBA.
5. Myndighetene nevnt i nr. 4 bokstav a)–e) skal avgi en begrunnet uttalelse om tillatelsen innen 30 dager etter at de mottar opplysningene omhandlet i nr. 4. Dersom en myndighet ikke avgir en uttalelse innen denne fristen, skal den anses å ha avgitt en positiv uttalelse.

Dersom minst en av myndighetene nevnt i nr. 4 bokstav a)–e) avgir en negativ begrunnet

uttalelse, skal vedkommende myndighet som ønsker å gi tillatelse, innen 30 dager framlegge for myndighetene nevnt i nr. 4 bokstav a)–e) en begrunnet beslutning der det tas stilling til den negative uttalelsen.

Dersom en av myndighetene nevnt i nr. 4 bokstav a)–e) avgir en negativ uttalelse 30 dager etter at denne beslutningen er framlagt, og vedkommende myndighet fortsatt ønsker å gi tillatelse, kan enhver myndighet som avga en negativ uttalelse, henvise saken til ESMA for å få bistand i henhold til artikkel 31 bokstav c) i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom saken ikke er avgjort 30 dager etter henvisningen til ESMA, skal vedkommende myndighet som ønsker å gi tillatelse, treffe en endelig beslutning og gi myndighetene nevnt i nr. 4 bokstav a)–e) en detaljert og skriftlig begrunnelse for beslutningen.

Dersom vedkommende myndighet ønsker å nekte tillatelse, skal saken ikke henvises til ESMA.

Negative uttalelser skal inneholde en skriftlig, fullstendig og detaljert begrunnelse for hvorfor kravene fastsatt i denne forordning eller andre deler av unionsretten ikke er oppfylt.

6. Dersom ESMA anser at vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 har gitt en tillatelse som kan være i strid med unionsretten, skal den handle i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene og EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger verdipapirsentralen skal gi til vedkommende myndighet for å få de relevante tillatelsene til å yte banktjenester i tilknytning til oppgjør.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. ESMA skal i nært samarbeid med ESSB-medlemmene og EBA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, maler og framgangsmåter for samråd med myndighetene nevnt i nr. 4 før tillatelse gis.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 56

Utvidelse av tilknyttede banktjenester

1. En verdipapirsentral som har til hensikt å utvide de tilknyttede banktjenestene som den utpeker en kredittinstitusjon til å yte eller selv yter i henhold til artikkel 54, skal inngi en søknad om utvidelse til vedkommende myndighet i dens hjemstat.
2. Søknaden om utvidelse skal være omfattet av framgangsmåten i artikkel 55.

Artikkel 57

Tilbakekalling av tillatelse

1. Uten at det berører eventuelle korrigerende tiltak eller tiltak i henhold til avdeling V, skal vedkommende myndighet i verdipapirsentralens hjemstat tilbakekalle tillatelsene omhandlet i artikkel 54 i følgende tilfeller:
 - a) dersom verdipapirsentralen ikke har gjort bruk av tillatelsen innen tolv måneder eller uttrykkelig har gitt avkall på tillatelsen, eller dersom den utpekte kredittinstitusjonen ikke har levert tjenester eller utøvd virksomhet i de siste seks månedene,
 - b) dersom verdipapirsentralen har fått tillatelsen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre ulovlige midler,
 - c) dersom verdipapirsentralen eller den utpekte kredittinstitusjonen ikke lenger oppfyller de vilkårene som gjaldt for tillatelsen, og ikke har truffet de korrigerende tiltakene som vedkommende myndighet har anmodet om, innen en fastsatt frist, eller
 - d) dersom verdipapirsentralen eller den utpekte kredittinstitusjonen har gjort seg skyldig i alvorlig og systematisk overtredelse av kravene fastsatt i denne forordning.
2. Når vedkommende myndighet blir oppmerksom på en av omstendighetene omhandlet i nr. 1, skal den umiddelbart rådspørre myndighetene nevnt i artikkel 55 nr. 4 om nødvendigheten av å tilbakekalle tillatelsen.
3. ESMA, enhver berørt myndighet i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav a) og enhver myndighet nevnt i artikkel 60 nr. 1 eller myndighetene omhandlet i artikkel 55 nr. 4 kan til enhver tid anmode om at vedkommende myndighet i

verdipapirsentralens hjemstat undersøker om verdipapirsentralen og eventuelt den utpekte kredittinstitusjonen fortsatt oppfyller vilkårene for tillatelsen.

4. Vedkommende myndighet kan begrense tilbakekallingen til en bestemt tjeneste eller virksomhet eller et bestemt finansielt instrument.
5. En verdipapirsentral og den utpekte kredittinstitusjonen skal innføre, gjennomføre og opprettholde en egnet framgangsmåte som sikrer et ordnet oppgjør og overføring til rett tid av kundens og deltakeres eiendeler til et annet oppgjørsforetak i tilfelle av tilbakekalling av tillatelsen som omhandlet i nr. 1.

Artikkel 58

Register over verdipapirsentraler

1. ESMA skal underrettes om beslutninger som tas av vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 54, 56 og 57.
2. ESMA skal føre inn følgende opplysninger i registeret som den skal gjøre tilgjengelig på sitt nettsted i henhold til artikkel 21 nr. 3:
 - a) navnet på alle verdipapirsentraler som har vært gjenstand for en beslutning i henhold til artikkel 54, 56 og 57,
 - b) navnet på alle utpekte kredittinstitusjoner,
 - c) listen over tilknyttede banktjenester som en utpekt kredittinstitusjon eller en verdipapirsentral med tillatelse i henhold til artikkel 54, har tillatelse til å yte til verdipapirsentralens deltakere.
3. Vedkommende myndigheter skal innen 16. desember 2014 underrette ESMA om hvilke enheter som yter tilknyttede banktjenester i henhold til kravene i nasjonal lovgivning.

Artikkel 59

Tilsynskrav for kredittinstitusjoner eller verdipapirsentraler som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester

1. En kredittinstitusjon som er utpekt i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav b), eller en verdipapirsentral som har tillatelse i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav a), til å yte tilknyttede banktjenester, skal yte bare de av tjenestene omhandlet i avsnitt C i vedlegget som er omfattet av tillatelsen.
2. En kredittinstitusjon som er utpekt i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav b), eller en verdipapirsentral som har tillatelse i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav a), til å yte tilknyttede banktjenester, skal overholde all gjeldende og

framtidig lovgivning som får anvendelse på kredittinstitusjoner.

3. En kredittinstitusjon som er utpekt i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav b), eller en verdipapirsentral som har tillatelse i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav a), til å yte tilknyttede banktjenester, skal for hvert oppgjørssystem for verdipapirer oppfylle følgende særlige tilsynskrav når det gjelder kredittrisikoen som er knyttet til disse tjenestene:
 - a) den skal innføre et solid system for å styre de tilsvarende kredittrisikoen,
 - b) den skal hyppig og regelmessig identifisere kildene til slike kredittrisikoen, måle og overvåke tilsvarende kreditteksponeringer og anvende egnede risikostyringsverktøyer for å kontrollere disse risikoen,
 - c) den skal ved hjelp av sikkerhetsstillelse og andre likeverdige økonomiske midler ha full dekning for tilsvarende kreditteksponeringer mot individuelle låntakende deltakere,
 - d) dersom sikkerhetsstillelse anvendes for å styre tilsvarende kredittrisikoen, skal den godta svært likvid sikkerhet med minimal kreditt- og markedsrisiko; den kan anvende andre typer sikkerhet i særlige situasjoner dersom en egnet avkorting anvendes,
 - e) den skal fastsette og anvende tilstrekkelig forsiktige avkortinger og konsentrasjonsgrenser for verdien av sikkerhet som stilles for å dekke kreditteksponeringene nevnt i bokstav c), idet det tas hensyn til målet om å sikre at sikkerheten kan realiseres umiddelbart uten vesentlige negative virkninger på prisen,
 - f) den skal fastsette grenser for sine tilsvarende kreditteksponeringer,
 - g) den skal analysere og planlegge hvordan den skal behandle eventuelle gjenværende kreditteksponeringer, og vedta regler og framgangsmåter for å gjennomføre slike planer,
 - h) den skal gi kreditt bare til deltakere som har en kontantkonto i den,
 - i) den skal innføre effektive framgangsmåter for tilbakebetaling av intradagskreditt og motvirke at det gis kreditt over natten, ved å ilegge straffegebyrer som har effektiv avskrekkende virkning.
4. En kredittinstitusjon som er utpekt i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav b), eller en verdipapirsentral som har tillatelse i henhold til artikkel 54 nr. 2 bokstav a), til å yte tilknyttede banktjenester, skal for hvert oppgjørssystem

for verdipapirer oppfylle følgende særlige tilsynskrav når det gjelder likviditetsrisikoene som er knyttet til disse tjenestene:

- a) den skal ha et solid system og verktøyer for å måle, overvåke og styre sin likviditetsrisiko, herunder intradagslikviditetsrisiko, for hver valuta i det oppgjørssystemet for verdipapirer som den er oppgjørsforetak for,
- b) den skal løpende og rettidig, og minst en gang om dagen, måle og overvåke sine likviditetsbehov og sin beholdning av likvide eiendeler; i den forbindelse skal den fastsette verdien av sine tilgjengelige likvide eiendeler, idet det tas hensyn til egnede avkortinger for disse eiendelene,
- c) den skal ha tilstrekkelige likvide midler i alle relevante valutaer for å sikre en rettidig yting av oppgjørstjenester under en lang rekke mulige stressscenarioer, herunder, men ikke begrenset til den likviditetsrisikoen som oppstår dersom minst en av deltakerne, herunder dennes morforetak og datterforetak, som den har størst eksponering overfor, misligholder,
- d) den skal redusere de tilsvarende likviditetsrisikoene med kvalifiserte likvide midler i hver valuta, for eksempel kontanter hos den utstedende sentralbanken og andre kredittverdige finansinstitusjoner, innvilget kreditt eller lignende ordninger, og svært likvid sikkerhet eller investeringer som er lett tilgjengelige og kan omsettes i kontanter i henhold til en forhåndsavtalt og høyst pålitelig finansieringsordning, selv under ekstreme, men mulige markedsvilkår, og den skal identifisere, måle og overvåke sin likviditetsrisiko som oppstår i forbindelse med de forskjellige finansinstitusjonene som den benytter for å styre likviditetsrisikoene,
- e) når det anvendes forhåndsfastsatte finansieringsordninger, skal den velge bare kredittverdige finansinstitusjoner som likviditetstilbydere; den skal fastsette og anvende egnede konsentrasjonsgrenser for hver av de tilsvarende likviditetstilbyderne, herunder for deres morforetak og datterforetak,
- f) den skal gjennom regelmessig og omfattende stresstesting fastslå og kontrollere at de tilsvarende midlene er tilstrekkelige,
- g) den skal analysere og planlegge hvordan den skal behandle en eventuell uforutsett og potensielt udekket likviditetsmangel, og

vedta regler og framgangsmåter for å gjennomføre slike planer,

- h) dersom det er praktisk mulig uten at det berører sentralbankens regler for kontoåpning, skal den ha tilgang til kontoer i sentralbanken og andre tjenester som ytes av sentralbanken, for å styrke sin styring av likviditetsrisiko, og kredittinstitusjoner i Unionen skal deponere tilsvarende kontantbeholdninger på særlige kontoer i utstedende sentralbanker i Unionen,
 - i) den skal ha forhåndsfastsatte og svært pålitelige ordninger for å sikre at den til rett tid kan realisere sikkerhet som er stilt av en misligholdende kunde,
 - j) den skal regelmessig rapportere til myndighetene nevnt i artikkel 60 nr. 1 om og offentliggjøre hvordan den måler, overvåker og styrer sin likviditetsrisiko, herunder intradagslikviditetsrisiko.
5. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og ESSB-medlemmene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder med nærmere angivelse av rammene og verktøyene for overvåking, måling, styring, rapportering og offentliggjøring av kreditt- og likviditetsrisikoene omhandlet i nr. 3 og 4, herunder intradagsrisikoer. Slike utkast til tekniske reguleringsstandarder skal, der det er relevant, tilpasses til de tekniske reguleringsstandardene som er vedtatt i samsvar med artikkel 46 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juni 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 60

Tilsyn med utpekte kredittinstitusjoner og verdipapirsentraler som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester

1. Uten at det berører artikkel 17 og 22 i denne forordning, skal vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 4 nr. 1 punkt 40 i forordning (EU) nr. 575/2013, være ansvarlige for at de utpekte kredittinstitusjonene og verdipapirsentraler som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester i henhold til denne forordning, får tillatelse som og føres tilsyn med som kredittinstitusjon i henhold til vilkårene i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU.

Vedkommende myndigheter omhandlet i første ledd skal også være ansvarlige for tilsynet med utpekte kredittinstitusjoner og verdipapirsentraler omhandlet i samme ledd med hensyn til deres oppfyllelse av tilsynskravene omhandlet i artikkel 59.

Vedkommende myndigheter omhandlet i første ledd skal regelmessig og minst én gang i året vurdere om den utpekte kredittinstitusjonen eller den verdipapirsentral som har tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester, overholder artikkel 59, og skal underrette vedkommende myndighet for verdipapirsentralen, som deretter skal underrette myndighetene omhandlet i artikkel 55 nr. 4 om resultatene av tilsynet i henhold til dette nummer, herunder om korrigerende tiltak eller sanksjoner.

2. Vedkommende myndighet for verdipapirsentralen skal etter samråd med vedkommende myndighet omhandlet i nr. 1, minst én gang i året undersøke og vurdere følgende:

- a) i tilfellet omhandlet i artikkel 54 nr. 2 bokstav b), om alle nødvendige ordninger mellom de utpekte kredittinstitusjonene og verdipapirsentralen gjør det mulig for dem å oppfylle sine forpliktelser som fastsatt i denne forordning,
- b) i tilfellet omhandlet i artikkel 54 nr. 2 bokstav a), om ordningene som gjelder tillatelsen til å yte tilknyttede banktjenester, gjør det mulig for verdipapirsentralen å oppfylle sine forpliktelser som fastsatt i denne forordning.

Vedkommende myndighet for verdipapirsentralen skal regelmessig og minst én gang i året underrette myndighetene omhandlet i artikkel 55 nr. 4 om resultatene av undersøkelsen og vurderingen i henhold til dette nummer, herunder om korrigerende tiltak eller sanksjoner.

Dersom en verdipapirsentral utpeker en kredittinstitusjon som har tillatelse i henhold til artikkel 54, skal den for å verne deltakerne i de oppgjørssystemene for verdipapirer som den driver, sikre at kredittinstitusjonen som den utpeker, gir den tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for anvendelsen av denne forordning, og den skal rapportere enhver overtredelse av denne bestemmelsen til vedkommende myndighet for verdipapirsentralen og til vedkommende myndigheter omhandlet i nr. 1.

3. For å sikre et ensartet, formålstjenlig og effektivt tilsyn i Unionen for kredittinstitusjoner og verdipapirsentraler som har tillatelse til å yte

tilknyttede banktjenester, kan EBA kan i nært samarbeid med ESMA og ESSB-medlemmene utstede retningslinjer til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avdeling V

Sanksjoner

Artikkel 61

Administrative sanksjoner og andre tiltak

1. Uten at det berører medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene fastsette regler for og sikre at deres vedkommende myndigheter kan ilegge administrative sanksjoner og andre tiltak som skal anvendes i tilfellene angitt i artikkel 63, overfor personer som er ansvarlige for overtredelser av denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de anvendes. Slike sanksjoner og andre tiltak skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene kan innen 18. september 2016 vedta ikke å fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner som nevnt i første ledd dersom overtredelsene nevnt i samme ledd allerede er omfattet av strafferettslige sanksjoner i henhold til nasjonal lovgivning. Dersom de vedtar dette, skal medlemsstatene gi Kommisjonen og ESMA nærmere opplysninger om de relevante delene av deres strafferett.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og ESMA om bestemmelsene nevnt i første ledd innen 18. september 2016. Medlemsstatene skal uten unødig opphold underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

2. Vedkommende myndigheter skal kunne anvende administrative sanksjoner og andre tiltak overfor verdipapirsentraler, utpekte kredittinstitusjoner og, med forbehold for vilkår fastsatt i nasjonal lovgivning på områder som ikke harmoniseres gjennom denne forordning, medlemmene av deres ledelsesorganer og enhver annen person som faktisk kontrollerer deres virksomhet, samt enhver annen juridisk eller fysisk person som i henhold til nasjonal lovgivning er ansvarlig for en overtredelse.

3. Ved utøvelsen av sin sanksjonsmyndighet i tilfellene som er angitt i artikkel 63, skal vedkommende myndigheter samarbeide nært for å sikre at de administrative sanksjonene og de

andre tiltakene fører til ønskede resultater i samsvar med målene for denne forordning, og samordne sin innsats for å unngå eventuelt dobbeltarbeid og overlappning når de anvender administrative sanksjoner og andre tiltak i saker på tvers av landegrensene i samsvar med artikkel 14.

4. Dersom medlemsstatene i samsvar med nr. 1 har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene omhandlet i artikkel 63, skal de sikre at det er truffet egnede tiltak slik at vedkommende myndigheter har all nødvendig myndighet til å ta kontakt med rettsmyndigheter innenfor sin jurisdiksjon for å få særskilte opplysninger om etterforskning eller straffesaker som er innledet ved mulige overtredelser av denne forordning, og gir andre vedkommende myndigheter og ESMA samme opplysninger slik at de kan oppfylle sin forpliktelse til å samarbeide med hverandre og med ESMA for denne forordnings formål.
5. Vedkommende myndigheter kan også samarbeide med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater for å lette inndrivelsen av overtredelsesgebyrer.
6. Medlemsstatene skal årlig framlegge for ESMA sammenfattede opplysninger om alle sanksjoner og andre tiltak som er ilagt i samsvar med nr. 1. ESMA skal offentliggjøre disse opplysningene i en årsrapport.

Dersom medlemsstatene i samsvar med nr. 1 har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene nevnt i artikkel 63, skal deres vedkommende myndigheter årlig gi ESMA anonymiserte og sammenfattede opplysninger om all utført strafferettslig etterforskning og alle ilagte strafferettslige sanksjoner. ESMA skal i en årsrapport offentliggjøre opplysninger om ilagte strafferettslige sanksjoner.

7. Når vedkommende myndighet offentliggjør en administrativ sanksjon, et forvaltningsmessig tiltak eller en strafferettslig sanksjon, skal den samtidig underrette ESMA om dette.
8. Vedkommende myndigheter skal utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet i samsvar med sine nasjonale rammer
 - a) direkte,
 - b) i samarbeid med andre myndigheter,
 - c) på eget ansvar ved delegering til organer som har fått tildelt oppgaver i henhold til denne forordning, eller
 - d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

Artikkel 62

Offentliggjøring av beslutninger

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter på sine offisielle nettstedet offentliggjør alle beslutninger om ilegging av administrative sanksjoner eller andre tiltak som følge av overtredelser av denne forordning, uten unødig opphold etter at den personen som ilegges sanksjonen, er blitt underrettet om denne beslutningen. Offentliggjøringen skal inneholde minst opplysninger om overtredelsens type og art og identiteten til ansvarlige fysiske eller juridiske personer som er ilagt sanksjonen.

Dersom beslutningen om å ilegge en sanksjon eller et annet tiltak klages inn for de berørte rettsmyndighetene eller andre berørte myndigheter, skal vedkommende myndigheter omgående på sitt offisielle nettsted også offentliggjøre opplysninger om status for klagen og resultatet av den. Dessuten skal alle beslutninger om annullering av en tidligere beslutning om å ilegge en sanksjon eller et tiltak, også offentliggjøres.

Dersom vedkommende myndighet anser offentliggjøringen av de juridiske personenes identitet, eller av de fysiske personenes identitet eller personopplysninger, for å være uforholdsmessig etter en individuell vurdering av forholdsmessigheten av offentliggjøring av slike opplysninger, eller dersom offentliggjøringen ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående granskning, skal vedkommende myndigheter sikre at vedkommende myndigheter enten

- a) utsetter offentliggjøringen av beslutningen om å ilegge sanksjonen eller et annet tiltak inntil det ikke lenger er noen grunn til ikke å offentliggjøre den,
- b) offentliggjør beslutningen om å ilegge en sanksjon eller et annet tiltak i anonymisert form på en måte som er i samsvar med nasjonal lovgivning, dersom en slik anonym offentliggjøring sikrer et effektivt vern av personopplysningene,
- c) ikke offentliggjør beslutningen om å ilegge en sanksjon eller et annet tiltak i det hele tatt dersom alternativene som angis i bokstav a) og b) ovenfor, ikke anses som tilstrekkelige til å sikre
 - i) at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare,
 - ii) at offentliggjøringen av slike beslutninger er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.

Dersom det besluttes å offentliggjøre en sanksjon eller et annet tiltak i anonymisert form, kan offentliggjøringen av de relevante opplysningene utsettes i et rimelig tidsrom dersom det forventes at grunnene til at offentliggjøringen er anonym, vil bortfalle i løpet av dette tidsrommet.

Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om alle administrative sanksjoner som de har ilagt, men ikke offentliggjort, i samsvar med tredje ledd bokstav c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultatet av dem. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter mottar opplysninger om og den endelige dommen når strafferettslige sanksjoner ilegges, og at de oversender disse opplysningene til ESMA. ESMA skal forvalte en sentral database over sanksjoner som er meddelt den, utelukkende med sikte på utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter. Databasen skal være tilgjengelig bare for vedkommende myndigheter, og den skal oppdateres på grunnlag av opplysninger som gis av vedkommende myndigheter.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring i samsvar med denne artikkel forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger som offentliggjøres, skal bli liggende på vedkommende myndighets offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig i henhold til gjeldende personvernregler.

Artikkel 63

Sanksjoner for overtredelser

1. Denne artikkel får anvendelse på følgende bestemmelser i forordningen:
 - a) yting av tjenester angitt i avsnitt A, B og C i vedlegget i strid med artikkel 16, 25 og 54,
 - b) innhenting av tillatelsene som kreves i henhold til artikkel 16 og 54, ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre ulovlige midler i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav b) og artikkel 57 nr. 1 bokstav b),
 - c) verdipapirsentralers manglende overholdelse av kapitalkravet i strid med artikkel 47 nr. 1,
 - d) verdipapirsentralers manglende overholdelse av de organisatoriske kravene i strid med artikkel 26–30,
 - e) verdipapirsentralers manglende overholdelse av atferdsreglene i strid med artikkel 32–35,

- f) verdipapirsentralers manglende overholdelse av kravene til verdipapirsentraltjenester i strid med artikkel 37–41,
 - g) verdipapirsentralers manglende overholdelse av tilsynskravene i strid med artikkel 43–47,
 - h) verdipapirsentralers manglende overholdelse av kravene til forbindelser mellom verdipapirsentraler i strid med artikkel 48,
 - i) verdipapirsentralers ubegrunnede avslag på forskjellige typer tilgang i strid med artikkel 49–53,
 - j) utpekte kredittinstitusjoners manglende overholdelse av de særlige tilsynskravene for kredittrisikoe i strid med artikkel 59 nr. 3,
 - k) utpekte kredittinstitusjoners manglende overholdelse av særlige tilsynskrav for likviditetsrisikoe i strid med artikkel 59 nr. 4.
2. Uten at det berører vedkommende myndigheters tilsynsmyndighet, skal vedkommende myndigheter dersom det forekommer minst en overtredelse som omhandlet i denne artikkel, i samsvar med nasjonal lovgivning ha myndighet til å ilegge minst følgende administrative sanksjoner og andre tiltak:
 - a) en offentlig erklæring som angir navnet på personen som er ansvarlig for overtredelsen, og typen overtredelse, i samsvar med artikkel 62,
 - b) et pålegg der det kreves at personen som er ansvarlig for overtredelsen, avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd,
 - c) tilbakekalling av tillatelsene som er gitt i henhold til artikkel 16 eller 54, i samsvar med artikkel 20 eller 57,
 - d) et midlertidig, eller ved gjentatte alvorlige overtredelser, et permanent forbud for et medlem av institusjonens ledelsesorgan eller for enhver annen juridisk person som holdes ansvarlig, mot å utøve ledelsesfunksjoner i institusjonen,
 - e) administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst to ganger beløpet for oppnådd fortjeneste som følge av overtredelsen, når det er mulig å fastsette disse beløpene,
 - f) for en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 5 millioner euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta på datoen for vedtakelse av denne forordning,
 - g) for en juridisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 20 millioner euro eller inntil 10 %

av den juridiske personens samlede årsomsetning i henhold til de seneste tilgjengelige regnskapene som er godkjent av ledelsesorganet; dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av det morforetaket som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til direktiv 2013/34/EU, skal relevant samlet omsetning være den samlede årsomsetningen eller tilsvarende type inntekt etter relevante regnskapsdirektiver i henhold til de seneste tilgjengelige regnskapene som er godkjent av det overordnede morforetakets ledelsesorgan.

3. Vedkommende myndigheter kan ha annen sanksjonsmyndighet i tillegg til myndighet som omhandlet i nr. 2, og kan fastsette høyere administrative overtredelsesgebyrer enn det som er angitt i nevnte nummer.

Artikkel 64

Effektiv anvendelse av sanksjoner

Medlemsstatene skal, når de bestemmer typen av og nivået på administrative sanksjoner eller andre tiltak, sikre at vedkommende myndigheter tar hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

- a) overtredelsens grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår for eksempel av en ansvarlig juridisk persons samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt,
- d) betydningen av den fortjeneste som er oppnådd, det tap som er unngått av personen som er ansvarlig for overtredelsen, eller tap påført tredjemann som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
- e) viljen hos personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med vedkommende myndighet, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
- f) tidligere overtredelser begått av personen som er ansvarlig for overtredelsen.

Artikkel 65

Rapportering av overtredelser

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter innfører effektive ordninger for å

oppmuntre rapportering til vedkommende myndigheter av mulige eller faktiske overtredelser av denne forordning.

2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal minst omfatte:
 - a) særlige framgangsmåter for mottak og gransking av rapporter om mulige eller faktiske overtredelser og oppfølging av dem, herunder etablering av sikre kommunikasjonskanaler for slik rapportering,
 - b) passende vern av arbeidstakere i institusjoner som rapporterer om mulige eller faktiske overtredelser som er begått i institusjonen, i det minste mot gjengjeldelse, forskjellsbehandling eller andre typer urettferdig behandling,
 - c) vern av personopplysninger både for den personen som rapporterer om mulige eller faktiske overtredelser, og den fysiske personen som angivelig er ansvarlig for overtredelsen, i samsvar med prinsippene fastsatt i direktiv 95/46/EF,
 - d) vern av identiteten til både den personen som rapporterer om overtredelsene, og den fysiske personen som angivelig er ansvarlig for en overtredelse, på ethvert trinn i saken, med mindre offentliggjøring kreves i henhold til nasjonal lovgivning i forbindelse med ytterligere gransking eller etterfølgende forvaltningssaker eller rettergang.
3. Medlemsstatene skal kreve at institusjonene har innført egnede framgangsmåter som arbeidstakerne kan følge når de rapporterer om mulige eller faktiske overtredelser internt gjennom en særskilt, uavhengig og selvstendig kanal.

En slik kanal kan også opprettes gjennom ordninger avtalt mellom partene i arbeidslivet. Samme vern som i nr. 2 bokstav b), c) og d) får anvendelse.

Artikkel 66

Klageadgang

Medlemsstatene skal sikre at beslutninger og tiltak som treffes i henhold til denne forordning, er behørig begrunnet og kan prøves for en domstol. Retten til domstolsbehandling får anvendelse dersom det ikke er tatt en beslutning innen seks måneder etter innlevering av en søknad om tillatelse som inneholder alle opplysninger som kreves i henhold til gjeldende bestemmelser.

*Avdeling VI***Delegering av myndighet, gjennomføringsmyndighet, overgangs-, endrings- og sluttbestemmelser***Artikkel 67***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 7 nr. 14 og artikkel 24 nr. 7 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 17. september 2014.
3. Delegeringen av myndighet nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 7 nr. 14 og artikkel 24 nr. 7 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 nr. 2, artikkel 7 nr. 14 og artikkel 24 nr. 7, trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

*Artikkel 68***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomite nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF²⁷. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

²⁷ Kommisjonsbeslutning 2001/528/EF av 6. juni 2001 om nedsettelse av Den europeiske verdipapirkomite (EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45).

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 69***Overgangsbestemmelser**

1. Vedkommende myndigheter skal innen 16. desember 2014 underrette ESMA om de institusjonene som drives som verdipapirsentraler.
2. Verdipapirsentraler skal søke om alle tillatelser som kreves i henhold til denne forordning, og skal underrette de relevante forbindelsene mellom verdipapirsentraler innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for alle tekniske reguleringsstandarder vedtatt i henhold til artikkel 17, 26, 45, 47 og 48 samt, når det er relevant, artikkel 55 og 59.
3. En tredjestatsverdipapirsentral skal innen seks måneder etter det som inntreffer senest av enten ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene vedtatt i henhold til artikkel 12, 17, 25, 26, 45, 47 og 48 samt, når det er relevant, artikkel 55 og 59, eller datoen for gjennomføringsbeslutningen omhandlet i artikkel 25 nr. 9, søke om anerkjennelse fra ESMA dersom den har til hensikt å yte sine tjenester i henhold til artikkel 25.
4. Inntil det i henhold til denne forordning er truffet en beslutning om tillatelse til eller anerkjennelse av verdipapirsentraler og av deres virksomhet, herunder forbindelser mellom verdipapirsentraler, får de respektive nasjonale reglene om tillatelse til og anerkjennelse av verdipapirsentraler fortsatt anvendelse.
5. Verdipapirsentraler som drives av enhetene omhandlet i artikkel 1 nr. 4, skal oppfylle kravene i denne forordning senest et år etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 2.

*Artikkel 70***Endringer i direktiv 98/26/EF**

I direktiv 98/26/EF gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 2 bokstav a) første ledd tredje strekpunkt skal lyde:

«– som med atterhald for andre, strengere vilkår for allmenn bruk som er fastsette i den nasjonale lovgjevinga, vert kalla eit system, og som Den europeiske verdipapir- og marknadstilsynsstyresmakta har fått melding om frå den medlemsstaten som har den lovgjevinga som skal gjelde, etter at denne medlemsstaten har gjort seg viss på

at reglane for systemet er føremåls-tenlege.»

2) I artikkel 11 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Medlemsstatane skal innan 18. mars 2015 vedta og kunngjere dei tiltaka som er naudsynte for å rette seg etter artikkel 2 bokstav a) første leddet tredje strekpunktet, og gje Kommisjonen melding om dei.»

Artikkel 71

Endringer i direktiv 2014/65/EU

I direktiv 2014/65/EU gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 2 nr. 1 bokstav o) skal lyde:

«o) verdipapirsentraler unntatt som fastsatt i artikkel 73 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014²⁸.»

2) I artikkel 4 nr. 1 skal nytt nr. 64 lyde:

«64) «verdipapirsentral» en verdipapirsentral som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 909/2014.»

3) I avsnitt B i vedlegg I skal nr. 1 lyde:

«1) Oppbevaring og forvaltning av finansielle instrumenter for kunders regning, herunder depotvirksomhet og tilknyttede tjenester som likviditetsstyring / håndtering av sikkerhet, unntatt levering og vedlikehold av verdipapirkontoer på høyeste nivå («sentral kontoføringstjeneste») som omhandlet i avsnitt A nr. 2 i vedlegget til forordning (EU) nr. 909/2014.»

Artikkel 72

Endring av forordning (EU) nr. 236/2012

Artikkel 15 i forordning (EU) nr. 236/2012 oppheves.

Artikkel 73

Anvendelse av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014

Det skal ikke kreves at verdipapirsentraler som har tillatelse i henhold til artikkel 16 i denne forordning, skal ha tillatelse i henhold til direktiv 2014/65/EU for å yte de tjenestene som er uttrykkelig oppført i avsnitt A og B i vedlegget til denne forordning.

Dersom en verdipapirsentral som har tillatelse i henhold til artikkel 16 i denne forordning, yter

en eller flere investeringstjenester eller utøver en eller flere typer investeringsvirksomhet i tillegg til de tjenestene som er uttrykkelig oppført i avsnitt A og B i vedlegget til denne forordning, får direktiv 2014/65/EU, unntatt artikkel 5–8, artikkel 9 nr. 1, 2, 4, 5 og 6 og artikkel 10–13, og forordning (EU) nr. 600/2014 anvendelse.

Artikkel 74

Rapportering

1. ESMA skal i samarbeid med EBA og vedkomende myndigheter og berørte myndigheter framlegge for Kommisjonen årsrapporter med vurderinger av utviklingstendenser, mulige risikoer og sårbarhet, og om nødvendig med anbefalinger om forebyggende eller korrigerende tiltak på markedene for tjenester som omfattes av denne forordning. Rapportene skal minst inneholde en vurdering av følgende:

- a) oppgjørseffektiviteten ved transaksjoner innenlands og over landegrensene for hver medlemsstat basert på antall tilfeller av og volumet av manglende oppgjør, verdien av bøter omhandlet i artikkel 7 nr. 2, antallet og volumet av dekningskjøp omhandlet i artikkel 7 nr. 3 og 4, og andre relevante kriterier,
- b) sanksjoners hensiktsmessighet ved manglende oppgjør, særlig behovet for ytterligere fleksibilitet i forbindelse med sanksjoner knyttet til manglende oppgjør i forbindelse med illikvide finansielle instrumenter som omhandlet i artikkel 7 nr. 4,
- c) omfanget av oppgjør som foretas utenfor oppgjørssystemene for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, basert på antallet og volumet av transaksjoner på grunnlag av opplysningene som er mottatt i henhold til artikkel 9, og alle andre relevante kriterier,
- d) tjenester over landegrensene som omfattes av denne forordning, basert på antallet av og typer av forbindelser mellom verdipapirsentraler, antallet av utenlandske deltakere i oppgjørssystemene for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler, antallet og volumet av transaksjoner som omfatter slike deltakere, antallet av utenlandske utstedere som registrerer sine verdipapirer hos en verdipapirsentral i samsvar med artikkel 49, og andre relevante kriterier,
- e) behandlingen av anmodninger om tilgang i henhold til artikkel 49, 52 og 53 for å finne grunnene til at anmodninger om tilgang fra

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).

verdipapirsentraler, sentrale motparter og handelsplasser avslås, tendenser med hensyn til slike avslag, og metoder for å redusere de identifiserte risikoene i framtiden slik at tilgang kan gis, samt eventuelle andre vesentlige hindringer for konkurransen mellom finansielle etterhandelstjenester,

- f) behandlingen av søknader inngitt i henhold til framgangsmåtene i artikkel 23 nr. 3–7 og artikkel 25 nr. 4–10,
 - g) dersom det er relevant, resultatene av fagfellevurderingen av grensekryssende tilsyn i henhold til artikkel 24 nr. 6, og hvorvidt hyppigheten av slike vurderinger bør reduseres i framtiden, herunder en angivelse av om slike resultater tyder på at det er behov for mer formelle tilsynskollegier,
 - h) anvendelsen av medlemsstatenes regler for sivilrettslig ansvar for tap forårsaket av verdipapirsentraler,
 - i) framgangsmåtene og vilkårene for å gi verdipapirsentralene tillatelse til å utpeke kredittinstitusjoner til eller selv å yte tilknyttede banktjenester i samsvar med artikkel 54 og 55, herunder en vurdering av hvordan en slik yting kan påvirke den finansielle stabiliteten og konkurransen i forbindelse med oppgjør og tilknyttede banktjenester i Unionen,
 - j) anvendelsen av reglene i artikkel 38 om beskyttelse av deltakernes og deres kunders verdipapirer, særlig reglene i artikkel 38 nr. 5,
 - k) anvendelsen av sanksjonene, og særlig behovet for ytterligere harmonisering av de administrative sanksjonene som er fastsatt for overtredelse av kravene i denne forordning.
2. Rapportene omhandlet i nr. 1 omfatter et kalenderår og skal framlegges for Kommisjonen innen 30. april i det påfølgende kalenderåret.

Artikkel 75

Gjennomgåelse

Innen 18. september 2019 skal Kommisjonen gjennomgå denne forordning på nytt og utarbeide en alminnelig rapport om den. I denne rapporten skal den særlig vurdere spørsmålene i artikkel 74 nr. 1 bokstav a)–k), spørsmålet om hvorvidt det finnes andre vesentlige hindringer for konkurransen i forbindelse med de tjenestene som omfattes av denne forordning, som ikke er håndtert i tilstrekkelig omfang, og spørsmålet om hvorvidt det er behov for ytterligere tiltak for å begrense virk-

ningene for skattebetalerne av verdipapirsentralers mislighold. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.

Artikkel 76

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Artikkel 3 nr. 1 får anvendelse fra 1. januar 2023 for omsettelige verdipapirer som er utstedt etter den datoen, og fra 1. januar 2025 for alle omsettelige verdipapirer.
3. Artikkel 5 nr. 2 får anvendelse fra 1. januar 2015.

- For en handelsplass som har tilgang til en verdipapirsentral som omhandlet i artikkel 30 nr. 5, får, som unntak fra første ledd i dette nummer, artikkel 5 nr. 2 anvendelse minst seks måneder før en slik verdipapirsentral utkontrakterer sin virksomhet til den berørte offentlige enheten, og i alle tilfeller fra 1. januar 2016.
4. Oppgjørdisiplintiltakene omhandlet i artikkel 6 nr. 1–4 får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 6 nr. 5.
 5. Oppgjørdisiplintiltakene omhandlet i artikkel 7 nr. 1–13 og endringen fastsatt i artikkel 72 får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for den delegerte rettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 7 nr. 15.

En MHF som oppfyller kriteriene i artikkel 33 nr. 3 i direktiv 2014/65/EU, skal være omfattet av artikkel 7 nr. 3 annet ledd denne forordning

- a) til det er tatt en endelig beslutning om dens søknad om registrering i henhold til artikkel 33 i direktiv 2014/65/EU, eller
 - b) til 13. juni 2017 dersom en MHF ikke har søkt om registrering i henhold til artikkel 33 i direktiv 2014/65/EU.
6. Rapporteringstiltakene omhandlet i artikkel 9 nr. 1 får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for den gjennomføringsrettsakten som Kommisjonen vedtar i henhold til artikkel 9 nr. 3.
 7. Henvisninger i denne forordning til direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014 skal før 3. januar 2017 forstås som henvisninger til direktiv 2004/39/EF i samsvar med sammenligningstabellen i vedlegg IV til direktiv 2014/65/EU, i den utstrekning nevnte sammenligningstabell inneholder bestemmelser som viser til direktiv 2004/39/EF.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. juli 2014.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
M. SCHULZ	S. GOZI
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg

Liste over tjenester

Avsnitt A

Verdipapirsentralenes hovedtjenester

1. Første innføring av verdipapirer i et kontobasert system («innføringsjeneste»).
2. Levering og vedlikehold av verdipapirkontoer på høyeste nivå («sentral kontoføringstjeneste»).
3. Drift av et oppgjørssystem for verdipapirer («oppgjørstjeneste»).

Avsnitt B

Verdipapirsentralenes tilleggstjenester som ikke er banktjenester, og som ikke medfører kreditt- eller likviditetsrisiko

Tjenester som ytes av verdipapirsentraler, og som bidrar til å øke verdipapirmarkedenes sikkerhet, effektivitet og gjennomsiktighet, herunder, men ikke begrenset til følgende:

1. Tjenester i forbindelse med oppgjørstjenesten, for eksempel
 - a) organisering av en ordning for verdipapirlån, som formidler mellom deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer,
 - b) håndtering av sikkerhet, som formidler for deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer,
 - c) avstemming av oppgjør, videresending av ordrer, handelsbekreftelse og handelskontroll.
2. Tjenester i forbindelse med innførings-tjenester og sentrale kontoføringstjenester, for eksempel
 - a) tjenester i forbindelse med aksjeeierregistre,
 - b) håndtering av foretakshendelser, herunder skatt, generalforsamlinger og opplysnings-tjenester,

- c) tjenester i forbindelse med nytstedelser, herunder tildeling og håndtering av ISIN-koder og lignende koder,
 - d) videresending av ordrer og ordrebehandling, innkreving og behandling av gebyrer samt tilknyttet rapportering.
3. Opprettelse av forbindelser mellom verdipapirsentraler, levering, forvaltning eller drift av verdipapirkontoer i forbindelse med oppgjørstjenester, håndtering av sikkerhet og andre tilleggstjenester.
 4. Alle andre tjenester, for eksempel
 - a) generell håndtering av sikkerhet, som formidler,
 - b) lovfestet rapportering,
 - c) levering av opplysninger, data og statistikker til markedsundersøkelserbyråer / statistiske byråer eller andre statlige eller mellomstatlige enheter,
 - d) IT-tjenester.

Avsnitt C

Tilknyttede banktjenester

Banktjenester som er direkte knyttet til hovedtjenester eller tilleggstjenester oppført i avsnitt A og B, for eksempel

- a) levering av kontantkontoer for og mottak av innskudd fra deltakere i et oppgjørssystem for verdipapirer og innehavere av verdipapirkontoer, i henhold til nr. 1 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU,
- b) yting av kontantlån som skal tilbakebetales senest følgende bankdag, utlån av kontanter til forhåndsfinansiering av foretakshendelser, og utlån av verdipapirer til innehavere av verdipapirkontoer, i henhold til nr. 2 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU,
- c) betalingstjenester som omfatter behandling av kontanttransaksjoner og valutatransaksjoner, i henhold til nr. 4 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU,
- d) garantier og forpliktelser i forbindelse med ut- og innlån av verdipapirer, i henhold til nr. 6 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU,
- e) likviditetsfinansiering som omfatter utenlandsk valuta og omsettelige verdipapirer i forbindelse med forvaltning av deltakernes kreditaldoer, i henhold til nr. 7 bokstav b) og e) i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU.

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: 07 Media AS – 04/2019

